

ATHENS voice

ΜΑΡΙΝΑ ΑΜΠΡΑΜΟΒΙΤΣ

Η ανατρεπτική περφόρμερ
μιλάει στην Α.Υ.

Της Ιωάννας Γκομούζα

Οι **LES ANDREA** στην Αθήνα

Μιλήσαμε με τον διάσημο
Ολλανδό καλλιτέχνη
Pat Andrea

Του Στέφανου Τσιτσόπουλου

Hotel boom!

6 νέα boutique hotels

Της Κατερίνας Καμπόσου

ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ

ΝΙΚΟΣ
ΚΑΡΑΘΑΝΟΣ

ΘΕΑΤΡΟ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ
10 – 30.10.21 | 20:30

→ onassis.org

ONASSIS
STEGI

ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπιλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης
Λουίζα Ναθαναήλ

Σύμβουλος Διοίκησης
Νικόλας Γαλανόπουλος

Art Director Φώτης Πεκληβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντσίρμας

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης Δήμητρα Γκρουσ

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης
Αρχισυντάκτης Γιάννης Τσάκαλος

Συντακτική ομάδα: Κ. Αθανασιάδης, Ν. Αμανίτης, Μ. Βελέντζας, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ρ. Γεροδήμος, Ν. Γεωργελές, Μ. Γκανά, Ι. Γκομούζα, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Θ. Ευθυμίου, Τ. Ζαραβέλα, Μ. Ζουμπούλακη, Κ. Καϊμάκης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Β. Κορωναίος, Σπ. Λαμπρόπουλος, Τζ. Μελιτά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Γ. Νένης, Δ. Παπαδόπουλος, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Ν. Παπαλιού, Γ. Παυριανός, Μ. Προβατάς, Τζ. Ρουσάκη, Α. Σκαράκη, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Zarastro, Σ. Τσιτσόπουλος, Γ. Φλωράκης, Ε. Χελιώτη, Γ. Ψύχας

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Sotos Anagnos
Εικονογραφήσεις art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς,
Γιώργος Ζαρζώνης, Τάσος Βρεττός,
Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης,
Βαγγέλης Τάτσος, Χρήστος Κισατζεκιάν,
Δημήτρης Κλεάνθης, Πέτρος Νικόλτσος

Digital Advertising Director Εύα Βαγγέλη

Advertising Manager Πέπη Κράλιοβιτς

Direct Market Advertising Managers
Μιχάλης Δρακάκης, Εύα Βαλαμβάνου

Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα
marketing@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη
Digital Advertorial Coordinator Μίνα Γιαννάκη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριου Ουρανία Μιχάλη, Βασίλης Νάκος,
Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Athens Voice Radio 102.5: 210 3648. 213
Αγγελίες: 210 3617. 369
Λογιστήριο: 210 3617. 170

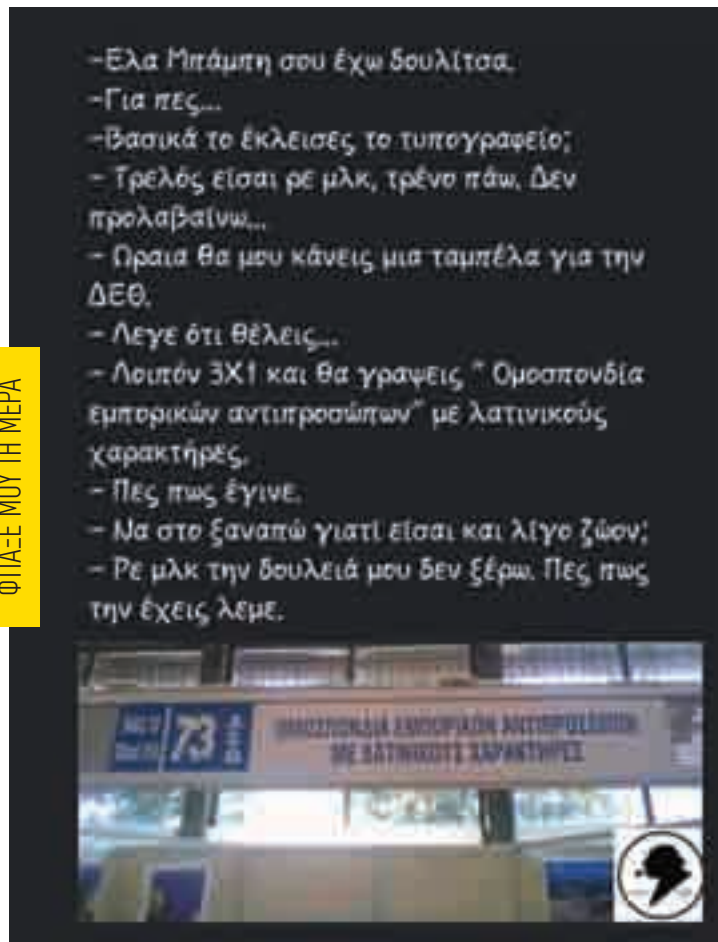
www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Β. στα σημεία διανομής,
μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα:

210 3617.360, 210 3617.369
Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική,
η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης
με οποιοδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο,
χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

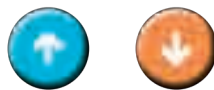
-Ελα Μπάμπη σου έχω δουλίτσα.
-Για πες...
-Βασικά το έκλεισες το τυπογραφείο;
- Τρελός είσαι ρε μλκ, τρένο πάω. Δεν προλαβαίνω...
- Οραία θα μου κάνεις μια ταμπέλα για την ΔΕΘ.
- Λεγε ότι θέλεις...
- Λουτόν 3Χ1 και θα γραφεις " Ομοσπονδία εμπορικών αντιπροσώπων" με λατινικούς χαρακτήρες.
- Πες πως έγινε.
- Να στο ξαναπώ γιατί είσαι και λίγο ζώνω;
- Ρε μλκ την δουλειά μου δεν ξέρω. Πες πως την έχεις λεμε.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο **Pat Αντρέα** (Pat Andrea). Γεννήθηκε το 1942 στη Χάγη της Ολλανδίας και είναι γιος της εικονογράφου Metty Naezer και του ζωγράφου Kees Andrea. Από το 1960 έως το 1965 σπούδασε στη Βασιλική Ακαδημία Τέχνης της Χάγης. Μαζί με τους Walter Nobbe και Peter Blokhuis, ίδρυσε το ABN Group (από τα αρχικά τους: A ndrea, B lokhuis, N obbe). Ταξίδεψε στη Λατινική Αμερική και εγκαταστάθηκε στο Μπουένος Άιρες, όπου έμεινε για αρκετά χρόνια. Διδάσκει στην Ecole des Beaux-Arts στο Παρίσι. Ο Pat Andrea, η Cristina Ruiz Guinazu και τα παιδιά τους Azul και Mateo Andrea απαρτίζουν την κολεκτίβα των Les Andrea. Έργα τους θα δούμε στην έκθεση με τίτλο «All 4 Art» στην Alma Gallery στην Αθήνα (23/9 - 30/10).

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

Οι περισσότεροι μετά το σεξ ανάβουν τσιγάρο.
Μερικοί ανάβουν λαμπάδα.

Η «ΑΓΕΛΑΔΑ» ΣΤΙΣ ΝΥΧΤΕΣ ΠΡΕΜΙΕΡΑΣ

Δείτε αυτό το ντοκιμαντέρ:
Η καθημερινότητα μιας αγελάδας. Τρυφερό, πρωτότυπο, αθώο, σου φτιάχνει τη μέρα.
(Στις 23 & 29/9 στο θερινό «Στέλλα»)

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΙΒΛΙΟΥ ΣΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟ

Πάντα μοιάζει κάτι να του λείπει.
Η γιορταστική ατμόσφαιρα; Η ζωντανία;
Ο κόσμος; Πάντως είναι ευτύχημα που υπάρχει.

EuroMED9

Εμένα από όλα πιο πολύ μου άρεσε το location. Ειδικά το πλάνο με τα πόντιουμ πάνω στα νερά.
(στο Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος)

Η ΕΡΩΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

«Θα ήταν ίδιες οι Δευτέρες αν ζούσα στο Παρίσι;»
(στο Twitter @L3naRain)

ΑΓΩΝΕΣ ΜΗΧΑΝΟΚΙΝΗΤΟΥ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ

Πάτε καλά;

ΜΕ ΤΟ ΠΡΩΤΟ 26ΑΡΙ ΣΤΗ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ

...τρέξαμε να βάλουμε κουβέρτα στον καναπέ και αρχίσαμε τα ζεστά ροφήματα.
Τρελαινόμαστε για drama.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΑΝΑΜΕΣΑ ΜΑΣ

Υπάρχει γυναίκα που έφτιαξε, στα σοβαρά, λογαριασμό Instagram στον γάτο της και εύχεται, μέσω του γάτου, χρόνια πολλά στον εαυτό της με χασταγκ #χρονιαπολλαμαμα.

ΞΥΛΟΦΑΓΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΑ...

Έντομο που καταστρέφει εντελώς τις περίπου 25.000 μουριές της Αθήνας, στο Κουκάκι, τη Βασιλίσσης Σοφίας και σε γειτονιές της πόλης – αλλά και σε όλη την Ελλάδα. Μη φοβάσαι τα εμβόλια, τους ξυλοφάγους να φοβάσαι.

ΔΕΛΤΙΑ ΤΥΠΟΥ ΣΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ

Επειδή είσατε πάρα πολύ Νεοϋορκέζες, σωστά;

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ ΣΤΑ ΚΟΚΚΙΝΑ ΧΑΛΙΑ

Γκώσαμε εντελώς.

ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

«Η πεταλούδα πετάει, άρα είναι πτηνό, ρε παιδιά»
(Big Brother, Σκιά, έτος 2021)

«ΚΟΡΙΣ ΖΑΑΡΙ ΦΡΕΝΤΙ ΕΞΙΠΡΕΣΙΟ»

(Ταμπελάκι στο ποτήρι του καφέ που μόλις παράγγειλες. Κέντρο Αθήνας, Σάββατο πρωί)

«...ναι, πάω τώρα στο νησί. Η γυναίκα μου είναι τώρα Μονακό κι όταν γυρίσει θα πάμε μαζί Καμένα Βούρλα»

(Στο πλοίο Μακεδών για Κύθηνα, αρχές Αυγούστου)

«Να ρωτήσω κάτι; Αν έχεις γεννηθεί με καισαρική ισχύει ο ωροσκόπος;»

(Σε café στον Κορυδαλλό, Σάββατο βράδυ)

«Προσπαθώ να βγάλω ΑΦΜ στην κόρη μου και προσπαθώ να πάρω τηλέφωνο την Εφορία. Ορίστε! (δείχνει στο κινητό). Μόνο για σήμερα 49 κλήσεις. Με βάζουν σε αναμονή και μετά το κλείνουν!»

(Ταξιτζής σε απόγνωση. Δευτέρα μεσημέρι, Κολωνάκι - Αμπελόκηποι)

«Εγώ κορίτσια πάντως με dick ric δεν έχω πρόβλημα. Ίσα ίσα ξέρω και πού βαδίζω για το ραντεβού. Για σεξ θα πάω, όχι για να αναλύσω τον Καντ»

(Γυναίκοπαρέα, Παγκράτι, Σάββατο απόγευμα)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ
panikova1500@gmail.com

Η ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ ΑΝΟΧΗ ΟΔΗΓΕΙ ΣΤΗΝ ΑΠΟΘΡΑΣΥΝΣΗ ΤΩΝ ΑΡΝΗΤΩΝ

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Μία μπτέρα που υπηρετεί στο Λιμενικό Σώμα και άρα είναι δημόσιος υπάλληλος η οποία πληρώνεται από τους φόρους του Έλληνα πολίτη, μπνύει ομού μετά του συζύγου της το διευθυντικό προσωπικό σχολείου στα Καμίνια διότι οι άνθρωποι εφάρμοσαν τον νόμο. Απαγόρευαν δηλαδή στο παιδί τους να εισέλθει στο σχολείο χωρίς τεστ και χωρίς μάσκα. Το πρόβλημα όμως εντοπίζεται αλλού. Η αστυνομία προσήγαγε τρεις εκπαιδευτικούς στο Αστυνομικό Τμήμα ώστε να υποβληθούν μπνύσεις εκατέρωθεν, μεταξύ των ψεκασμένων γονιών και των νομοταγών εκπαιδευτικών. Εξ όσων γνωρίζουμε το αυτί της Λιμενικού δεν ιδρώνει.

Την Τρίτη που μας πέρασε στο Περιστέρι κοντά στον Άγιο Αντώνιο, εθνικιστές (όπως δηλώνουν οι ίδιοι) επιχειρήσαν να παρακάμψουν τις εντολές και να βάλουν το παιδί τους στο σχολείο χωρίς τεστ και χωρίς μάσκα. Κάλεσαν την Αστυνομία η οποία αυτή τη φορά δεν έπεσε στην παγίδα και δεν έφθασε ποτέ. Ο πατέρας του παιδιού κατέθεσε μήνυση κατά του Διοικητή του οικείου αστυνομικού τμήματος.

Την Τρίτη 21 Σεπτεμβρίου με ανακοίνωσή τους οι γιατροί του Λαϊκού Νοσοκομείου κατήγγειλαν συστηματική επαγγελματική παρενόχληση στα όρια της κακοποίησης συναδέλφων τους γιατρών από συγγενείς ασθενών που είναι αρνητές της πανδημίας. Συγκεκριμένα αναφέρουν πως στόχος των αρνητών είναι δύο γυναίκες γιατροί οι οποίες για δύο χρόνια τώρα δίνουν με σθένος και αυταπάτηση τη μάχη κατά της Πανδημίας. Τους αρνητές καθοδηγούν σύμφωνα με την επίσημη καταγγελία «ομάδες δικηγόρων». Οι υποθέσεις αυτές καταλήγουν κατά κανόνα σε υποβολή μπνύσεων κατά των γιατρών αλλά και των νοσοκομειακών ιδρυμάτων. Πρόκειται για business as usual. Ο δικηγορικός σύλλογος βεβαίως τηρεί άκρα του τάφου σιωπής. Καταγγέλλονται σκηνές στο «Λαϊκό» όπου συγγενείς - αρνητές βάζουν το δάκτυλό τους απειλητικά στο μέτωπο των γιατρών ενώ επιχειρούν να τους πετάξουν τα στηθοσκόπια. Μιλάμε για απίστευτες καταστάσεις. Το Υπουργείο Υγείας τηρεί άκρα του τάφου σιωπής και αυτό. Άλλωστε είναι γνωστή η επαρμοτεριζουσα στάση του κ. Πλεύρη σε αυτά τα ζητήματα. Η κυβέρνηση κατόπιν εορτής σπεύδει να κατευνάσει τα πνεύματα. Ανάλογες περιπτώσεις με οργανωμένα κυκλώματα δικηγόρων που καθοδηγούν αρνητές της Πανδημίας εντοπίζονται και στο «Αττικό Νοσοκομείο». Στο διαδίκτυο οι δικηγόροι αυτοί απολαμβάνουν μία ασυνήθιστη δημοφιλία. Στην «Καθημερινή» της Τρίτης που μας πέρασε, δημοσιεύθηκε η περιγραφή μίας ειδικής μελέτης με τίτλο «Κορωνοϊός: Οι ταυτότητες των αρνητών και οι θεωρίες συνωμοσίας».

Πρόκειται για μία διπλωματική εργασία στο Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο και στον τομέα «Διαχείριση Φυσικών και Ανθρωπογενών Κινδύνων και Καταστροφών». Τα συμπεράσματα του συντάκτη της μελέτης καταλήγουν στο ότι οι αρνητές της Πανδημίας (και φυσικά των εμβολίων) συνδέονται ιδεολογικά με εκείνους που αντιδρούν στις τεχνολογίες 5G. Στο σύνολό τους αυτοί οι άνθρωποι προέρχονται από τους υπερσυντηρητικούς χώρους και την Άκρα Δεξιά, ωστόσο υπάρχουν και πολλοί που ανήκουν στην Άκρα Αριστερά. Στη συντριπτική τους πλειοψηφία ακολουθούν συνωμοσιολογική συμπεριφορά σε όλα τα πολιτικά, κοινωνικά και οικονομικά ζητήματα. Ανήκουν δηλαδή εκ πεποιθήσεως και λόγω χαρακτήρα στους κύκλους που είναι επιρρεπείς στις θεωρίες συνωμοσίας. Στο θέατρο μάχης ενός αποτυχημένου πολέμου για τον αποτελεσματικό εμβολιασμό των πολιτών κατά του κορωνοϊού, στην Ελλάδα δηλαδή, κυκλοφορούν διάφορα σενάρια. Κάποια είναι εξ ορισμού φαιδρά. Κάποια άλλα είναι απρόσμενα αληθοφανή. Στην πιάτσα των δημοσκόπων δίνουν και παίρνουν οι φήμες και τα θεωρητικά σχήματα. Κάποιο υποσενάριο θέλει γνωστό επιχειρηματία να «ανιχνεύεται» στις δημοσκοπικές έρευνες και να συγκεντρώνει ένα σεβαστό ποσοστό όλων των τάσεων του «ιθαγενούς ψεκασμού». Αρνητές των εμβολίων, μαραζωμένοι εθνικιστές και φανατικοί τεχνοφοβικοί παρέα με κάθε λογής οργισμένο θρησκευόμενο (φιλόθεο ή φιλοεθνιστή αδιάφορο, στο ίδιο αποτέλεσμα καταλήγουμε) συντάσσονται πίσω από αυτό τον επιχειρηματία, όπως οι κουλίγκαν συστρατεύονται στην κερκίδα για να καταλήξουν στους ολισθηρούς δρόμους της πρωτεύουσας. Θα ήταν απλά αντικείμενο διαδικτυακής χλεύης όλη αυτή η ιστορία, αν η «ανίχνευση» του εν λόγω επιχειρηματία δεν επιβεβαιωνόταν και από άλλα ευρήματα με αναφορές εξωγενείς και πολιτικά συμπεράσματα παραγόντων που

έχουν και διεθνείς επαφές.

Βεβαίως, αν αυτό το υποσενάριο αποδειχθεί ενεργό, τότε το πολιτικό σκηνικό μπορεί και να πάρει φωτιά με τη δημιουργία μίας πολιτικής εναλλακτικής κίνησης στα υπερδεξιά της Νέας Δημοκρατίας του Κυριάκου Μητσοτάκη με την παράλληλη κατάργηση (εκ των πραγμάτων) της πρότασης Βελόπουλου. Ας συνυπολογιστεί πως οι δημοσκόποι ανιχνεύουν σε ποιοτικές προσεγγίσεις του δείγματός τους και ως ενδεχόμενο και μόνο, την αποσκίρτηση από το κυβερνών κόμμα εκείνης της ομάδας δυσαρεστημένων στελεχών (μεγάλων ή μικρότερων) που αδυνατούν να συγκατοικούν με τον «κεντρόπληκτο» φιλελευθερισμό του σημερινού πρωθυπουργού. Τα παραπάνω οδηγούν στην αίσθηση πως ο ακροδεξιός - υπερσυντηρητικός χώρος δεν έχει ακόμη μορφοποιηθεί μετά τη διάλυση της Χρυσής Αυγής, την αποσύνθεση των ΑΝΕΛ και τη διολίσθηση της υπαρκτής εκπροσώπησης του συντηρητικού αντισυστημισμού σε «βελούπυλλα» γελοιογραφία.

Ωστόσο το γεγονός και μόνον ότι ο ευρύτερος χώρος των «ιθαγενών ψεκασμένων» παντός καιρού αποτελεί μήλον της έριδος και αντικείμενο ανιχνεύσιμου πόθου γνωστού επιχειρηματία, μάλλον θα πρέπει να προβληματίζει τις ντόπιες ελίτ οι οποίες συνήθως αναπαράγουν αφελώς την αυταρέσκειά τους νομπούροντας την... Πλατεία.

Το περιβάλλον ατιμωρησίας που περιβάλλει όλους όσοι αμφισβητούν επιθετικά την επιστήμη και τις διατάξεις οδηγεί αναπόφευκτα στον εκτροχιασμό τους. Το φαινόμενο άρνησης όχι πια μόνο των εμβολιασμών αλλά της ίδιας της πανδημίας μετατρέπεται συν τω χρόνω σε ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΥΝΘΗΜΑ το οποίο αγκαλιάζει έναν όλο και αυξανόμενο αριθμό πολιτών οι οποίοι καλύπτονται από έναν ομιχλώδη και αόριστο αντισυστημισμό που λειτουργεί ως μηχανισμός συλλογικής απενοχοποίησης του λαϊκισμού και νομιμοποίησης κάθε είδους μικροαστικού απόβλητου. Όσο για τους υπόλοιπους νομοταγείς και λογικούς πολίτες παρακολουθούν με τρόπο τον ευτελισμό της πολιτικής και κοινωνικής ευταξίας και τη συστηματική προσβολή του περι δικαίου αισθήματος παράλληλα με την εξοργιστική ασυλία την οποία απολαμβάνουν οι «ψεκασμένοι» επειδή συναποτελούν δεξαμενή ψηφοφόρων. Είναι προφανές λοιπόν πως κάποια στιγμή και η πολιτική στάση αυτών των πολιτών του ορθολογισμού θα τεθεί στη βάση της αμφισβήτησης και άρα της αναζήτησης νέας πολιτικής πρότασης. Εκ του αποτελέσματος φαίνεται πως αυτός ο προβληματισμός δεν ακουμπά (ακόμη) τους αναλυτές του Μαξίμου. Ίσως να οφείλεται σε αυτό που περιγράφεται γενικά ως απώλεια της αίσθησης της πραγματικότητας από την εκάστοτε εξουσία. Σας θυμίζει κάτι; **A**

ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΑΤΙΜΩΡΗΣΙΑΣ ΠΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΕΙ ΟΛΟΥΣ ΟΣΟΙ ΑΜΦΙΣΒΗΤΟΥΝ ΕΠΙΘΕΤΙΚΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΟΔΗΓΕΙ ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΑ ΣΤΟΝ ΕΚΤΡΟΧΙΑΣΜΟ ΤΟΥΣ

ΔΕΣ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΣ

COSMOTE TV

cosmotetv.gr

ΤΟ ΝΕΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ COSMOTE TV ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ

Κορυφαίες αθλητικές διοργανώσεις, ανατρεπτικές σειρές και ταινίες και συναρπαστικά ντακιμαντέρ, σε περιμένουν τη νέα σεζόν, στην **COSMOTE TV**. Ανακάλυψε το νέο αγαπημένο σου πρόγραμμα!

OTE

ΗΜΕΡΕΣ ΕΠΙΧΟΡΗΓΟΥΜΕΝΕΣ

ΤΑ ΝΟΥΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Του ΣΤΑΜΑΤΗ ΖΑΧΑΡΟΥ

800 ευρώ κατώτατο μισθό υποσχέθηκε ο Αλέξης Τσίπρας από το Βήμα της ΔΕΘ. Ουσιαστικά έκανε προμετωπίδα των εξαγγελιών του ένα μέγεθος που δεν επηρεάζει άμεσα τον κρατικό προϋπολογισμό, καθώς την αύξηση την πληρώνουν οι εργοδότες.

40.000 ευρώ είναι το ανώτατο όριο εισοδήματος μέχρι το οποίο κάποιος δεν θα πληρώνει εισφορά αλληλεγγύης. Από και πάνω, η πλουτοκρατία θα πληρώνει κανονικά, σύμφωνα με τις εξαγγελίες Τσίπρα. Το πρόβλημα είναι ότι μία εβδομάδα νωρίτερα ο Μητσοτάκης είχε καταργήσει συνολικά την εισφορά αλληλεγγύης. Οπότε ο αρχηγός του ΣΥΡΙΖΑ ουσιαστικά, αντί παροχών, εξήγγειλε έναν νέο φόρο.

3 χώρες προχώρησαν αιφνιδιαστικά στη σύναψη μιας πολεμικής συμμαχίας στον Νότιο Ειρηνικό. Πρόκειται για την Αυστραλία, το Ηνωμένο Βασίλειο και τις Ηνωμένες Πολιτείες. Από τα αρχικά των ονομάτων των χωρών προκύπτει και το ακρωνύμιο AUKUS. Η Συμφωνία προβλέπει την εκχώρηση ενός στόλου υποβρυχίων στην Αυστραλία.

90 δισ. δολάρια έχασε η Γαλλία από την ακύρωση της υφιστάμενης συμφωνίας με την Αυστραλία για την κατασκευή υποβρυχίων για τη χώρα της Ωκεανίας. Η Γαλλική Δημοκρατία προχώρησε, μάλιστα, στην ανάκληση των πρεσβευτών της σε Καμπέρα και Ουάσινγκτον.

9 γκέτες ήρθαν στα τέλη της εβδομάδας στην Αθήνα για τη σύνοδο Κορυφής των μεσογειακών κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία ονομάστηκε

MED9. Προστέθηκαν δηλαδή δύο καθώς προηγουμένως η σύνεδρος λέγονταν MED 7. Οι χώρες που συμμετείχαν ήταν οι: Γαλλία, Ιταλία, Πορτογαλία, Ισπανία, Μάλτα, Κροατία, Σλοβενία, Κύπρος και φυσικά η Ελλάδα.

23% όσων δήλωσαν ανεμβολίαστοι ψηφίζουν ΣΥΡΙΖΑ, σύμφωνα με δημοσκόπηση της MRB για το OPEN. 12% προτιμούν Ελληνική Λύση, ενώ έπεται με 7% η Νέα Δημοκρατία.

14,3% ήταν κατά μέσο όρο η αύξηση του ΑΕΠ στην ευρωζώνη κατά το δεύτερο τρίμηνο του 2021, με την Ελλάδα να υπεραποδίδει με το εντυπωσιακό 16,2%. Ο Αλέξης Τσίπρας, ωστόσο, με συνέντευξη Τύπου στα πλαίσια της ΔΕΘ είπε ότι το συγκεκριμένο ποσοστό δεν προσφέρεται για πανηγυρισμούς καθώς η χώρα μας είναι προτελευταία στην Ευρώπη... στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

3,5% ανάπτυξη κατά μέσο όρο για τα επόμενα 10 χρόνια προέβλεψε ο κεντρικός τραπεζίτης Γιάννης Στουρνάρας με συνέντευξη του στο Politico. Δύσκολο να μιλήσει κανείς για «χαμένη δε-

κατία».

240% αυξημένη ήταν η ταξιδιωτική κίνηση στην Ελλάδα τον Ιούλιο, σύμφωνα με στοιχεία της τράπεζας της Ελλάδας. Not bad για έναν τουρισμό στον «αυτόματο πιλότο», όπως είχε επισημάνει στις 30 Ιουλίου η τομεάρχης τουρισμού του ΣΥΡΙΖΑ, κυρία Κατερίνα Νοτοπούλου.

115 διανομείς της εταιρείας eFood δέχθηκαν ένα μήνυμα στο κινητό τους με το οποίο η εταιρεία τους ενημέρωνε ότι δεν θα ανανεωθούν οι συμβάσεις τους. Στο ίδιο μήνυμα τους προτάθηκε να συνεχίσουν να εργάζονται «με το κομμάτι». Η συγκεκριμένη πρακτική εξόργισε κατά σειρά, τους διανομείς, τους πελάτες και μετά όλο τον κόσμο, με τον υπουργό Εργασίας να την χαρακτηρίζει τελικά «ανήθικη».

38 ηθοποιοί διαφορετικών καταγωγής και χρώματος στο δέρμα ήταν υποψήφιοι στις κατηγορίες ερμηνείας των φετινών EMMY. Κανείς εξ αυτών δεν έλαβε βραβείο με αποτέλεσμα να «τρεντάρει» το hashtag #EmmysSoWhite.

13 πολύπειροι (όπως αυτοαποκαλούνται) πολιτικοί διοργάνωσαν την προηγούμενη Πέμπτη την πρώτη Αντι-ΔΕΘ σε ρουφ γκάρντεν ξενοδοχείου στο Μοναστηράκι με στόχο «να γίνουμε η φωνή της Ελλάδος». Πρώτος μεταξύ ίσων ο Νίκος Νικολόπουλος (ω γέροντα η ευχή) αλλά και με ισχυρές συμμετοχές όπως ο Δημήτρης Καζάκης (αντιμνημόνιο, αγάπη μου) και ο Δημήτρης Κούβελας (είναι μόνο μια γρίπη).

3 είναι τα βασικά αιτήματα της πρώτης Αντι-ΔΕΘ. Περισσότερη δημοκρατία, μεγαλύτερη κοινωνική ευαισθησία, προστασία της πατρίδας. Τόσο όμορφο, που θυμίζει ταβερνάκι στις Κυκλάδες με κρεμασμένα χταπόδια στο πλιοβασιέμα.

21 υποψηφιότητες συγκέντρωσε η σειρά «The Handmaid's Tale» της ψηφιακής πλατφόρμας Hulu. Δεν κέρδισε καμία και έγινε έτσι η σειρά με τις πε-

ρισσότερες ήττες σε έναν χρόνο. Συνολικά πάντως οι πλατφόρμες κέρδισαν σχεδόν όλες τις κατηγορίες.

22:21 χτες το βράδυ (Τετάρτη) ξεκίνησε και τυπικά το φθινόπωρο καθώς τότε συνέβη η φθινοπωρινή ισημερία στο βόρειο ημισφαίριο. Οι χειμωνιάκηδες θα χρειαστεί να περιμένουν.

83 εκατ. δολάρια είναι η αξία των τόκων που πρέπει να καταβάλει σήμερα ο κινεζικός όμιλος ακινήτων Evergrande, έχασε τις πληρωμές προς τουλάχιστον δύο τράπεζες, στις αρχές της εβδομάδας. Οι φόβοι για στάση πληρωμών κάνουν τους αναλυτές να μιλούν για την κινεζική Lehman Brothers.

94% αποτελεσματική είναι η ενισχυτική δόση στις ΗΠΑ όταν χορηγείται 2 μήνες μετά την πρώτη δόση, σύμφωνα με ανακοίνωση της Johnson & Johnson.

4-6 φορές υψηλότερα από έναν κανονικό εμβολιασμό είναι τα αντισώματα μετά την τρίτη ενισχυτική (αναμνηστική την λέμε στην Ελλάδα) δόση του εμβολίου.

VERBA VOLANT

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΝΤΩΝΑΡΟΣ

«Γιατί είναι ο μόνος που κρατάει διαφορετικό ποτήρι; Και με περιεχόμενο άλλου χρώματος; Πάντως όχι κρασί. Κόκα-κόλα μου φέρνει. Λέτε να έκανε έτσι την πρόποση»; Ο εμπειρικός σομελιέ και φίλος της στήλης, αντιλαμβάνεται με το μάτι ότι ο Κυριάκος Μητσοτάκης δεν πίνει κρασί αλλά αεριούχο ποτό. Αμέσως μετά σε ρόλο Ζαμπούνη τον ξεμπροστιάζει στους κουτόφραγκους συνδαιτυμόνες του, σε μια βαθιά πολιτική πράξη που θυμίζει το ένδοξο παρελθόν του άλλοτε κυβερνητικού εκπροσώπου.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ

«Μίλπα με σαμάνους και ινδιάνους, κάλεσα σε προσευχή για να σβήσουν οι φωτιές» δήλωσε ο ηθοποιός-ερμητής. Οι θαμώνες πάντως στα ρέιβ με ισραηλίτικα psychedelic trance τη δεκαετία του '90, έβλεπαν κυρίως κύκλους. Εδώ μιλάμε για σκληρό σταφ.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ

«ΑΚΟΥ ΣΤΕΛΙΟ ΚΟΥΛΟΓΛΟΥ!!! Ο Αλέξης Τσίπρας ΘΑ ΕΙΝΑΙ με την ψήφο του λαού πρωθυπουργός της χώρας μετά τις επόμενες εκλογές. Αν εσυ είδες "ισοπαλία" στη ΔΕΘ, μάλλον χρειάζεσαι γυαλιά». Ο Μέγας Χρυσός χορηγός της στήλης διαφυλάττει τα ιερά και τα όσια της παράταξης εξαπολύοντας μύδρους κατά όποιου ενοχλεί τον Πρόεδρο. Τι κρίμα μόνο που ο Κούλογλου αποκάλυψε ότι ο ίδιος ο Πρόεδρος του έχει δώσει την άδεια να ασκεί κριτική. Ας ειδοποιηθεί κάποιος και τον κύριο Παύλο, εκνευρίζεται δίχως λόγο...

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ

«Κάποιοι γιατροί έχουν συνείδηση και είναι άντρες. Κάποιοι γιατροί μιλούν. Δεν θα ξεχάσουμε τη στάση τους, όπως δεν θα ξεχάσουμε και τους άλλους. Τους εφιάλτες». Ο γνωστός βάρδος-παίκτης ριάλιτι-πολιτικός-γιατρός προχωρά σε σεξιστικό παραλήρημα κατά των γυναικών ιατρών, οίτινες δεν μπορούν να είναι άντρες. Διότι η μάχη ενάντια στο μόλι είναι αντρική υπόθεση, ναούμ.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ

«Στο ΜΕΡΑ25 είμαστε κατά της υποχρεωτικής στειρώσης όλων των αδέσποτων ζώων. Μήπως αυτό είναι το πρώτο βήμα για κάτι άλλο; Μοιάζει επιστημονικής φαντασίας αυτή την ώρα, αλλά μήπως έρθει και η στειρώση αδέσποτων ανθρώπων»; Η εισηγήτρια ουλευτής του κόμματος που έγινε λατρεία, ζήτησε τη δόξα του συντρόφου της (και επίσης λατρεμένου) Κρίτωνα Αρσένη και ξεκίνησε τη δική της σειρά επιστημονικής φαντασίας. Στα επόμενα επεισόδια, μάθετε για την υποχρεωτική σίτιση ανθρώπων με ζωοτροφές αλλά και για κτηνοτροφικές επιδοτήσεις που μπορούν να λάβουν τα πολύτεκνα νοικοκυριά. **Α**

EKO
ACROPOLIS
RALLY OF GODS

**ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΣΕ ΟΣΟΥΣ
 ΣΥΝΕΒΑΛΑΝ ΣΤΟ ΝΑ ΦΤΑΣΟΥΜΕ
 ΤΟ ΕΚΟ ΡΑΛΛΥ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ
 ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΤΟΥ ΑΞΙΖΕΙ.
 ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ!**

**ΜΕΓΑΛΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ &
 ΧΟΡΗΓΟΣ ΟΝΟΜΑΣΙΑΣ
 ΡΑΛΛΥ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ 2021**

ΘΑΝΑΤΟΣ ΑΠΟ GPS

Της ΜΥΡΣΙΝΗΣ ΓΚΑΝΑ

«**Κινηθείτε βορειοανατολικά**». Μα σοβαρά; Μέσα στο κέντρο της Αθήνας ποιος ξέρει προς τα πού πέφτουν τα βορειοανατολικά; «Σε 100 μέτρα στρίψτε αριστερά». Πού να στρίψω; Εδώ; Βλέπετε δρόμο; Δεν βλέπω δρόμο. Δεν υπάρχει άνθρωπος που να χρησιμοποιεί GPS και να μην έχει έστω μία αστεία, γελοία, ακόμα και οριακά τραγική ιστορία. «Μας έστειλε από το βουνό, σε έναν μισογκρεμισμένο δρόμο, πολύ ωραίο τοπίο, αλλά χάσαμε το καράβι». «Επί μία ώρα βρισκόμασταν στο τρίγωνο των βερμούδων, οι δρόμοι δεν οδηγούσαν πουθενά, επιστρέψαμε στο ίδιο σημείο, μας έδειχνε ότι χρειαζόμασταν 2,5 ώρες για να γυρίσουμε στο ενοικιαζόμενο δωμάτιο ενώ στο πήγαινε είχαμε κάνει μισή ώρα. Αποφασίσαμε να το αφηφήσουμε, σε 3 λεπτά βρεθήκαμε στο δωμάτιο». Άλλοι δεν τολμούν να πάνε κόντρα στη θεϊκή φωνή του GPS. Ιάπωνες τουρίστες στην Αυστραλία πριν από μερικά χρόνια μπήκαν με το αυτοκίνητο στη θάλασσα προσπαθώντας να φτάσουν σε ένα νησί. Μια γυναίκα στην Ουάσινγκτον οδήγησε μέσα σε μια λίμνη που το GPS της έλεγε ότι ήταν δρόμος. Το 2015, ένα οδηγός στην Ιντιάνα αγνόησε επιδεικτικά τα σήματα που του έλεγαν ότι ο δρόμος ήταν κλειστός και, ακολουθώντας τις οδηγίες του συστήματος πλοήγησης, πήρε μία γέφυρα της οποίας η κατασκευή είχε σταματήσει από το 2009. Το αυτοκίνητο έπεσε στο κενό. Η σύζυγός του σκοτώθηκε.

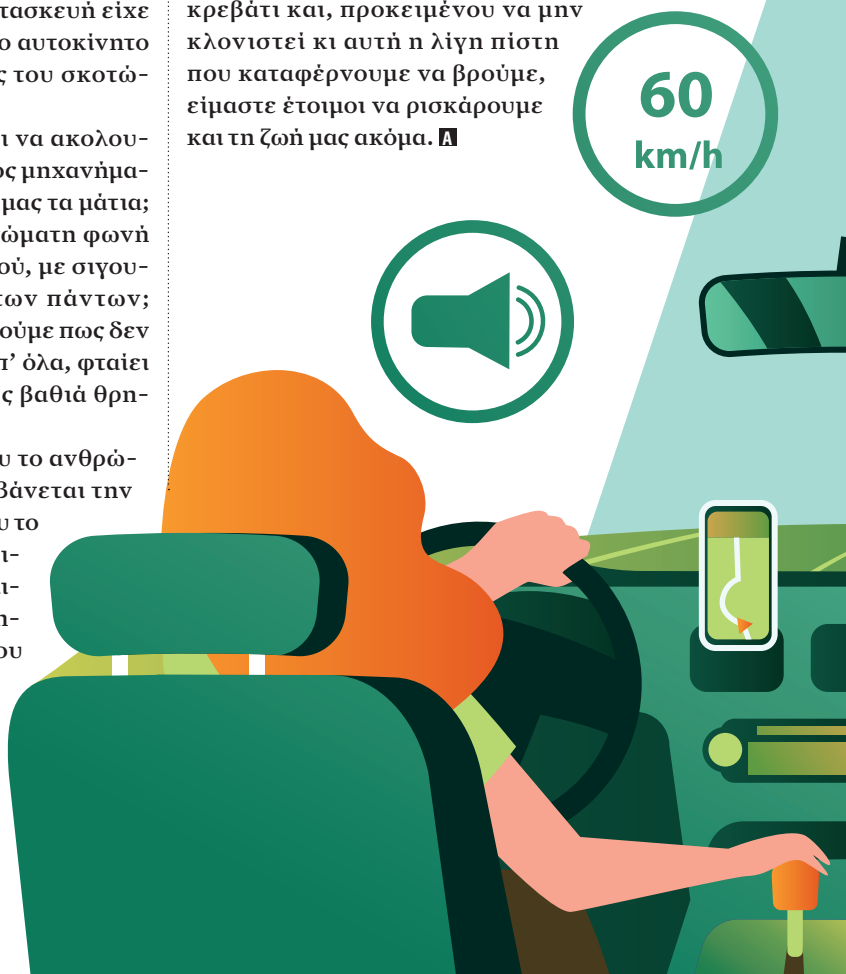
Τι είναι αυτό που μας κάνει να ακολουθούμε τυφλά τις οδηγίες ενός μηχανήματος, αμφισβητώντας τα ίδια μας τα μάτια; Μην είναι η απρόσωπη, ασώματη φωνή που μας διατάζει, φωνή Θεού, με σιγουριά και πλήρη εποπτεία των πάντων; Ποιοι είμαστε εμείς για να πούμε πως δεν έχει δίκιο; Μήπως, πάνω απ' όλα, φταιει που ο άνθρωπος είναι είδος βαθιά θρησκευόμενο;

Δεν έχει υπάρξει εποχή που το ανθρώπινο είδος να μην αντιλαμβάνεται την αβεβαιότητα του κόσμου που το περιβάλλει. Που να μην αντιλαμβάνεται την ανάγκη δημιουργίας θεών που θα του δημιουργούν ένα πλαίσιο, που θα το παρηγορούν, που θα το καθοδηγούν απαλλάσσοντάς το από το τεράστιο άγχος των διαρκών επιλογών. Καθώς προχωρήσαμε στην αμφισβή-

τηση των παραδοσιακών συστημάτων πίστης και αποδομήθηκαν οι επίσημες θρησκείες, το πολίτευμα, οι θεομοί, η εμπιστήμη, το άτομο βρίσκεται μπροστά σε μια, θεωρητικά, απέραντη ελευθερία που καλείται να διαχειριστεί μόνο του. Να βρει ποια είναι τα πράγματα που θέλει να κάνει, τους τρόπους για να τα κατακτήσει, να ξεχωρίσει το σωστό από το λάθος, τα βορειοανατολικά από τα νοτιοδυτικά χωρίς καμία πυξίδα, κανένα αστέρι στον ουρανό να δείχνει τον δρόμο.

Καταλήγουμε να φτιάχνει ο καθένας το δικό του σύστημα αξιών, τον δικό του μπουσούλα, που κλονίζεται συθέμελα σε κάθε λάθος στροφή, ενώ αναζητούμε εναγωνίως οδηγίες χρήσης αυτής της ζωής που καλούμαστε να ζήσουμε, της μίας, της μοναδικής. Η κούραση αυξάνεται μέρα με τη μέρα, μαζί της και η φαντασίωση για μια ζωή χωρίς ευθύνες, χωρίς αποφάσεις, το όνειρο για κάποιον που θα μας αναλάβει, θα ξέρει καλύτερα, θα μπορέσουμε επιτέλους να αφευθούμε σε κάτι μεγαλύτερο από μας.

Και να, θαύμα! Η επιθυμία μας να εμπιστευτούμε τυφλά κάποιον βρίσκει ανταπόκριση, η φωνή του GPS ή του όποιου θεού έχουμε επιλέξει μας παίρνει από το χέρι και μας οδηγεί, γλυκά, καθησυχαστικά, κι εμείς αφηνόμεστε σαν παιδάκια που μισοκοιμισμένα τα πηγαίνουν στο κρεβάτι και, προκειμένου να μην κλονιστεί κι αυτή η λίγη πίστη που καταφέρνουμε να βρούμε, είμαστε έτοιμοι να ρισκάρουμε και τη ζωή μας ακόμα. **A**

Η αναμνηστική δόση του Μάικλ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Καναδού βδομάδες πίσω, ήταν η επέτειος της προεμιέρας των X-Files, που πρωτοείδαμε το '93. Και ένας φίλος —γιατί κάποιοι άνθρωποι το κάνουν αυτό: αναρωτιούνται, βασανίζονται— έγραψε επί τη ευκαιρία: «Έχει άραγε μελετήσει κανείς την επίδραση της θεματικής των X-Files στην εξάπλωση των συνωμοσιολογικών θεωριών; Η ήταν έτοιμη η κοινωνία για μια σειρά που, τελικά, θα αποθέωνε (με “επιστημονικά στοιχεία”) κάθε δεισιδαιμονία και φοβία που επιβιώνει χάρη στον ερπετικό εγκέφαλό μας;».

Πόσο ενδιαφέρον ερώτημα! Δεν θα περνούσε ποτέ από το δικό μου μυαλό (μολονότι είχε περάσει παλιά κάτι αντίστοιχο για το «They live» και το περίφημο «Obey» του, το αριστουργηματικό «Ζουν ανάμεσά μας» του λατρεμένου Κάρπεντερ), γιατί το X-Files ήταν του γούστου μου και πάντα το έβλεπα σαν αυτό που ήταν: μία πρωτότυπη, καλογορημένη σειρά Επιστημονικής Φαντασίας και Τρόμου. Κατ' αυτά, και καθώς η Επιστημονική Φαντασία και ο Τρόμος είναι ωραία πράγματα, καλά καγαθά, και μας ψυχαγωγούν ωραιότατα, ουδείς ψόγος.

Ή μήπως έκανα λάθος τελικά; Ή μήπως πράγματι ήταν κάτι παραπάνω από αυτό; Ή μήπως ευθύνονται τελικώς (και τα X-Files που είμαστε τόσο πίσω στους εμβολιασμούς και που βουλιάζει ακόμη πιο βαθιά η οικονομία μας αυτή τη μαύρη εποχή του Covid; Πόσο τοξική είναι λοιπόν η συνωμοσιολογία που εκπέμπεται από τη μυθοπλασία, ή, εν προκειμένω, από ένα μυθοπλαστικό τηλεοπτικό προϊόν; Πόσο δυνατούς μυζητήρες έχει το σαράκι της υπερεθνικής/διεθνούς κρατικής μηχανοραφίας που φωλιάζει σε ένα σίρι-αλ Επιστημονικής Φαντασίας; Κι ας αφήσουμε στην άκρη τη συγκεκριμένη αυτή σειρά και εκείνο το παλιό b-μονιέ του Master of Horror: μήπως τελικά με το να είμαστε φαν όλων των παρόμοιων σειρών και ταινιών, και βέβαια των βιβλίων, όλου δηλαδή του πελώριου, διαρκώς ογκούμενου corpus αυτής της γωνιάς της τέχνης των τελευταίων εκατό χρόνων, στέλνουμε ανθρώπους στις ΜΕΘ; Μήπως τους έχουμε πάρει στον λαιμό μας επειδή εμείς είμαστε αυτοί που κάναμε μόδα —τουτέστιν: επιδραστικό— αυτό το κομμάτι της ποπ κουλτούρας;

Για να το πούμε κι αλλιώς: διασωληνώνονται άνθρωποι που επέλεξαν να μην κάνουν το εμβόλιο για να μην ακούει τις σκέψεις τους το government, και για να μην αλλοιωθεί το γενετικό υλικό τους, επειδή εμείς απολαμβάναμε τον Μόλντερ, τη Σκάλι και τα ούφο; Εντάξει, όχι.

Δηλαδή, ναι, υπάρχουν out there κειμενάκια τραμπικιών ακροδεξιών που ντύνονται Μπλεκ και ημίτρελων ριζοσπαστών αριστερών με γκρίζα γένια και λιπαρές κοτσίδες που μιλούν για συνωμοσίες της σιωπής (και για πολύ χειρότερα πράγματα), αλλά όχι —κατηγορηματικά όχι. Καμία μυθοπλασία δεν ευθύνεται για την παράνοιά τους. (Όπως δεν ευθύνονται τα... games για την υποτιθέμενη σκληρότητα των παιδιών. Τα παιδιά σήμερα είναι λιγότερο σκληρά και λιγότερο βίαια από ποτέ. Όχι χάρη στα games, αλλά χάρη ΚΑΙ στα games). Μπορούμε να καταναλώνουμε όσο μεγάλες ποσότητες θέλουμε από τα πράγματα που αγαπάμε, και να μην έχουμε καμία τύψη: όχι, μέσω της προσήλωσής μας σε αυτό ή στο άλλο genre δεν συνεισφέρουμε στην αποβλάκωση και τον εκφασισμό μιας μερίδας του κόσμου. Και μπορούμε να περιμένουμε με όση ανυπομονησία θέλουμε το «Halloween kills», που έρχεται στις 15 Οκτωβρίου. Πατί είμαστε με τον Μάικλ Μάγιερς. Και ο Μάικλ Μάγιερς έχει κάνει και τις τρεις δόσεις του εμβολίου. Και μία αναμνηστική. **A**

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
MEGARON - THE ATHENS CONCERT HALL
21-22

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΚΑΡΕΛΗΣ
ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΚΑΤΣΑΡΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ-ΕΜΜ. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ
ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΓΟΥΑΣΤΩΡ

ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ ΤΟ ΜΠΑΛΕΤΟ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΛΥΡΙΚΗΣ ΣΚΗΝΗΣ
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΗΓΟΣ
ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

ΤΕΣΣΕΡΑ ΠΙΑΝΑ

06 ΟΚΤ' 21

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ: ΕΡΕΤΕΡΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΕ.Σ.Ε.
ΤΡΙΠΡΟΪΤΑΜΜΑ ΘΟ.Θ. ΚΟΣΜΟΣ Ο.Ε. ΕΡΕΤΕΡΟ.Ο.Κ. ΜΟΝΟΠΟΙ.Ε.Κ. NEWSBEAST.GR

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ: ΣΙΑΣΥ

MEGARON.GR / ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ / SUPPORTED BY THE MINISTRY OF CULTURE & SPORTS

ΚΑΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ

Πιστεύουμε ότι η ανθρώπινη επενέργεια στον πλανήτη ξεπερνά εκείνη των μεταβολών στην τροχιά της γης, των μεταβολών στα ωκεάνια ρεύματα και στην ηλιακή ακτινοβολία

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Η κλιματική αλλαγή είναι μια πραγματικότητα: όλα αλλάζουν· η επίδραση που έχουν 7,5 δισεκατομμύρια άνθρωποι στον πλανήτη, μαζί με τις πυρετώδεις δραστηριότητές τους δεν θα μπορούσε παρά να εκτείνεται και στο κλίμα. Όμως, βρισκόμαστε μακριά από τη Συντέλεια: έχουμε την τάση να βλέπουμε με τρόπο το παρόν και ιδιαίτερα το μέλλον — εξαιτίας της άγνοιας της ιστορίας και προπάντων εξαιτίας μιας πρόσληψης για τον κόσμο, κέντρο του οποίου θεωρούμε τον εαυτό μας. Πρόκειται για μια αρχαία πλάνη της λογικής η οποία επιδεινώνεται από τη σημερινή ιδεολογία του #MeMyself και του #AllAboutMe: είναι τέτοιος ο ναρκισσισμός του σύγχρονου ανθρώπου ώστε πιστεύει ότι θα είναι η έσχατη γενιά επί της γης. Après moi, le déluge.

Φέτος το καλοκαίρι, τα λεγόμενα ακραία καιρικά φαινόμενα ήταν πράγματι ακραία χωρίς ωστόσο να είναι πρωτοφανή. Δεν μπορώ να μιλήσω ως περιβαλλοντολόγος —δεν έχω ιδέα— μπορώ όμως να μιλήσω ως ιστορικός —έχω κάποια ιδέα— και ως άνθρωπος που έχει ζήσει δεκάδες κυνικά καύματα, κάμποσες περιόδους κατακλυσμιαίων βροχών, πυρκαγιών και πολιικού ψύχους. Από τη ζωή μου δεν έχουν λείψει ούτε οι σεισμοί, ούτε οι τυφώνες. Ένα καλοκαίρι στη Νέα Υόρκη, όταν το θερμόμετρο ξεπέρασε τους 40 βαθμούς, μερικοί Νεοϋρκέζοι παραφρόνησαν: στο Κόνι Άιλαντ κάποιος δάγκωσε έναν αστυνομικό· ένας άλλος γδύθηκε, βούτηξε στο συντριβάνι του Φλάισινγκ και κολύμπησε πρόσθιο και πεταλούδα. Μέσα στον πυρετό του Ιουλίου ελήφθησαν αρκετές λανθασμένες αποφάσεις και διαπράχθηκαν αρκετές λανθασμένες πράξεις: χρειάστηκαν πολλοί χειμώνες για να διορθωθούν τα σφάλματα του καύσωνα.

Είμαστε φιλοξενούμενοι πάνω στη γη και δεν είναι ολόκληρη η επιφάνειά της κατάλληλη για μας: δεν μπορούμε να ζήσουμε καταμεσής στους ωκεανούς, ούτε στις ερήμους, ούτε στις στέπες, ούτε στην τούνδρα, ούτε ανάμεσα σε παγόβουνα. Στην πραγματικότητα, από τον Τροπικό του Καρκίνου μέχρι τον Τροπικό του Αιγόκερω, το κλίμα δυσκολεύει την ανθρώπινη ζωή, παρότι σε αυτή την τεράστια γήινη έκταση υπάρχουν πολλές διαφορές που οφείλονται στην εγγύτητα με τη θάλασσα (στο νερό γενικά), στο υψόμετρο, στη βλάστηση κλπ. Πρέπει να καταλάβουμε ότι μια σπάνια συγκυρία, η σύμπτωση χιλιάδων παραγόντων, προκάλεσε την εμφάνισή μας σ' αυτόν τον μικρό πλανήτη και ότι δεν μπορούμε να έχουμε την απαίτηση να συμπεριφέρεται με ιδανικό τρόπο για την ευημερία μας. Όντως, δεν συμπεριφέρεται: το 1540 ο καύσωνα διήρκεσε σε όλη σχεδόν την Ευρώπη έντεκα ολόκληρους μήνες: τον Ιούλιο του 1757 σημειώθηκε το θερμότερο καλοκαίρι που θυμούνταν οι Ευρωπαίοι του 18ου αιώνα· τον Αύγουστο του 1896, στη Βόρεια Αμερική, 1.500 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους στον καύσωνα. Πριν από την τεχνολογία που έχουμε στη διάθεσή μας σήμερα, όταν η θερμοκρασία ξεπερνούσε τους 35 βαθμούς γινόταν βιοφθόρα στα περισσότερα μέρη του κόσμου· ιδιαίτερα όταν συνδυαζόταν με υγρασία στην ατμόσφαιρα. Για παράδειγμα, το 1900, ο συνδυασμός ζέστης και υγρασίας έγινε φονικός στο Μπουένος Άιρες και στο Ροζάριο της Αργεντινής όπου καμιά πεντακοσαριά άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους. Λένε ότι το 1900 η «αίσθηση» του καύσωνα ήταν 49 βαθμοί.

Από την αρχή του 20ού αιώνα, αρχίσαμε να κρατάμε αρχεία θερμοκρασίας και καιρικών φαινομένων, ενώ παράλληλα αναπτύχθηκε η μετεωρολογία. Αν μελετήσουμε αυτά τα αρχεία θα δούμε ότι κάθε χρόνο, κάπου στη γη, ή ταυτοχρόνως σε πολλά μέρη της γης,

σημειώνονταν είτε υπερβολικές θερμοκρασίες, είτε θερμοκρασίες «παράλογες». Λόγου χάριν, το 1901, στις ανατολικές ΗΠΑ, η ζέστη ξεκίνησε τον Ιούνιο και παρατάθηκε επί τώσους μήνες ώστε είχε αποτέλεσμα χιλιάδες νεκρούς. Δέκα χρόνια αργότερα επαναλήφθηκε το ίδιο σκηνικό. Το 1913 συνέβη κάτι θεότρελο: ο υδράργυρος στην έρημο της Καλιφόρνιας έφτασε τους 57 βαθμούς επαληθεύοντας το όνομα Death Valley — είκοσι χρόνια αργότερα, η μεγάλη ξηρασία συνέπεσε με την οικονομική ύφεση και προκάλεσε την εσωτερική μετανάστευση στην Καλιφόρνια δεκάδων χιλιάδων κατοίκων της Οκλαχόμα και άλλων πληγεισών πολιτειών. Από το 1952 μέχρι το 1955, διαδοχικά κύματα καύσωνα έπληξαν το Ιλινόι: 47 βαθμοί. Την ίδια εποχή, στη Ρουμανία, ενώ είχε μπει το φθινόπωρο, η θερμοκρασία έφτανε τους 39 βαθμούς. Down under, η κατάσταση ήταν πάντοτε επεισοδιακή από την άποψη των ακραίων θερμοκρασιών: το 1960, στην outback της Αυστραλίας, το θερμόμετρο έδειξε 50,7 βαθμούς.

Το ερώτημα είναι αν οι καύσωνες γίνονται όλο και συχνότεροι. Η απάντηση που παίρνουμε από την παρατήρηση και τις μετρήσεις είναι ναι. Εκτός αυτού, στον 21ο αιώνα, φαίνεται ότι ανεξαρτητοποιούνται περισσότερο από τη γεωγραφική θέση· ακόμα και σε περιοχές μακριά από τον Ισημερινό παρουσιάζονται υψηλότερες θερμοκρασίες κατά έναν ή δύο βαθμούς. Αυτή η φαινομενικά μικρή αύξηση κάνει τη διαφορά — για παράδειγμα, από τους 36 βαθμούς στους 38 βαθμούς πραγματοποιείται τρόπον τινά ένα ποιοτικό άλμα το οποίο ευνοούν, όπως είπα, παράγοντες υγρασίας ή προϋπάρχουσας ξηρασίας.

Η τεχνολογία και γενικότερα η οργάνωση μας βοηθούν να καθιστούμε σχετικά αβλαβείς καύσωνες που κάποτε απειλούσαν την ανθρώπινη ζωή. Αλλά, και πάλι, ο καιρός —που στους περασμένους αιώνες ήταν απρόβλεπτος και καταστροφικός— αναδεικνύει τις κοινωνικές μας ανισότητες: οι καύσωνες είναι περισσότερο φονικοί για τους φτωχότερους και τους πιο ευάλωτους. Το 1995, κατά τη διάρκεια του καύσωνα

των μεσοδυτικών πολιτειών, έχασαν τη ζωή τους 778 άτομα, τα περισσότερα από τα οποία προέρχονταν από τις φτωχογειτονιές του νότιου Σικάγου.

Θέλω να πω ότι, όπως σε όλους τους τομείς της ζωής, μερικά πράγματα χειροτερεύουν στο πέρασμα του χρόνου —το κλίμα απ' ό,τι φαίνεται είναι από αυτά— ενώ άλλα βελτιώνονται: για παράδειγμα, η τεχνολογία και η οργάνωση που προανέφερα. Τον παλιό καιρό, θερμοκρασία 35 βαθμών αρκούσε να παραλύσει κάθε ανθρώπινη δραστηριότητα —συνέβη στη Βρετανία το καλοκαίρι του 1906— ενώ, από την άλλη πλευρά, στα κύματα ψύχους οι άνθρωποι δεν μπορούσαν να προστατευτούν. Η ανθρωπότητα έχει πικρή εμπειρία τόσο από ακραία υψηλές θερμοκρασίες, όσο κι από χαμηλές: πριν από αυτό που ονομάζουμε σήμερα υπερθέρμανση, επικράτησε μια μακρά εποχή, πιθανότατα από το 1300 μέχρι το 1850 περίπου, όπου η θερμοκρασία μειωνόταν κατά κύματα — πολλοί έκαναν λόγο για καινούργια εποχή των παγετώνων. Ο όρος δεν είναι ακριβής, αλλά, όντως, σε πολλά μέρη του κόσμου, χειμώνες και καλοκαίρια έγιναν ψυχρότερα. Σήμερα αποδίδουμε αυτή την πτώση της θερμοκρασίας σε πλήθος γεωφυσικούς παράγοντες, μεταξύ των οποίων στην παροδική, κυκλική, εξασθένιση της ηλιακής ακτινοβολίας, στην έντονη ηφαιστειακή δραστηριότητα, καθώς και στη μείωση του ανθρώπινου πληθυσμού λόγω των επιδημιών, της μεγάλης βρεφικής θνησιμότητας και των πολέμων.

Όλα αυτά δεν σημαίνουν πως τα οικολογικά κόμματα έχουν δίκιο. Πράγματι, η κλιματική αλλαγή και η ρύπανση είναι τεράστια προβλήματα και πιθανώς σχετίζονται μεταξύ τους: μόνο πολιτικό με δόση τρέλας —Ντόναλντ Τραμπ, Μπολσονάρου— δεν τα αναγνωρίζουν. Η αιτία αυτής της τυφλότητας πρέπει να αποδοθεί στη βαθιά τους άγνοια και στην επιθυμία τους να μην αλλάξει τίποτα στον τρόπο της ζωής των ψηφοφόρων και των χρηματοδοτών τους· να μην τους ζητηθεί, για παράδειγμα, να προσαρμόσουν τον τρόπο κατανάλωσης, κίνησης, πολιτικής συμπεριφοράς, στις καταστάσεις που απειλούν το περιβάλλον — δηλαδή όλους μας και ιδιαίτερα τις επερχόμενες γενιές. Η τυφλότητα είναι ο ένας πόλος του προβλήματος· ο άλλος πόλος είναι οι έμμενες ιδέες και η πολιτική εκμετάλλευση του κλίματος. Οι οικολόγοι που τοποθετούνται στον χώρο της άκρας αριστεράς χρησιμοποιούν συνθήματα καταστροφολογίας υπεραπλουστεύοντας τα φαινόμενα και δείχνοντας σταθερά ως ένοχο τον καπιταλισμό. Δεν έχω αντίρρηση· όμως, το ζήτημα του κλίματος είναι απείρως πιο περίπλοκο· χρειάζεται περισσότερη ιστορική γνώση και κοινωνική εμπάθυνση για να δούμε τι πρέπει να κάνουμε ώστε να αποφευχθούν οι δυνάμει τρομερές επιπτώσεις της κλιματικής απορρύθμισης: η ερημοποίηση ακόμα πιο εκτεταμένων γεωγραφικών ζωνών, η υπερσυγκέντρωση πληθυσμών στις πρώην εύκρατες ζώνες, η πληθυσμιακή και παραγωγική ανισορροπία. Συχνά, οι οικολόγοι δεν προτείνουν συγκεκριμένες λύσεις, ούτε θίγουν ζητήματα ταμπού όπως είναι ο υπερπληθυσμός: απλώς, ζητούν ανατροπή του συστήματος παραγωγής και κατανάλωσης, τουτέστιν το τέλος του καπιταλισμού, διεκδικώντας υπο-ανάπτυξη και αποβιομηχανοποίηση. Το αίτημα, εκτός του ότι είναι υπερβολικά αόριστο και υπερβολικά φιλόδοξο, δεν λείπει τίποτα στην πράξη· οξύνει τα πνεύματα, αναμοχλεύει τη λαϊκή οργή, αλλά δεν συνεπάγεται συγκεκριμένη στρατηγική και τακτική. Πρόκειται απλώς για μια ιδεολογική επίθεση στην εκβιομηχάνιση και γενικότερα στη νεωτερικότητα. Κάποτε, στην Ιρλανδία, οι Καθολικοί έριξαν το φταίξιμο για την κακοκαιρία στους Προτεστάντες· σήμερα το ρίχνουμε στο Κεφάλαιο. Τούτου λεχθέντος, αναμφίβολα οι ανεπτυγμένες χώρες επιβαρύνουν το περιβάλλον με εκπομπές CO2 πολύ περισσότερο από τις υπανάπτυκτες: η Κίνα και οι ΗΠΑ είναι εξαιρετικά ρυπογόνες. Αλλά το κλίμα της γης δεν είναι άμεση συνάρτηση της ανθρώπινης παρουσίας. Πράγμα που με ξαναφέρει στην αρχή και στο πρόβλημα της αυταρέσκείας μας: έχουμε πιστέψει ότι κρατάμε, σαν τον Δία, τον κεραυνό στα χέρια μας· ότι η επίδρασή μας στο σύμπαν ξεπερνά εκείνη των μεταβολών στην τροχιά της γης, των μεταβολών στα ωκεάνια ρεύματα και στην ηλιακή ακτινοβολία. **A**

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΚΛΙΜΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΕΙΡΩΣ ΠΙΟ ΠΕΡΙΠΛΟΚΟ· ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΓΝΩΣΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΜΒΑΘΥΝΣΗ ΓΙΑ ΝΑ ΔΟΥΜΕ ΠΩΣ ΘΑ ΑΠΟΦΕΥΧΘΟΥΝ ΟΙ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΡΟΜΕΡΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΠΟΡΡΥΘΜΙΣΗΣ

Gig Economy Χρονικό μιας προαναγγελθείσης εμπλοκής

Του ΜΑΝΟΥ ΜΑΤΣΑΓΓΑΝΗ

Τα γεγονότα της υπόθεσης e-food είναι πλέον λίγο πολύ γνωστά. Η απόφαση της εταιρείας να ζητήσει από τους οδηγούς-διανομείς της να αποδεχθούν το καθεστώς του «συνεργάτη» (αμοιβή με μπλοκάκι), διαφορετικά θα πρέπει να βρουν αλλού δουλειά, προκάλεσε σοβαρές αντιδράσεις, οι οποίες εκφράστηκαν κυρίως με απενεργοποίηση της εφαρμογής στα κινητά πολλών πελατών της, και την κατακόρυφη πτώση της αξιολόγησης της εταιρείας από τους καταναλωτές. Κατόπιν τούτου, η κυβέρνηση ανακοίνωσε σαρωτικούς ελέγχους στις συνθήκες εργασίας στον κλάδο της διανομής φαγητού.

Οι αντιδράσεις ήταν εύλογες. Η e-food, όπως όλες οι εταιρείες διανομής, είχε πραγματοποιήσει μεγάλα κέρδη στη διάρκεια των lockdown. Οι οδηγοί τους είχαν αναδειχθεί σε «εργαζόμενους της γραμμής του μετώπου» κατά του κορωνοϊού, που ρίσκαραν την ασφάλειά τους για να είμαστε πιο ασφαλείς όλοι οι υπόλοιποι. Σε έναν καλύτερο κόσμο, οι πολίτες θα απαιτούσαν καλύτερες αμοιβές και ασφαλέστερες συνθήκες εργασίας για τους διανομείς (και τους άλλους ζωτικής σημασίας εργαζόμενους), τα συνδικάτα θα έσπευδαν να διεκδικήσουν την εκπροσώπησή τους, οι πολιτικοί θα φρόντιζαν να περάσουν τους σχετικούς νόμους, και οι εταιρείες θα έκαναν θεαματικές κινήσεις διανομής των επιπλέον κερδών τους στους υπαλλήλους τους, διεκδικώντας τους επαίνους (και την προτίμηση) των καταναλωτών.

Στην Ελλάδα του 2021 τίποτε από όλα αυτά δεν συνέβη - ή σχεδόν τίποτε: η απαίτηση της e-food προκάλεσε αίσθηση, ίσως επειδή ξεχώρισε για την απλυσία της. Όμως η απλυσία αυτή είναι δομική, είναι η κανονική κατάσταση κάθε οικονομίας χωρίς κανόνες, ή με καταφανώς μεροληπτικούς κανόνες, και σε κάθε περίπτωση χαρακτηρίζει και τους ανταγωνιστές της e-food (οι οποίοι μέχρι στιγμής δεν έχουν γίνει αποδέκτες της αγανάκτησης των καταναλωτών, και μπορεί κάλλιστα να βγουν ωφελημένοι από αυτή).

Το ζήτημα - και πρόκειται για βαθιά πολιτικό ζήτημα - είναι ακριβώς οι κανόνες βάσει των οποίων η Πολιτεία μεσολαβεί ανάμεσα στα αντιτιθέμενα συμφέροντα, τιθασεύοντας τα «ζώδια ένστικτα» του καπιταλισμού χωρίς να καταπνίξει τον δυναμισμό του, αποτρέποντας τον αθέμιτο ανταγωνισμό, και επιβάλλοντας τον σεβασμό των ελάχιστων επιπέδων ασφαλείας καταναλωτών και εργαζομένων.

Οι κανόνες (και φυσικά η τήρησή τους) έχουν σημασία. Διοχετεύουν την επιχειρηματικότητα σε δραστηριότητες και πρακτικές που υποβαθμίζουν ή αναβαθμίζουν το παραγωγικό πρότυπο μιας οικονομίας. Διαμορφώνουν την κατανομή του εισοδήματος με τρόπο που αυξάνει ή μειώνει τις ανισότητες. Οι πολιτικές δυνάμεις εν πολλοίς χαρακτηρίζονται από το πώς τοποθετούνται ως προς αυτές τις επιλογές, και κρίνονται για αυτές στις εκλογές.

Η τελευταία δεκαετία μάς έκανε όλους σοφότερους. Η οικονομική κρίση του 2010-14 πρωτοφανούς έντασης και διάρκειας, έκανε σαφή τα αδιέξοδα του προηγούμενου μοντέλου ανάπτυξης, της επίπλαστης ευημερίας μέσω υπερδανεισμού και υπερκατανάλωσης. Η διακυβέρνηση της περιόδου 2015-19 ανέδειξε τους κινδύνους της νοσταλγίας του χρεωκοπημένου παρελθόντος, του διαπλεκόμενου κρατισμού, της δυσανεξίας προς την οικονομία της αγοράς, της αδυναμίας ρύθμι-

σης των κανόνων της με δημιουργικό τρόπο.

Σε αυτές τις συνθήκες, ήταν αναμενόμενη (και σε κάποιο βαθμό δικαιολογημένη) η διορθωτική κίνηση του εκκρεμούς προς την αντίθετη κατεύθυνση. Η οικονομική πολιτική της νέας κυβέρνησης ήταν αναπόφευκτο να είναι πιο φιλελεύθερη. Αυτό που σταδιακά γίνεται όλο και πιο εμφανές είναι το πόσο δέσμη είναι (και) αυτή η κυβέρνηση στις αγκυλώσεις ενός απελπιστικά παρωχημένου τρόπου άσκησης πολιτικής.

Τι σχέση έχουν όλα αυτά με το θέμα που συζητάμε; Μεγάλη. Ο νόμος 4670 του Φεβρουαρίου 2020 είχε ακυρώσει την ενοποίηση του ασφαλιστικού συστήματος, και την εξίσωση των όρων ασφάλισης όλων των πολιτών, επαναφέροντας τις χαμηλές εισφορές για ελεύθερους επαγγελματίες ανεξαρτήτως εισοδήματος. Από τη σκοπιά της πολιτικής κουλτούρας που οδήγησε τη χώρα στη χρεοκοπία του 2010, η επιλογή αυτή ήταν απολύτως κατανοητή: οι άμεσα ενδιαφερόμενοι πανηγύρισαν, τα μέσα ενημέρωσης χειροκρότησαν τις «ελαφρύνσεις», οι δημοσκοπήσεις επιβράβευσαν την κυβερνητική επιλογή. Από τη σκοπιά όμως της πολυπόθητης και πολυδιαφημιζόμενης μετάβασης σε ένα δυναμικότερο μοντέλο ανάπτυξης, για να μην αναφερθώ στη στοιχειώδη αρχή της ίσης μεταχείρισης των πολιτών, η ίδια αυτή επιλογή ήταν εντελώς ακατανόητη. Τι δουλειά έχει το χείδεμα των μεγαλογιατρών και των μεγαλοδικηγόρων με τις συστάσεις της Έκθεσης Πισσαριδίου για τη διευκόλυνση των επιτυχημένων επιχειρήσεων να προσλάβουν προσωπικό και να μεγαλώσουν; Ήταν σαν η νέα κυβέρνηση να στάθηκε για λίγο αναποφάσιστη πάνω στο «αόρατο ρήγμα» του Αρίστου Δοξιάδη (από τη μια η επιδοτούμενη αυτοαπασχόληση της εσωτερικής αγοράς, από την άλλη οι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται σε διεθνώς εμπορεύσιμους κλάδους), για να επιλέξει τελικά την πεπατημένη της θεαματικότερης επιδότησης της αυτοαπασχόλησης από το 1974.

Μεταξύ άλλων, η μεγάλη μείωση των εισφορών αυτοαπασχολούμενων έκανε ακόμη πιο συμφέρουσα τη διαδεδομένη (και παράνομη) πρακτική πολλών εργοδοτών να μεταμφιέζουν τους υπαλλήλους τους σε «συνεργάτες». Η πρακτική αυτή είναι βέβαια πολύ δημοφιλής μεταξύ των εργοδοτών: αμείβοντας τους εργαζόμενους με μπλοκάκι εξοικονομούν εργοδοτικές εισφορές, καθώς και τα κόστη που αφορούν άδειες διακοπών, μητρό-

τητας, ασθένειας κτλ. Προφανώς οι εργαζόμενοι χάνουν όλα τα παραπάνω, καθώς και επιδόματα ανεργίας και αποζημιώσεις σε περίπτωση απόλυσης. Η οικονομία της χώρας χάνει και αυτή: η σχετική πρακτική προάγει την «επιχειρηματικότητα της αρπαχτής», και κάνει αθέμιτο ανταγωνισμό σε πιο μακροπρόθεσμες επιχειρηματικές στρατηγικές που αναζητούν την κερδοφορία μέσω της επένδυσης στις δεξιότητες των εργαζομένων. Μια διορατική φιλελεύθερη πολιτική θα ελάφρυνε το μη μισθολογικό εργατικό κόστος με τη μετατόπιση του φορολογικού βάρους από τις ασφαλιστικές εισφορές στη γενική φορολογία (π.χ. ενισχύοντας την κρατική επιδότηση της άδειας μητρότητας ώστε να μη ζημιώνονται οι επιχειρήσεις που προσλαμβάνουν νέες γυναίκες). Η συγκεκριμένη κυβέρνηση, όπως είδαμε, επέλεξε να επιδοτήσει την αυτοαπασχόληση σε βάρος της μισθωτής εργασίας.

Το επόμενο κεφάλαιο του δράματος που παίχτηκε τις τελευταίες μέρες γράφτηκε το Μάιο 2021, με το νομοσχέδιο για τη ρύθμιση της αγοράς εργασίας. Ενώ η αντιπολίτευση συγκέντρωσε τα πυρά της (και τα μέσα ενημέρωσης το ενδιαφέρον του) σε δευτερεύουσας σημασίας ρυθμίσεις, ο μετέπειτα νόμος 4808 του Ιουνίου 2021, άρθρο 69, νομιμοποίησε αυτό που μέχρι τότε ήταν παράνομο (αν και αρκετά διαδεδομένο). Πλέον, οι ψηφιακές πλατφόρμες τύπου Wolt ή e-food έχουν το νομικό δικαίωμα να προσλαμβάνουν διανομείς ως «συνεργάτες», και συνεπώς να μη χρειάζεται να καταβάλλουν εργοδοτικές εισφορές, να μην τους αναγνωρίζουν άδειες, να μην τους πληρώνουν τη βενζίνη, να μην τους καλύπτουν σε περίπτωση ατυχήματος κτλ. κτλ. Οι τυπικές προϋποθέσεις που ορίζει ο νόμος για να είναι τυπικά καλυμμένες οι εταιρείες δείχνουν προσηματικές: αρκεί ένας οδηγός να βγαίνει από την πλατφόρμα τη νύχτα ή τα Σαββατοκύριακα για να νομιμοποιείται η εταιρεία να τον θεωρεί «freelancer». Η προκείμενη πρόταση «συνεργασίας» της e-food που προκάλεσε τις γνωστές αντιδράσεις είναι φυσική απόρροια του νέου θεσμικού πλαισίου.

Ανακεφαλαιώνοντας: Ο ασφαλιστικός νόμος του 2020 ενίσχυσε το κίνητρο για παρανομία (πρόσληψη με μπλοκάκι). Ο εργασιακός νόμος του 2021 τη νομιμοποίησε. Τα υπόλοιπα ήταν θέμα χρόνου να συμβούν.

Υποθέτω ότι δεν θα αργήσει να ακουστεί ο αντίλογος: «Μα οι εταιρείες δεν βγαίνουν αλλιώς. Να τις διώξουμε από τη χώρα; Με την ανεργία ακόμη στα ύψη;» Ο αντίλογος (μου) στον αντίλογο είναι ως εξής: Από τη σκοπιά της οικονομίας, η επιδίωξη της ανάκαμψης μέσω της μόνιμης μισθολογικής υποτίμησης είναι μάταιη. Τα φτηνά εργατικά χέρια, η αποδυνάμωση της συλλογικής διαπραγματεύσεως, η νομιμοποίηση της υπερεκμετάλλευσης, εθίζουν σε ένα παραγωγικό μοντέλο χαμηλών δυνατοτήτων, εξασφαλίζοντας την κερδοφορία επιχειρηματικών δραστηριοτήτων με ανύπαρκτο ή αμφίβολο αναπτυξιακό αντίκρισμα. Από τη σκοπιά της κοινωνίας, οι αντιδράσεις των τελευταίων ημερών δείχνουν ότι υπάρχουν όρια ανοχής στην απλυσία. Από τη σκοπιά της πολιτικής, οι συνθήκες για τη σημερινή μονοπόληση του μεσαίου χώρου από τη ΝΔ (αποθητικότητα του ΣΥΡΙΖΑ, ανικανότητα του ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ) ίσως να διαρκέσουν λιγότερο από ό,τι νομίζαμε.

*Ο Μάνος Μασαγγάνης είναι καθηγητής στο Πολυτεχνείο του Μιλάνου. **A***

Ο ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2020 ΕΝΙΣΧΥΣΕ ΤΟ ΚΙΝΗΤΡΟ ΓΙΑ ΠΑΡΑΝΟΜΙΑ (ΠΡΟΣΛΗΨΗ ΜΕ ΜΠΛΟΚΑΚΙ). Ο ΕΡΓΑΣΙΑΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2021 ΤΗ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΕ. ΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ ΗΤΑΝ ΘΕΜΑ ΧΡΟΝΟΥ ΝΑ ΣΥΜΒΟΥΝ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Το σύνδρομο Άσπεργκερ, ο πρωταθλητισμός, ο Ίβκοβιτς και οι συμβουλές στα παιδιά

Ο μεγάλος Έλληνας αθλητής μιλάει στην ATHENS VOICE μετά την αποκάλυψη ότι βρίσκεται στο φάσμα του αυτισμού

Του ΒΑΣΙΛΗ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

σχολεία, και μάλιστα από το νηπιαγωγείο. Επίσης, εκεί, έχουν δύο με τρεις διδακτικές ώρες κάθε εβδομάδα, όπου όλοι μιλούν και συζητούν για τα προβλήματά τους. Στην Ελλάδα, όλοι αναφέρουν τη λέξη "ενσυναίσθηση", αλλά ελάχιστοι γνωρίζουν καν τι σημαίνει αυτό. Όταν συναντήσει κάποιος ένα παιδί στο φάσμα του αυτισμού ή με σύνδρομο Άσπεργκερ και του πει "καλημέρα", το παιδί μπορεί να απαντήσει "ο καλύτερος τόνος στον κόσμο είναι του Καναδά". Ξέρετε τι θα πουν οι περισσότεροι; "Ωχ, τι βλάκας, τι χαζό είναι αυτό το παιδί..." Κι όμως, είναι απίστευτα έξυπνα παιδιά. Το στίγμα, όμως, κυριαρχεί, τα καλύπτει όλα. Καλό θα ήταν να γνωρίζουμε ότι δεν πρέπει να είναι όλα ανταγωνιστικά στη ζωή και την κοινωνία μας».

Θυμάται τον κορυφαίο του μπάσκετ, τον Ντούσαν Ίβκοβιτς. Τον είχε προπονητή του στην ΑΕΚ. Νομίζω ότι ο Ίβκοβιτς απέπνεε μία αίσθηση ηρεμίας, ψυχραιμίας και γαλήνης. «Ναι, καλά, έτσι έδειχνε. Αλλά, εάν νευρίαζε ο Ίβκοβιτς, ποιος είδε τον Θεό και δεν τον φοβήθηκε...» Εμείς, οι λάτρεις του μπάσκετ, νομίζαμε ότι εκείνος ο οποίος νευρίαζε περισσότερο ήταν ο Πάννης Ιωαννίδης... «Ο Ιωαννίδης ήταν μονίμως νευριασμένος, ο Ίβκοβιτς είχε ασύλληπτα ξεσπάσματα νεύρων».

Τι συμβουλεύει ο Δημήτρης Παπανικολάου τα παιδιά τα οποία ξεκινούν τώρα την μορφή περιπέτειά τους στο άθλημα του μπάσκετ; «Μιλώ με πολλά παιδιά που αγαπών το μπάσκετ και ασχολούνται με το άθλημα. Εκείνο το οποίο φροντίζω πάντα να τους λέω είναι ότι πρέπει να ανακαλύψουν και να έχουν επίσης μία δεύτερη, μαζί με το μπάσκετ, ενασχόληση και δραστηριότητα. Δεν πρέπει να ασχολούνται μόνο με το μπάσκετ, γιατί, όταν σταματήσουν, με την πάροδο του χρόνου, θα βγουν προβλήματα. Δεν θα έχουν τι να κάνουν τότε...».

Το σύνδρομο Άσπεργκερ

Το σύνδρομο Άσπεργκερ (Asperger syndrome, «AS») επίσης γνωστό ως διαταραχή Άσπεργκερ (*Asperger disorder, «AD»*) ή απλά Άσπεργκερ, είναι μια διαταραχή του φάσματος του αυτισμού (*autism spectrum disorder, «ASD»*), που χαρακτηρίζεται από σημαντικές δυσκολίες στην κοινωνική αλληλεπίδραση και στη λεκτική επικοινωνία, ενώ παράλληλα εκδηλώνεται με περιορισμένες και επαναλαμβανόμενες συμπεριφορές και ενδιαφέροντα. Διαφέρει από τις άλλες διαταραχές του φάσματος του αυτισμού λόγω της σχετικής διατήρησης της γλωσσικής και γνωστικής ανάπτυξης. Η φυσική αδεξιότητα και η άτυπη (περίεργη, παράξενη) χρήση της γλώσσας αναφέρονται συχνά ως συμπτώματα, όμως δεν απαιτούνται για τη διάγνωση του συνδρόμου.

Το σύνδρομο πήρε το όνομά του από τον Αυστριακό παιδίατρο Χανς Άσπεργκερ, ο οποίος στην πρακτική του το 1944 μελέτησε και περιέγραψε παιδιά με μειωμένες ικανότητες ενσυναίσθησης και λεκτικής επικοινωνίας με τους συνομηλικούς τους, τα οποία παράλληλα ήταν σωματικά αδέξια. Η σύγχρονη αντίληψη για το σύνδρομο Άσπεργκερ διαμορφώθηκε το 1981, και πέρασε από μια περίοδο εκλαΐκευσης, για να τυποποιηθεί ως διάγνωση στις αρχές του 1990. Η διάγνωση του συνδρόμου Άσπεργκερ εξαλείφθηκε το 2013 από την πέμπτη έκδοση του Διαγνωστικού και Στατιστικού Εγχειριδίου των Ψυχικών Διαταραχών (DSM - 5) και αντικαταστάθηκε από μια διάγνωση της διαταραχής του φάσματος του αυτισμού σε δυσχερή κλίμακα. Η ακριβής αιτία του συνδρόμου είναι άγνωστη. Πιθανολογείται ότι το σύνδρομο έχει γενετική βάση, όμως δεν υπάρχει καμία γνωστή γενετική αιτία και οι τεχνικές απεικόνισης του εγκεφάλου δεν έχουν εντοπίσει μία σαφή κοινή παθολογία.

* Ο Δημήτρης Παπανικολάου έχει κερδίσει 6 πρωταθλήματα Ελλάδας, 5 κύπελλα Ελλάδας και 2 ευρωπαϊκά πρωταθλήματα με Ολυμπιακό και Παναθηναϊκό. **Α**

έχουν παιδί στο φάσμα του αυτισμού. Ενώ είναι μεγάλος ο αριθμός, η κοινωνία μας δεν γνωρίζει τίποτε, κολυμπάει στην άγνοια. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι παιδιά στο φάσμα του αυτισμού γίνονται θύματα του bullying, του κοινωνικού στίγματος της μη αποδοχής και της περιθωριοποίησης. Ακόμη και σήμερα, στον 21ο αιώνα!».

Ο Δημήτρης μάς εξηγεί: «Βασανίζομαι. Το σύνδρομο Άσπεργκερ αποτελεί ό,τι πιο ήπιο στο φάσμα του αυτισμού, ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα περισσότερο και όχι μία ασθένεια, όπως πιστεύει λανθασμένα ο κόσμος. Εξωτερικά δεν φαίνεται τίποτε. Απλώς έχω οξυμένη παρατηρητικότητα και αυξημένη λειτουργικότητα. Με κυριεύει, με κατακλύζει αυτή η υπερλειτουργικότητα 24 ώρες το εικοσιτετράωρο». Μα, και στον ύπνο; «Μπορεί να ξυπνήσω από τις σκέψεις, ακόμη και μέσα στη νύχτα. Βεβαίως. Εκείνο το οποίο με βοήθησε πολύ είναι ότι αφιερώθηκα σε εκείνο το οποίο ήθελα να κάνω και αγαπούσα: το μπάσκετ. Σε μία εποχή που οι γονείς θέλουν τα αγόρια τους να γίνουν γιατροί και δικηγόροι και τα κορίτσια τους να παντρευτούν τους γιατρούς ή τους δικηγόρους, εγώ είπα: μπάσκετ».

Το πιο έντονο bullying το έχει βιώσει «από την εξέδρα. Όλοι οι μπασκετμπολίστες έχουν βιώσει το bullying της εξέδρας. Όταν αλλάζουμε ομάδα, όταν τύχει να μην παίζουμε καλά, όταν έχουμε μία ατυχία... Εγώ ήμουν πολύ καλός στις βολές. Κάποια στιγμή, όμως, αστόχησα σε δύο κρίσιμες βολές και, έτσι, απέκτησα, ένα ψυχολογικό βάρος εξαιτίας αυτού του γεγονότος. Όμως, επειδή ξέδινα και εκφραζόμουν με το μπάσκετ, έβγαζα από μέσα μου όλη μου την ένταση. Με το παιχνίδι. Ήταν σαν θεραπεία για μένα το παιχνίδι και η προπόνηση. Όταν σταματάς την ενεργό δράση είναι το πρόβλημα».

Ο Δημήτρης έχει διαβάσει πολύ για το φάσμα του αυτισμού και, ειδικότερα, για το σύνδρομο Άσπεργκερ. «Στη Δανάη η ενσυναίσθηση είναι υποχρεωτικό μάθημα στα

Ο Δημήτρης Παπανικολάου είναι ένα από τους κορυφαίους παίκτες μπάσκετ στη χώρα μας και ένας ιδιαίτερα αγαπητός αθλητής. Όμως δεν είναι μόνο αυτό και η αποκάλυψη μέσω Facebook –πριν από λίγες μέρες– ότι βρίσκεται στο φάσμα του αυτισμού (συγκεκριμένα, σύνδρομο Άσπεργκερ), άνοιξε μια νέα πόρτα για ουσιαστική επαφή με μια «ομάδα» που ξεχωρίζει και έχει ανάγκη τη φιλοσοφία του για τη ζωή. Ο Δημήτρης Παπανικολάου κατά κάποιο τρόπο ξαναέγινε είδωλο για πολλά παιδιά και όχι επειδή έπαιζε καλό μπάσκετ. Με μία ανάρτηση στα social media κατάφερε μια συντριπτική «γροθιά» στο κοινωνικό στίγμα και τις παρωχημένες, αλλά βαθιά εδραιωμένες στην κοινωνία μας προκαταλήψεις.

Συναντηθήκαμε σε ένα όμορφο καφέ της Γλυφάδας. Ο Δημήτρης είναι πολύ ψηλός, επιβλητικός, αλλά πολύ οικείος, ευγενικός και προσηνής. «Η δημοσιοποίηση του θέματος της υγείας μου έχει ήδη φέρει πολύ θετικά αποτελέσματα. Έχω λάβει πάρα πολλά τηλεφωνήματα από γονείς, οι οποίοι έχουν τα παιδιά τους στο φάσμα του αυτισμού και θεωρούσαν μέχρι σήμερα ότι βαραίνει τους ίδιους μία πολύ σοβαρή ευθύνη για την κατάσταση του παιδιού τους. Δεν είναι έτσι. Τους τα εξηγώ όλα. Έχω έρθει επίσης σε επαφή και έχω μιλήσει με παιδιά στο φάσμα του αυτισμού, τα οποία δεν τα γνώριζα μέχρι τώρα. Ξέρετε, περίπου 250.000 οικογένειες στη χώρα μας

ΜΕ ΒΟΗΘΗΣΕ ΠΟΛΥ ΟΤΙ ΑΦΙΕΡΩΗΚΑ ΣΕ ΕΚΕΙΝΟ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΚΑΝΩ ΚΑΙ ΑΓΑΠΟΥΣΑ: ΤΟ ΜΠΑΣΚΕΤ

ΜΑΡΙΝΑ ΑΜΠΙ

ΛΕΝ ΕΠΙΣΚΙΑΖΟΤ

ΡΑΜΟΒΙΤΣ

ΤΗΝ ΚΑΛΛΑΣ

Η ΓΟΗΤΕΙΑ ΠΟΥ ΤΗΣ ΑΣΚΕΙ Η ΚΑΛΛΑΣ, Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ, Ο ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΩΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ, ΤΟ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ. ΟΣΑ ΜΑΣ ΕΙΠΕ Η ΔΙΑΣΗΜΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΔΑ ΤΗΣ ΠΕΡΦΟΡΜΑΝΣ ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ ΤΙΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ.

Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ

ΕΧΕΙ ΕΥΠΙΝΗΣΕΙ ΜΟΛΙΣ για να παραχωρήσει αυτή τη συνέντευξη, σε μια περίοδο γεμάτη προετοιμασίες για τρεις παραγωγές που θα τρέξουν σε διαφορετικά γεωγραφικά μήκη και πλάτη. Κυριακή πρωί, λίγο πριν φθάσει στην Αθήνα για την παρουσίαση της όπερας «Οι επτά θάνατοι

της Μαρίας Κάλλας», η αειθαλής ιέρεια της περφόρμανς εμφανίζεται στην οθόνη μου μέσω zoom ευδιάθετη, ντυμένη στα μαύρα, με τα μακριά μαλλιά της λυτά στους ώμους. Αδημονούσε να βρεθεί στην Εθνική Λυρική Σκηνή (στις 24-29/9) με το πρώτο της οπερατικό έργο για τη θρυλική πριμαντόνα. Την ενδιαφέρει, άλλωστε, ιδιαίτερα η αντίδραση του κοινού στην Αθήνα κι ανακαλεί εκείνη τη μέρα στα δεκατέσσερά της χρόνια όταν, στην κουζίνα της γιαγιάς της στο Βελιγράδι, άκουσε για πρώτη φορά τη φωνή της από ένα παλιό ραδιόφωνο. «Θυμάμαι ότι έκλαψα και ήθελα να μάθω τα πάντα γι' αυτή. Η μουσική της έγινε κομμάτι της καθημερινότητάς μου, έχω διαβάσει όλες τις βιογραφίες της. Για περισσότερα από 32 χρόνια ήθελα να κάνω κάτι σχετικό με την Κάλλας γιατί βρίσκω ότι μοιάζουμε σε πολλά. Είμαστε και οι δύο τοξότες στο ζώδιο. Είχαμε κακές μητέρες. Είμαστε ταυτόχρονα δυνατές και εύθραυστες. Εκείνη πέθανε από έρωτα, εμένα με έσωσε η δουλειά μου. Οι άνθρωποι αντιδρούν με πολύ συναίσθημα απέναντί της, όπως και σε σχέση με τη δουλειά μου. Έχουμε και ίδια μύτη!», καταλήγει γελώντας.

Μια συμπαραγωγή της ΕΛΣ με την Κρατική Όπερα της Βαυαρίας, τη Γερμανική Όπερα του Βερολίνου, την Εθνική Όπερα του Παρισιού και το Θέατρο Σαν Κάρλο της Νάπολης, το πολυαναμενόμενο πρότζεκτ έρχεται στην Αθήνα μετά το Μόναχο και την παρισινή Όπερα Γκαρντιέ. Επί σκηνής θα αναβιώσουν επτά θάνατοι βασισμένοι σε κορυφαίες μουσικές στιγμές που διαμόρφωσαν τις αντίστοιχες όπερες. Σε επτά μικρού μήκους ταινίες και μαζί με τον Ουίλλεμ Νταφόε, η Αμπράμοβιτς θα πεθάνει ισάριθμες φορές, και στο τέλος της παράστασης θα βρεθεί στη σκηνή παίζοντας τον αληθινό θάνατο της Κάλλας στο Παρίσι το 1977.

Έχετε αναφέρει ότι κανείς δεν έχει κάνει ποτέ κάτι σπουδαίο από ευτυχία. Αντιλαμβάνεστε, δηλαδή, την προσωπική δυστυχία ως προϋπόθεση έμπνευσης και δημιουργικότητας για έναν καλλιτέχνη;

Όχι, καθόλου. Απλά ζω τη ζωή όπως έρχεται. Υπάρχουν στιγμές που είμαι πραγματικά ευτυχισμένη αλλά, βέβαια, η ευτυχία δεν διαρκεί. Ειδικά σε ό,τι αφορά την αγάπη. Η δυστυχία φέρνει μια περίοδο περίσκεψης και μάθησης. Όταν είμαι ευτυχής, είμαι τεμπέλα, δεν κάνω τίποτα. Αλλά κοιτάζοντας τη ζωή μου, έχω κάνει πολλή δουλειά: 52 βιβλία, τόσο πολλές περφόρμανς. Αυτή την περίοδο ταξιδεύω επί 4 μήνες και έχω βρεθεί για τη δουλειά μου σε τουλάχιστον 19 διαφορετικά μέρη. Οι άνθρωποι της ηλικίας μου είναι ήδη συνταξιούχοι και εγώ θα πεθάνω δουλεύοντας. Επί του παρόντος είμαι ευτυχής, όμως, αυτή η όπερα προέκυψε από μια περίοδο βαθιάς δυστυχίας. Με είχε εγκαταλείψει ο σύζυγός μου και κόντευα να πεθάνω, υπέφερα, δεν μπορούσα να φάω, να κοιμηθώ.

Μιλήστε μας για τη δημιουργική σας διαδικασία. Από πού αντλείτε έμπνευση;

Μισώ τα ατελιέ. Οι καλλιτέχνες που πηγαίνουν στο εργαστήριο τους κάθε μέρα προσπαθούν να σκεφθούν μια ιδέα για να δουλέψουν. Εγώ ζω και η ιδέα έρχεται ως έκπληξη. Μπορεί να έρθει στην κουζίνα όταν κόβω κρεμμύδια ή στον σταθμό των λεωφορείων ή όταν κολυμπώ, οπουδήποτε. Αλλά, όταν έρχεται, είναι σαν ένα ολόγραμμα στο μυαλό μου, τη βλέπω πολύ καθαρά. Αν μου αρέσει, τότε δεν με ενδιαφέρει, γιατί σημαίνει ότι θα επαναλαμβάνω το ίδιο μοτίβο ξανά και ξανά, είναι εύκολο. Κάνουμε πάντα τα ίδια λάθη γιατί εντάσσουμε συγκεκριμένα μοτίβα στη ζωή μας. Αλλά αν φοβηθώ μια ιδέα και με κάνει να νιώσω άβολα, είναι μυστηριώδης και δύσκολη, τότε κερδίζει το ενδιαφέρον μου. Επίσης, μπορώ να έχω κάποιες ιδέες για καιρό ώσπου να τις πραγματοποιήσω. Χρειάστηκαν οκτώ χρόνια για να γίνει ο «Περίπατος στο Σινικό Τείχος», δώδεκα για τα «7 Easy Pieces» στο Μουσείο Γκουγκενχάιμ. Δεν με ενδιαφέρει ο χρόνος. Νομίζω ότι όταν πεθάνω δεν θα έχω μετανιώσει για τίποτα, θα έχω κάνει ό,τι ήθελα. Το μότο μου είναι «αν μου αρνηθείς, αυτό είναι μόνο η αρχή». Διαλέγω τον δύσκολο δρόμο γιατί αυτό είναι πραγματικά ενδιαφέρον. Το 100% δεν είναι αρκετό. Θέλω να δίνω το 150%, γιατί όταν βάζεις κάθε μόριο της ύπαρξής σου στο έργο, τότε συμβαίνει ένα θαύμα, αυτή η σύνδεση με το κοινό, που αλλάζει κι εσένα και το κοινό και κάνει καλή την περφόρμανς.

«Η καλή τέχνη πρέπει να έχει τη δύναμη να προβλέπει το μέλλον», έχετε δηλώσει. Τι βλέπετε, λοιπόν, να έρχεται;

Από τον προηγούμενο αιώνα έχω πει και εξακολουθώ να το πιστεύω ότι δεν θα υπάρχουν πλέον αντικείμενα ανάμεσα στον καλλιτέχνη και το κοινό, αλλά απευθείας ανταλλαγή ενέργειας μεταξύ τους. Θα εξαλειφθεί κάθε τι υλικό, όλα θα γίνουν άυλα.

Οδεύουμε, δηλαδή, προς μια επιτελεστική κατεύθυνση στην τέχνη;

Όχι μόνο. Και τηλεπαθητική επίσης. Αλλά αυτό είναι το μέλλον του ανθρώπινου είδους. Αλλάζει ο τρόπος με τον οποίο λειτουργεί ο εγκέφαλος. Μιλάμε, βέβαια, για το απώτερο μέλλον.

Ποιος είναι ο στόχος σας ως καλλιτέχνη και πώς θα προσδιορίζετε το αποτύπωμά σας στην τέχνη;

Είναι σημαντικό να δημιουργώ έργα που εξυψώνουν το ανθρώπινο πνεύμα. Αν πέθαινα τώρα τι θα είχα αφήσει πίσω μου; Έχω παίξει μεγάλο ρόλο στο να γίνει η περφόρμανς mainstream, αποδεκτή. Το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης στη Νέα Υόρκη δέχτηκε 800.000 επισκέπτες (σ.σ. για το «The Artist is Present»), περισσότερους από ό,τι για οποιονδήποτε άλλο καλλιτέχνη εν ζωή. Εφνύρα τα έργα μακράς διάρκειας που μπορούν να κρατήσουν ένα, δύο, τρεις μήνες. Η παρακαταθήκη μου είναι το Ινστιτούτο Μαρίνα Αμπράμοβιτς (MAI) που ασχολείται με την εκπαίδευση νέων καλλιτεχνών και τη δημιουργία ενός αρχείου για την περφόρμανς. Το καλοκαίρι τρέχει ένα πρόγραμμα εργαστηρίων σε βουνά στην Ελλάδα για το οποίο έχουμε λίστα αναμονής.

Το πιο σημαντικό μάθημα που έχετε πάρει από τη ζωή και την τέχνη;

Η ταπεινοφροσύνη, το ότι η αγάπη είναι το πιο σημαντικό πράγμα στη ζωή και ότι για έναν καλλιτέχνη το εγώ είναι πολύ μεγάλο εμπόδιο.

Ποιος είναι ο στόχος του έργου; Οι περισσότερες ηρωίδες στην όπερα πεθαίνουν για την αγάπη, από έρωτα, μια ιδέα που υπάρχει από παλιά και στη λογοτεχνία και στον κινηματογράφο και θέλω να εξερευνήσω. Επιπλέον, με ενδιέφερε ασχοληθώ με την όπερα, γιατί είναι μία από τις παλιότερες μορφές τέχνης. Αν μου το έλεγες αυτό πριν δέκα χρόνια, θα σε έλεγα τρελό, αφού ως ρηξικέλευθη καλλιτέχνις της περφόρμανς δεν θα καταπιανόμουν ποτέ με ένα παλιομοδίτικο μέσο. Όμως, μετά από μια πορεία 50 χρόνων, νιώθω αρκετά ασφαλής σε σχέση με την περφόρμανς. Ήθελα να αποδομήσω την όπερα, να συνδυάσω την περφόρμανς με το βίντεο και την εγκατάσταση. Τα λυρικά έργα διαρκούν 4-5 ώρες. Το δικό μου κρατά 1 ώρα και 36 λεπτά γιατί ο θάνατος είναι πιο σύντομος. Θέλω να ανοίξω αυτό το είδος σε ένα νεότερο ακροατήριο που δεν πηγαίνει στην όπερα, γιατί το κοινό μου είναι πολύ νεαρής ηλικίας, δεν είναι της γενιάς μου. Ήθελα να δείξω ότι μπορούμε να δημιουργήσουμε έναν νέο τρόπο να βλέπουμε την όπερα και ελπίζω να το πέτυχα.

Θέλατε, επίσης, να μιλήσετε για τη δύναμη που μπορούν να έχουν οι γυναίκες;

Πάντοτε πίστευα ότι οι γυναίκες είναι ανώτερες των ανδρών και μόνο που μπορούν να δημιουργήσουν ζωή. Στις αρχαίες κοινωνίες η μητριαρχική κουλτούρα ήταν ιδιαίτερα ισχυρή. Είναι δικό μας λάθος το ότι δώσαμε την εξουσία στους άνδρες και νομίζω ότι πρέπει να την επαναδιεκδικήσουμε. Δεν μου άρεσε που η Μαρία Κάλλας θα άφηνε την καριέρα της για να κάνει οικογένεια με τον Ωνάση. Αν έχεις τέτοιο ταλέντο, δεν έχεις το δικαίωμα να μην το μοιράζεσαι με τους άλλους, γι' αυτό σου δόθηκε.

Γράφτηκε ότι επισκιάσατε την Κάλλας, την «εξαλείψατε από τη δική της ιστορία», π.χ. σε σχέση με το γεγονός ότι δεν χρησιμοποιείτε τη φωνή της αλλά ερμηνεύουν άλλες καλλιτέχνιδες άριες που τραγούδησε. Ποιες οι σκέψεις σας σχετικά και, γενικά, πώς αντιδράτε στην κριτική;

Πώς θα μπορούσα να δημιουργήσω μια όπερα με την ηχογράφηση της φωνής της, χωρίς τραγουδιστές; Δεν θα ήταν όπερα. Τις άριες της Λουτσιά, της Μαντάμ Μπατερφλάι, της Κάρμεν, της Τόσκα τις ερμηνεύουν επτά καλλιτέχνιδες. Στο τελευταίο μέρος του έργου βλέπουμε το δωμάτιο του σπιτιού της στο Παρίσι όπου πέθανε και ανακατασκευάσαμε με κάθε λεπτομέρεια και η μοναδική φωνή της φτάνει από

το γραμμόφωνο, όπως την ακούει κι εκείνη. Τρέφω μεγάλο σεβασμό για την Κάλλας, το έργο είναι αφιερωμένο σ' εκείνη, δεν θεωρώ ότι την επισκιάζω.

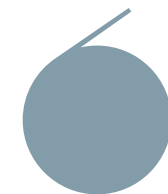
Κατά τη δεκαετία του '70 απέρριπταν τη δουλειά μου ως κάτι το βλακώδες, που δεν είναι τέχνη. Αν διάβαζα αυτές τις κριτικές δεν θα έβγαينا από το σπίτι μου, δεν θα δημιουργούσα. Υπάρχει ένα βιβλίο με κακές κριτικές που αναφέρει ότι όταν ο Μπετόβεν έγραψε την 5η Συμφωνία θεωρήθηκε το χειρότερο έργο του. Όταν κατασκευάστηκε ο Πύργος του Άιφελ ειπώθηκε ότι θα κατέστρεφε το Παρίσι κι έγινε σήμα κατατεθέν της πόλης. Αν έχεις μόνο θετική ανταπόκριση σημαίνει ότι προσαρμόζεσαι στο πνεύμα του καιρού σου. Όταν, όμως, λαμβάνω κριτικές που κινούνται στα άκρα με χαροποιεί γιατί σημαίνει ότι πειραματίζομαι, εισέρχομαι σε νέα εδάφη.

Η ραδιοφωνική σας «γνωριμία» με την Κάλλας προέκυψε τυχαία. Αναρωτιέμαι τι ρόλο έχει παίξει το τυχαίο στη ζωή σας. Αφήνετε κάτι στην τύχη ή προσπαθείτε να προγραμματίζετε τα πάντα;

Είναι σημαντικό η ζωή να είναι ανοιχτή στο τυχαίο και στο πεπρωμένο, να είναι περιπετειώδης, να πηγαίνεις σε περιοχές και εμπειρίες που δεν έχεις βιώσει. Έχω ταξιδέψει ανά τον κόσμο, έχω ζήσει με Αβορίγινες στην Αυστραλία και με σαμάνους στη Βραζιλία, έχω μείνει στην Ινδία σε δωμάτια όπου το χαρτί της τουαλέτας είναι πιο ακριβό από το κόστος του δωματίου. Αντιλαμβάνομαι ολόκληρο τον πλανήτη ως εργαστήριο μου. Αντλώ από τη ζωή για το έργο μου. Όταν δημιουργώ ένα έργο έχω τον απόλυτο έλεγχο, αλλά στη ζωή δεν προγραμματίζω.

Έχετε βιώσει «θανάτους»;

Σκέφτομαι τον θάνατο καθημερινά από τα 17 μου χρόνια, γιατί αν συνειδητοποιήσεις ότι μπορεί να πεθάνεις ανά πάσα στιγμή, απολαμβάνεις τη ζωή πολύ περισσότερο. Στις περφόρμανς μου υπήρξαν στιγμές που θα μπορούσα να έχω πεθάνει αλλά δεν φοβάμαι όταν τις εκτελώ. Στο «Rhythm 0», ένα διάσημο και ριζοσπαστικό έργο που έγινε μέρος της Ιστορίας της περφόρμανς, το κοινό μπορούσε επί ένα εξάωρο να μου κάνει ό,τι θέλει. Είχα σκεφθεί ότι κάποιος θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει το όπλο με τη σφαίρα που υπήρχε στο τραπέζι. Δεν ένιωθα, όμως, ότι με χρησιμοποιούσαν γιατί ήταν απόφασή μου να δώσω στον καθένα αυτή τη δυνατότητα. Φοβάμαι όταν π.χ. είμαι στο αεροπλάνο και έχει αναταράξεις, απεχθάνομαι την ιδέα του να πεθάνω σε ένα ατύχημα, τον θάνατο από αρρώστια. Θα ήθελα να κάνω το πέρασμα από τη ζωή στον θάνατο ενσυνείδητα, χωρίς φόβο, χωρίς θυμό, με τον πιο αγνό, πνευματικό τρόπο. Όπως η γιαγιά μου, που πέθανε στον ύπνο της.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΕΙΜΑΙ ΕΥΤΥΧΗΣ. ΟΜΩΣ, ΑΥΤΗ Η ΟΠΕΡΑ ΠΡΟΕΚΥΨΕ ΑΠΟ ΜΙΑ ΠΕΡΙΟΔΟ ΒΑΘΙΑΣ ΔΥΣΤΥΧΙΑΣ. ΜΕ ΕΙΧΕ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΕΙ Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΚΟΝΤΕΨΑΝΑ ΠΕΘΑΝΩ, ΥΠΕΦΕΡΑ, ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΣΑΝΑ ΦΑΩ, ΝΑ ΚΟΙΜΗΘΩ.

Στον δρόμο

για ένα

καλύτερο αύριο

που δεν

είναι...

μίας χρήσης

Η εφαρμογή **ECOCup**, που επιβραβεύει καταναλωτές και επιχειρήσεις όταν δεν χρησιμοποιούν πλαστικά ποτήρια, έδωσε στην ομάδα των δημιουργών της τη νίκη στον SUP Free hackathon, τον πρώτο μαραθώνιο καινοτομίας που διοργάνωσαν η Lidl Ελλάς και το Κοινωνικό Ίδρυμα Αθανάσιος Κ. Λασκαρίδης για μία Ελλάδα χωρίς πλαστικά μίας χρήσης.

SUP Free
hackathon

supported by

Σκάνναρε τον QR κωδικό ή πλοηγήσου στο ecocup.io για να μάθεις περισσότερα! Γίνε και εσύ μέρος της αλλαγής και μάθε πώς να βγαίνεις κερδισμένος, στηρίζοντας την προσπάθεια για λιγότερο πλαστικό!

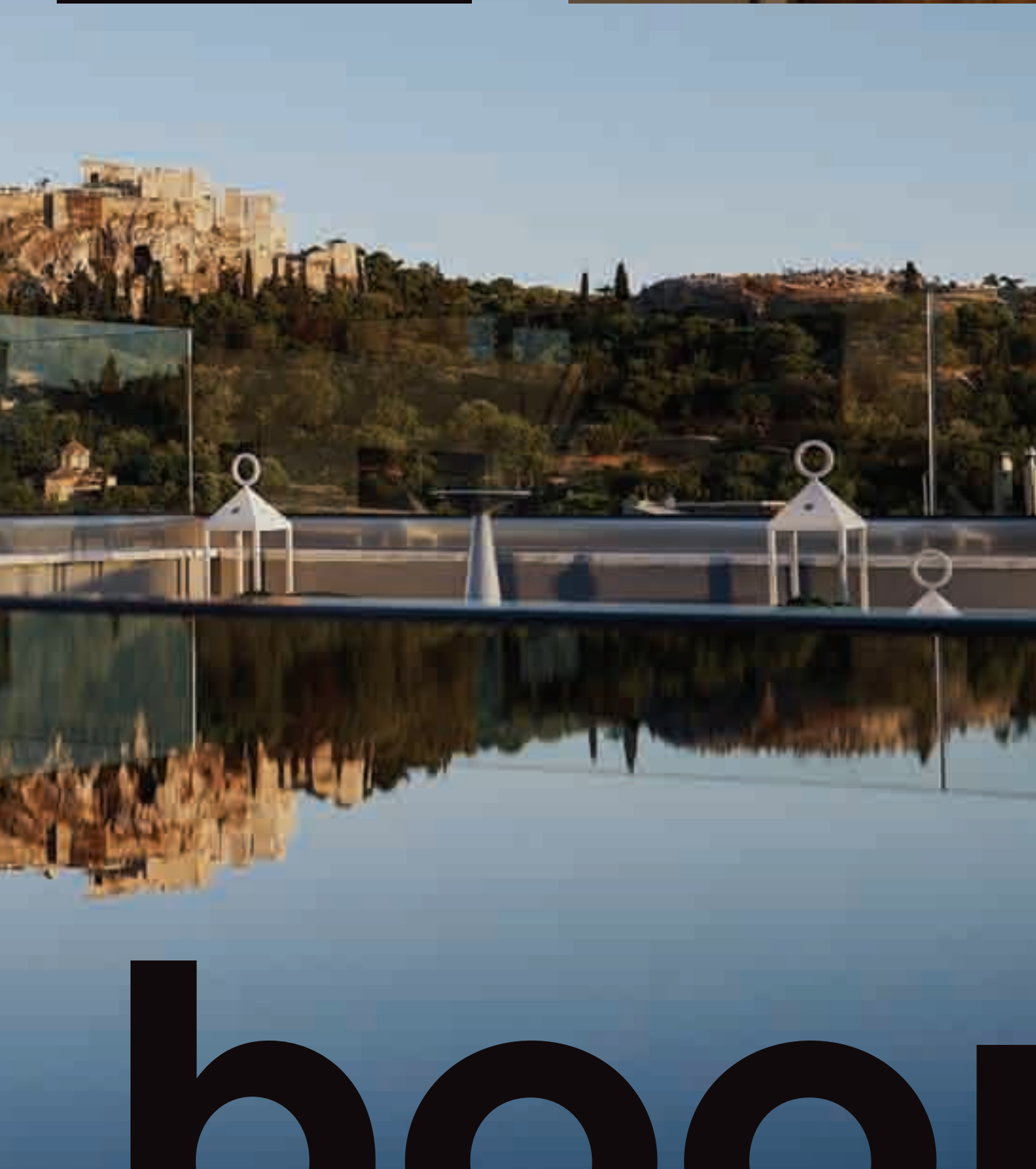
Hotels

6 ΝΕΑ ΒΟΥΤΙΚΕ
HOTELS ΣΤΟ ΚΕ-
ΝΤΡΟ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ,
ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΔΟ
ΒΟΥΛΗΣ ΜΕΧΡΙ ΤΟ
ΚΟΛΩΝΑΚΙ ΚΑΙ ΤΟΝ
ΣΤΑΘΜΟ ΛΑΡΙΣΗΣ
ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ ΝΑ
ΑΝΟΙΞΟΥΝ ΤΙΣ
ΠΟΡΤΕΣ ΤΟΥΣ
ΤΟΥΣ ΕΠΟΜΕΝΟΥΣ
ΜΗΝΕΣ Ή ΕΧΟΥΝ
ΗΔΗ ΑΝΟΙΞΕΙ. ΤΑ
ΕΠΙΣΚΕΦΤΗΚΑΜΕ
ΕΝΑ-ΕΝΑ ΚΑΙ ΕΧΟΥ-
ΜΕ ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥΣ.

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΚΑΜΠΟΣΟΥ

Mira me Athens

ΓΙΑ ΠΟΛΛΟΥΣ Η ΑΘΗΝΑ είναι η τσιμεντούπολη που κατάπιε τα παλιά νεοκλασικά. Και δεν είναι ψέμα... Ωστόσο, εξαιρέσεις υπάρχουν. Μικρές αστικές γωνιές που ως τώρα έδιναν την αίσθηση της εγκατάλειψης αναμένεται να αποκτήσουν (ή απέκτησαν ήδη) νέα πνοή μέσα από φιλόδοξα πρότζεκτ που, αν και φρέναραν το προηγούμενο διάστημα λόγω πανδημίας, σήμερα είναι στο στάδιο της γρήγορης υλοποίησης. Την είδηση για τη μετατροπή του επιβλητικού αρχοντικού της Έλλης Λαμπέτη, που ακούσαμε πριν λίγο καιρό, συνοδεύουν ακόμα κάποια ξενοδοχεία υψηλών προδιαγραφών τα οποία σκοπεύουν να μεταμορφώσουν την περιοχή του ευρύτερου κέντρου της Αθήνας και να λειτουργήσουν ως παραδείγματα για το πώς μπορούν τα διατηρητέα να αναδειχθούν και να ενταχθούν στον σύγχρονο αστικό ιστό. Τα φώτα της πόλης βάζουν τη γοητεία, η αρχιτεκτονική τη φινέτσα και τη σύγχρονη τεχνολογία, κι έτσι προκύπτουν τα παρακάτω boutique ξενοδοχεία που φιλοδοξούν να υποδεχτούν πολύ σύντομα τους επισκέπτες της πρωτεύουσας.

Mira Me Athens

Σε ένα από τα ιστορικά σημεία του αθηναϊκού κέντρου, χαμηλά στην οδό Ερμού και λίγα μέτρα από την πλατεία Ασωμάτων, άνοιξε μέσα στο καλοκαίρι το ξενοδοχείο *Mira Me Athens*. Στεγάζεται σε μια διατηρητέα αθηναϊκή κατοικία του 1925. Τα δωμάτια, επτά στον αριθμό, το καθένα με δικό του μπαλκόνι, μοιράζονται στους δύο ορόφους του κτίσματος, στο ισόγειο βρίσκεται η ρεσεψιόν και το all-day bistrot, ενώ στο rooftop δημιουργήθηκε ένα εστιατόριο με bar που προσφέρει μεσογειακή κουζίνα δουλεύοντας με πρώτες ύλες που προέρχονται από επιλεγμένες φάρμες, μπιστόνια και μικρούς παραγωγούς. «Θέλαμε να επαναφέρουμε το κτίριο στην αρχική του μορφή, να αναδημιουργήσουμε την εικόνα ενός αρχοντικού του αθηναϊκού μεσοπολέμου, κάνοντας όμως και τη σύνδεση ανάμεσα στο παρελθόν και το παρόν» εξηγεί ο αρχιτέκτων **Γιάννης Ζαχαράκης**. Έτσι στην είσοδο με τη ρεσεψιόν, από τη μια έχουν κρατηθεί εμφανή τα δομικά στοιχεία που προϋπήρχαν, όπως το μπετόν και η πέτρα, ενώ ο καμπυλόγραμμος πάγκος κατασκευάστηκε από λευκό corian. Τα πατώματα ντύθηκαν με ξύλινο γαλλικό ψαροκόκαλο και τα γύψινα διακοσμητικά και οι ροζέτες στις οροφές ανακατασκευάστηκαν. Οργάντζα, λινό και βελούδο ντύνουν παράθυρα και έπιπλα σε παλ και γήινες αποχρώσεις και τους διαδρόμους στολίζουν έργα σύγχρονων Ελλήνων καλλιτεχνών όπως ο Αδαμάκος, ο Φασιανός και ο Παρμακέλης.

boom!

Xenodocheio Milos

Xenodocheio Milos

Σε ένα πολύ όμορφο νεοκλασικό πίσω από την Παλιά Βουλή, στη συμβολή των οδών Κολοκοτρώνη 3-5 και Βουλής, βρίσκεται το 5 αστέρων *Xenodocheio Milos* που κατασκευάζει η Intrakat και αναμένεται να ανοίξει τις πύλες προς το τέλος Σεπτεμβρίου. Το κτίριο διαμορφώνεται από δύο δίδυμα διατηρητέα κτίρια που ενοποιούνται από μια μεταγενέστερη γυάλινη προσθήκη στους τελευταίους ορόφους, και ανήκει στο Μετοχικό Ταμείο Στρατού. Αποτελείται από ισόγειο, 5 ορόφους και 2 υπόγεια, ενώ είναι δυναμικότητας 43 κλειδιών. Οι σουίτες έχουν βελούδινη επίπλωση, ξύλινο δάπεδο, υπαίθριες βεράντες με τζακούζι και θέα στην Παλιά Βουλή και τον Λυκαβηττό ενώ διαθέτει και boutique γυμναστήριο. Στο ξενοδοχείο θα λειτουργήσει το πιο διάσημο ελληνικό εστιατόριο στον κόσμο, το περίφημο **Milos** του **Κώστα Σπηλιάδη**, ο οποίος είχε ήδη ανοίξει εδώ και χρόνια εστιατόρια στο Μόντρεαλ, τη Νέα Υόρκη, το Λας Βέγκας, το Μαϊάμι, πριν το αθηναϊκό του παράρτημα που γνωρίσαμε στο Χίλτον.

Το εστιατόριο θα στεγάζεται στην ψηλοτάβανη αίθουσα του ισογείου και στο πατάρι της θα έχει ξεχωριστή είσοδο από τη Στοά Μπολάνη και χωρητικότητα 135 ατόμων. Θα είναι το πρώτο παγκοσμίως και ξενοδοχείο και γκουρμέ εστιατόριο που θα λειτουργήσει με το brand name *Xenodocheio Milos*. Το εστιατόριο, το concept και το interior design του ξενοδοχείου υπογράφουν οι **Diversity Architects**. Για την ιστορία, το κτίριο οικοδομήθηκε το 1880. Στο ισόγειό του υπήρχαν καταστήματα, ενώ οι όροφοι από πάνω προορίζονταν για κατοικία. Η μορφή του είναι χαρακτηριστική της αρχιτεκτονικής της αστικής κατοικίας κατά τη μετάβαση από τον 19ο στον 20ό αιώνα, του εκλεκτικισμού και των νεοκλασικών μορφών. Για παράδειγμα, κυριαρχούν οι λιτές φόρμες, τα εκλεπτυσμένα διακοσμητικά στοιχεία στα κιγκλιδώματα των εξωστών και τα ανάγλυφα φουρούσια. Τη διαχείριση έχει αναλάβει η εταιρεία *Epoque Collection* με μεγάλη εξειδίκευση στη λειτουργία πολυτελών ξενοδοχειακών μονάδων. Το ύψος της επένδυσης ανέρχεται στα 7,5 εκατομμύρια ευρώ.

Gatsby Athens

Είναι ένα boutique ξενοδοχείο 5 αστέρων στην οδό Λέκκα, διαθέτει 33 παιχνιδιάρικα διακοσμημένα δωμάτια, εστιατόριο και δύο μπαρ. Πήρε το όνομά του από τον διάσημο χαρακτήρα του Τζέι Γκάτσμπι χάρη στις πολλές αναφορές σε αρτ ντεκό στοιχεία και τις πινελιές που παραπέμπουν στη δεκαετία του 1920. Όλα αυτά όμως με τα απαραίτητα σύγχρονα twists, με τηλεοράσεις επίπεδης οθόνης και δορυφορικά κανάλια, με σεντόνια από αιγυπτιακό βαμβάκι, waterfall ντους στα δωμάτια, ένα γυμναστήριο με εξοπλισμό Technogym και ένα boxing ring, ενώ έργα τέχνης από σύγχρονους Έλληνες καλλιτέχνες δίνουν τον τόνο στον κοινόχρηστο χώρο. Η κουζίνα του εστιατορίου είναι all day και ανοικτή σε ενοίκους του ξενοδοχείου και μη, ξεκινώντας με πρωινό ή brunch, συνεχίζοντας με a la carte menu ή γεύματα shared the meal νοοτροπίας, προσφέροντας μέχρι και fine drinking. Το μπαρ του Gatsby εντυπωσιάζει, φτιαγμένο από πράσινο μάρμαρο Τήνου αλλά και με μια νερατζιά φυτεμένη στο εσωτερικό του. Το δεύτερο μπαρ έχει κι αυτό τις δικές του χάρες καθώς βρίσκεται στο roof και έχει θέα στην Ακρόπολη και τα υπέροχα αστικά ηλιοβασιλέματα. "Stay and Play" λέγεται η φιλοσοφία που προωθεί και αναφέρεται στα priβέ πάρτι και στα θεματικά events που θα ξεκινήσουν στο ξενοδοχείο μέσα στο προσεχές διάστημα. Το Gatsby Athens λειτουργεί από την κυπριακή εταιρεία Lekka Limited, η οποία νοίκιασε το κτίριο και το μετέτρεψε σε ξενοδοχείο.

Sans Rival

Στη Λιοσίων 11, κοντά στον Σταθμό Λαρίσης, βρίσκεται το *Sans Rival*, διατηρητέο κτίριο που θα μετατραπεί σε boutique ξενοδοχείο, με 42 δωμάτια. Είναι ένα τυπικό δείγμα εκλεκτιστικής αρχιτεκτονικής του Μεσοπολέμου, με διακοσμητικά στοιχεία Art Nouveau τόσο στο εξωτερικό όσο και στο εσωτερικό του. Οι εργασίες για την ανοικοδόμησή του ξεκίνησαν το 1923 και εγκαινιάστηκε το 1926, ένα από τα πρώτα ξενοδοχεία που λειτουργήσαν στην Αθήνα. Έχει τέσσερις ορόφους και θα φιλοξενεί bistro στο ισόγειο που, εκτός από τους πελάτες του ξενοδοχείου, θα είναι ανοικτό και για το κοινό με στόχο να δημιουργήσει μία εξωστρεφή σχέση με τους γύρω δρόμους. Ο σχεδιασμός συνδυάζει την αισθητική του ευρωπαϊκού μεσοπολέμου με ρομαντικά στοιχεία, ενώ εισάγονται σύγχρονα υλικά και φόρμες που αναδεικνύουν τα μοναδικά αρχιτεκτονικά και διακοσμητικά στοιχεία του. Παρόλο που όταν σχεδιάστηκε ήταν ένα κτίριο πολύ μπροστά από την εποχή του καθώς είχε παροχή τρεχούμενου αλλά και ζεστού νερού, για να λειτουργήσει σήμερα έπρεπε να υποστεί αρκετές μετατροπές.

Τον σχεδιασμό έχει αναλάβει το αρχιτεκτονικό γραφείο **Urban Soul Project** που, στα 12 χρόνια λειτουργίας του, έχει επανειλημμένα δουλέψει με παλιά κτίρια, τα οποία έχουν εγκαταλειφθεί και βρίσκονται σε κακή κατάσταση με στόχο να σχεδιάσουν γι' αυτά μια νέα ζωή. Όπως οι ίδιοι εξηγούν στην ATHENS VOICE: «Πάντα, προσπαθούμε να κρατήσουμε κάτι από την παλιά ταυτότητα και να την προσαρμόσουμε στα σύγχρονα δεδομένα και στις προσδοκίες του πελάτη. Ειδικά στην περίπτωση του *Sans Rival*, η πρόκληση είναι ακόμη μεγαλύτερη, καθώς σκοπός μας είναι να επαναφέρουμε την αίγλη που είχε το ξενοδοχείο όταν ξεκίνησε η λειτουργία του, ενώ ταυτόχρονα αισθανόμαστε ότι συμμετέχουμε σε μία προσπάθεια "επαναφοράς" της ευρύτερης περιοχής, η οποία τις τελευταίες δεκαετίες έχει υποβαθμιστεί σημαντικά. Πρόκειται για ένα σπουδαίο κτίριο, με εξαιρετικά αρχιτεκτονικά στοιχεία και λεπτομέρειες. Αυτή τη στιγμή έχουμε την τύχη να δουλεύουμε σε αρκετά μεγάλα έργα στο κέντρο της πόλης και είμαστε βέβαιοι πως σε λίγα χρόνια η εικόνα του θα είναι πολύ και ουσιαστικά διαφορετική, γιατί η ενεργοποίηση διατηρητέων, εγκαταλελειμμένων κτιρίων, πέρα από τη δραστηριότητα και την εικόνα της πόλης, επηρεάζει και το πθικό της». Οι εργασίες αναμένεται να ολοκληρωθούν από την νέα χρονιά.

Hotelboom!

Project 3 Urban Chic Athens

Sans Rival

Αρχοντικό Αλμυράντη

Αρχοντικό Αλμυράντη

Στη συμβολή των οδών Βουλής 2 και Κολοκοτρώνη 7 βρίσκεται το Αρχοντικό Αλμυράντη, γνωστό ως «οικία Ελένης Αλμυράντη», ιδιοκτησίας Ιδρύματος Ιωάννη και Μαρίας Χατζηκυριάκου που έχει κηρυχθεί ως μνημείο από το Υπουργείο Πολιτισμού. Θεωρείται ένα από τα πιο σημαντικά κτίρια της Αθήνας, με ιδιαίτερα αρχιτεκτονικά χαρακτηριστικά εσωτερικά αλλά και στην όψη του, και θα μετατραπεί σε Boutique Hotel 4 αστέρων, με εστιατόριο στο ισόγειο του σύμφωνα με τη διαχειρίστρια εταιρεία Νότιες Ακτές IKE. Το κτίριο, το οποίο καλύπτει επιφάνεια 257 τ.μ., θεωρείται έργο του όψιμου κλασικισμού που εμφανίζεται με τα χαρακτηριστικά του στοιχεία στην αθηναϊκή αστική κατοικία στα τέλη του 19ου αιώνα.

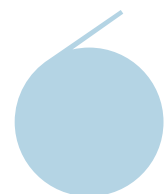
Στην πορεία της διαδρομής του λειτουργήσε ως ξενοδοχείο (το πρώην Ermitage, οι πινακίδες του οποίου βρίσκονται ακόμα επάνω στο κτίριο), ενώ στο ισόγειο υπήρχαν καταστήματα. Βασικός στόχος της αρχιτεκτονικής μελέτης για το συγκεκριμένο είναι να διατηρηθεί ο χαρακτήρας του, με στόχο να αποδοθεί μετά την επέμβαση ένα κτίριο που όχι μόνο θα αποτελέσει σημείο αναφοράς για την ευρύτερη περιοχή, παράλληλα να είναι λειτουργικό και φιλικό προς τους χρήστες και το περιβάλλον. Θα διατηρηθούν και θα αποκατασταθούν όλα τα στοιχεία που συνθέτουν και χαρακτηρίζουν το κτίριο αλλά και την εποχή του. Για παράδειγμα, τα ξύλινα στοιχεία στήριξης των δαπέδων, τα ξύλινα πατώματα στους κύριους χώρους των ορόφων, οι εσωτερικές ξύλινες σκάλες, ο ζωγραφικός διάκοσμος. Το σύνολο δυναμικότητας του ξενοδοχείου, όπως θα διαμορφωθεί, θα είναι 25 κλίνες και θα υποδεχτεί τους επισκέπτες του στις αρχές της επόμενης χρονιάς.

Project 3 Urban Chic Athens

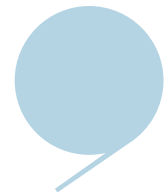
Έκανε την είσοδό του στον αθηναϊκό χώρο της φιλοξενίας και συγκεκριμένα στο Κολωνάκι μέσα στον Αύγουστο, με σύνθημα «Home Away from Home». Διαθέτει 10 πλήρως εξοπλισμένα δωμάτια και σουίτες με μίνι μπαρ ενώ προσφέρει και πρωινό στο κοινό. Το εστιατόριο που στεγάζει είναι το Quintessa το οποίο σερβίρει international πιάτα, comfort μενού φιλοσοφίας food to be shared καθώς και κάβα με μεγάλη ποικιλία σε διεθνείς ετικέτες και σπάνια αποστάγματα. Ο επισκέπτης μπορεί να απολαύσει το γεύμα του είτε στον ειδικά διαμορφωμένο γοπητευτικό χώρο τύπου bistrot είτε στην καλαίσθητη open-air «μυστική» αυλή του, το πιο urban κομμάτι του ξενοδοχείου. **A**

Gatsby Athens

Σε λίγα χρόνια η εικόνα του κέντρου θα είναι πολύ διαφορετική. Η ενεργοποίηση διατηρητέων, εγκαταλελειμμένων κτιρίων, πέρα από τη δραστηριότητα και την εικόνα της πόλης, επηρεάζει και το ηθικό της.

Walt Disney

ΚΑΙ Η ΑΓΝΩΣΤΗ ΤΑΙΝΙΑ ΠΟΥ ΓΥΡΙΣΕ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ (panikoval500@gmail.com)

Το 1963 ήταν μια έντονη περίοδος, γεμάτη γεγονότα σε έναν νέο κόσμο που άρχιζε να ξεπερνάει τις πληγές του Β' Παγκόσμιου Πολέμου. Στην Αμερική κυνηγούσαν την ευτυχία με κάθε δυνατό τρόπο, από LSD μέχρι διαστημικά προγράμματα της NASA, στην Ουάσινγκτον γινόταν η πορεία του Μάρτιν Λούθερ Κινγκ και στο Ντάλας θα γινόταν η δολοφονία του Τζον Κένεντι. Στην Ελλάδα, ο Καραμανλής είχε έρθει σε ρήξη με το Παλάτι, γίνονταν οι συλλήψεις των πθικών αυτοργών για τη δολοφονία Λαμπράκη, ο κόσμος γέμιζε ασφυκτικά τους κινηματογράφους παρακολουθώντας ταινίες της Φίνος Φιλμς, μόλις είχε γίνει μόδα το καλοκαίρι στα ελληνικά νησιά, τα πισιρίκια (και όχι μόνο) αγόραζαν πιστά κάθε εβδομάδα το Μίκυ Μάους, το πιο επιτυχημένο παιδικό περιοδικό που εξέδιδε τότε ο Οργανισμός Τερζόπουλου, ενώ και οι ταινίες παραγωγής Disney σάρωναν σε εισιτήρια.

▲ Μία σπάνια φωτογραφία με τον Walt Disney, τον Σεπτέμβριο του 1963 από το ταξίδι του στην Ελλάδα και στην Κρήτη, από το Instagram του Άρη Λουιάση

ΟΙ LES ANDREA

ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ!

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ο **Pat Andrea**, η **Cristina Ruiz Guinazu** και τα παιδιά τους **Azul** και **Mateo Andrea** απαρτίζουν την κολεκτίβα των **Les Andrea**. Μια οικογένεια από την Ολλανδία που αξίζει να τη γνωρίσετε, μιας και αποτελεί παγκόσμιο φαινόμενο: All 4 Art ή και ένας για όλους και όλοι για έναν, έως και τις 30 Οκτωβρίου στην Αθήνα στην **Alma Gallery**. Το όνειρο και η πραγματικότητα, η ομορφιά και το ασυνείδητο, η πραγματικότητα και το ένστικτο, η φιλοσοφία και η διάνοια, το θέατρο και η αληθινή ζωή. Τα 40 έργα της οικογένειάς τους με ζωγραφική σε καμβά και χαρτί, 3D γλυπτά από χαρτόνι, μεικτές τεχνικές κολάζ, όπως και η in situ εγκατάσταση φτιάχνουν ένα σύμπαν όπου όλα συμπλέκονται και συνδέονται με κοινό παρονομαστή το αληθινό αίμα. Περισσότερα για το στίλ της οικογένειας διά στόματος του πατρός **Pat Andrea**.

Οι Les Andrea θα μπορούσαν να είναι, εκτός από μια οικογενειακή εικαστική συνύπαρξη, και μια ροκ-εν-ρολ μπάντα. Αλήθεια τι μουσικές ακούτε το κάθε μέλος ξεχωριστά; Το ρωτώ περιμένοντας μια απάντηση τύπου «White Rabbit» από τους Jefferson Airplane και άλλα ψυχεδελικά των 60s, μιας και το παραμύθι της Αλίκης στη Χώρα των Θαυμάτων νομίζω πως έχει ορίσει σαν επιρροή μεγάλο κομμάτι της οικογενειακής εικαστικής σας πορείας.

Είμαστε μια μπάντα, χωρίς να είμαστε μπάντα, μάλλον τέσσερα ξεχωριστά μέλη, αυτόνομα και αυτόφωτα, το καθένα με τους δικούς του προσωπικούς λόγους να δημιουργεί «τέχνη». Θα υπήρξε κάποιο λάθος στην αλυσίδα του DNA μας ή σε κάποιο χρωμόσωμα, σίγουρα, και εάν δεν είναι κληρονομικό, άρα και αναπόφευκτο, ίσως στην εξελικτική πορεία προέκυψε κάποια μετάλλαξη που μας ώθησε όλους στην τέχνη. Για την Cristina, γνωρίζοντας την οικογένειά της, θα πόνταρα στη μετάλλαξη. Για εμάς τους υπόλοιπους θα υπάρχει κάποιος ισχυρός γενετικός σύνδεσμος, μια «κληρονομικότητα», αν και σε εμένα παρέκκλινε λίγο, διαφοροποιήθηκε σε έναν παιχνιδιάρικο «παρалоισμό», αυτόν που συναντάς και στον εφιάλητη της Αλίκης στη Χώρα των Θαυμάτων.

Η Diane de Selliers, η εκδότρια, μου ζήτησε να δημιουργήσω το εικαστικό για μια καινούργια Αλίκη αφότου, ξεφυλλίζοντας τους καταλόγους των έργων μου και μένοντας ξάγρυπνη μετά από αυτό, συνειδητοποίησε πως η προσωπική μου δουλειά ήταν εντελώς «Αλίκη». Δεν θα έλεγα πως το παραμύθι ήταν πάντα για μένα πηγή έμπνευσης, το αντίθετο μάλλον, η δουλειά μου ήταν αυτή που ενέπνευσε τον Λούις Κάρολ να το γράψει, που την είδε ταξιδεύοντας σε κάποιο παράλληλο σύμπαν, διαμέσου κάποιας χωροχρονικής ανωμαλίας...

Ανεξάρτητα από τη διαδρομή του καθενός σας, βρίσκετε πως υπάρχουν κοινά στοιχεία που ορίζουν τον κοινό τόπο, τη γλώσσα, της έκθεσης All 4 Art; Τι θα δούμε;

Θα δούμε τους γονείς μου. Ο πατέρας μου, καταξιωμένος ζωγράφος της εποχής του στην Ολλανδία, η μητέρα μου, μια επιτυχημένη εικονογράφος την οποία παρακολουθούσα συνέχεια όταν δούλευε στο σπίτι, ο παππούς μου, λιθογράφος και προσωπικός τυπογράφος του M.C. Escher (Μάουριτς Κορνέλις Έσερ) και μερικοί ακόμη πιο μακρινοί πρόγονοι –όπως ο «θείος Willem» από την οικογένεια του πατέρα μου– κι εκείνοι σεμνοί και ταπεινοί ζωγράφοι. Ο κοινός παρανομαστής του All 4 Art, ο κοινός τόπος, είναι όλο αυτό το γενεαλογικό συνονθύλευμα, συνδυασμένο με ένα αστείρευτο, ειλικρινές πάθος για τον «φантаστικό ρεαλισμό» (ακόμη και για τους «πυροσβέστες») με εξαίρεση την Azul, η οποία μάλλον γυρίζει πίσω, αναζητώντας τις ρίζες της απεικόνισης βιολογικών και φυσικών φαινομένων...

Ολλανδία, Αργεντινή, Παρίσι αλλά και Μεσόγειος, αν κρίνω από τη θερμότητα κάποιων χρωμάτων: Κατά πόσον οι τόποι που κατοικήσατε ή κατοικείτε εισβάλλουν συνειδητά αθέλητα ή ηθελημένα στο έργο σας;

Για μένα, η παραγωγή τέχνης είναι συνυφασμένη με την ίδια τη ζωή σου, δημιουργώ τέχνη σημαίνει ζω την τέχνη. Αν δεν ζεις την τέχνη σου, κάτι δεν πάει καλά. Θα πρέπει να είσαι πολύ ομορτυλιστής, να είσαι καιροσκοπός ή να έχεις κάνει λάθος επιλογές. Από τη στιγμή που η ζωή και η τέχνη πλέκονται αναπόφευκτα μεταξύ τους, τα μέρη όπου έχεις ζήσει, όχι μόνο θα επηρεάσουν αλλά και θα αποτυπωθούν στα έργα σου. Η αγαπημένη μου Ολλανδία μου χάρισε απλόχερα τη ζωντάνια των χρωμάτων της, εκείνα τα βαθιά χρώματα που δημιουργούν οι μοναδικές ατμοσφαιρικές συνθήκες της χώρας. Η Αργεντινή και η Μεσόγειος με βοήθησαν να μεταφράσω την πολύχρωμη ζωή των ανθρώπων τους σε πολύχρωμους πίνακες και το Παρίσι μου έδωσε έναν συνδυασμό όλων των παραπάνω...

Το όνειρο, το ασυνείδητο, ο φόβος, ο ερωτισμός, το παιχνίδι της εναλλαγής των ανθρώπινων συναισθημάτων και οι κατασκευασμένοι χωροχρόνοι έξω από την αλήθεια της πραγματικότητας δείχνουν να αποτελούν κομβικά χαρακτηριστικά της τέχνης σας. Pop Art, Francis Bacon, Balthus, νέος εξπρεσιονισμός αλλά και γλώσσα της διαφήμισης, ακόμα και η street art μοιάζει να συμπλέκονται εντός των έργων σας σε ιδεολογικό και φιλοσοφικό, ως το πω, επίπεδο. Ησασταν πάντα σταξιμόμπος ή εγώ το βλέπω έτσι;

Ποτέ δεν κατάλαβα, είναι αλήθεια, ποιος είμαι και σε καμία περίπτωση δεν θα μπορούσα να προσδιορίσω τον εαυτό μου. Δεν θα έλεγα πως έχω κάποιο συγκεκριμένο στιλ, παρόλο που όσοι έχουν θαυμάσει την τέχνη μου λένε πως θα την αναγνώριζαν από χιλιόμετρα μακριά. Εγώ δεν το βλέπω αυτό. Εγώ νιώθω πως κάθε έργο μου, κάθε «τώρα» μου στον καμβά, είναι εντελώς διαφορετικό από το προηγούμενο και πως η δουλειά μου είναι σχεδόν χαοτική. Άρα, Στέφανε, σωστά το βλέπεις εσύ. Από την άλλη, ίσως τελικά αυτή η δυσαρμονία, η ασυμφωνία, να είναι το στιλ μου, η ικανότητα να μπορώ να προσαρμόζω σε ένα μοναδικό έργο ασύνδετα φαινομενικά στοιχεία και απίθανες αντιφάσεις.

Τι σας κινητοποιεί μετά από τόσες δεκαετίες να παραμένετε δημιουργικοί εσείς αλλά και η κυρία Cristina Ruiz; Έργα σας υπάρχουν στα μεγαλύτερα μουσεία του πλανήτη, είστε απολύτως καταξιωμένοι στον χώρο της τέχνης. Αλλά την ίδια στιγμή υποθέτω πως τα παιδιά σας έχουν στόχους και είναι διψασμένα για να συνεχίσουν...

Συνεχίζουμε γιατί δεν έχουμε διαφορετική επιλογή. Αυτή η παρόρμηση να εφευρίσκεις νέες εικόνες και σχήματα και μορφές είναι τόσο ισχυρή, που η

Pat Andrea, «Soulever une jupe»

ζωή μας όλη έχει «οικοδομηθεί» γύρω από αυτή την ανάγκη. Θα πεθάνουμε με το μολύβι στο χέρι...

Ποτέ δεν παρότρυνα τα παιδιά μου να ακολουθήσουν την τέχνη, είναι ένας σκληρός τόπος η τέχνη, και δύσκολα τη διαχειρίζεσαι για τον βιοπορισμό σου. Από τη στιγμή όμως που έχουν διαλέξει αυτό τον δρόμο, τους λέω να είναι όσο αληθινά και ειλικρινή μπορούν απέναντι σε αυτό που κάνουν και ποτέ να μην προσπαθήσουν να το εξαπατήσουν, αν και θα μπορούσε κανείς να κερδίσει μια ολόκληρη περιουσία αν το κατάφερνε...

Η τέχνη βρίσκεται μονίμως σε κίνηση, δεν μένει στάσιμη, δεν τελματώνει, αλλάζει, πηγαινει μπροστά, προσαρμόζεται, υιοθετεί νέες μορφές, αναζητά πάντα νέα, ανεξερεύνητα μονοπάτια, νέα σύμπαντα και επανακαθορίζεται.

Θα μπορούσατε να εκτιμήσετε καλλιτεχνικά την πορεία της κόρης σας Azul και του γιου σας Mateo; Αλήθεια, τους συμβουλευέτε; Αλλά και αντίστροφα: σας συμβουλεύουν;

Δεν αποζητούμε ο ένας καθοδήγηση ή συμβουλές από τον άλλον. Όχι σοβαρολογώντας τουλάχιστον. Αυτό συμβαίνει σε ένα πιο «ανεπίσημο» πλαίσιο. Είμαστε ανήσυχιο άνθρωποι, μας αρέσει να πειραματιζόμαστε, να παίζουμε, και είμαστε και πολύ πεισματάρηδες και ξεροκέφαλοι μερικές φορές, ώστε να ακολουθούμε τυφλά και επίμονα τον δικό μας δρόμο όπως αυτός εμφανίζεται μπροστά μας. Μερικές φορές στεκόμαστε κοντά, άλλες πάλι σε κάποια απόσταση, κάποιες φορές γινόμαστε επικριτικοί μεταξύ μας, άλλες κάνουμε πλάκα και αστειευόμαστε, κυρίως όταν κάνουμε μαζί μια έκθεση... Εάν πάντως έδινα μια συμβουλή στα παιδιά μου, αυτή θα ήταν: «Μείνετε ελεύθερα, αγαπημένα μου πλάσματα!».

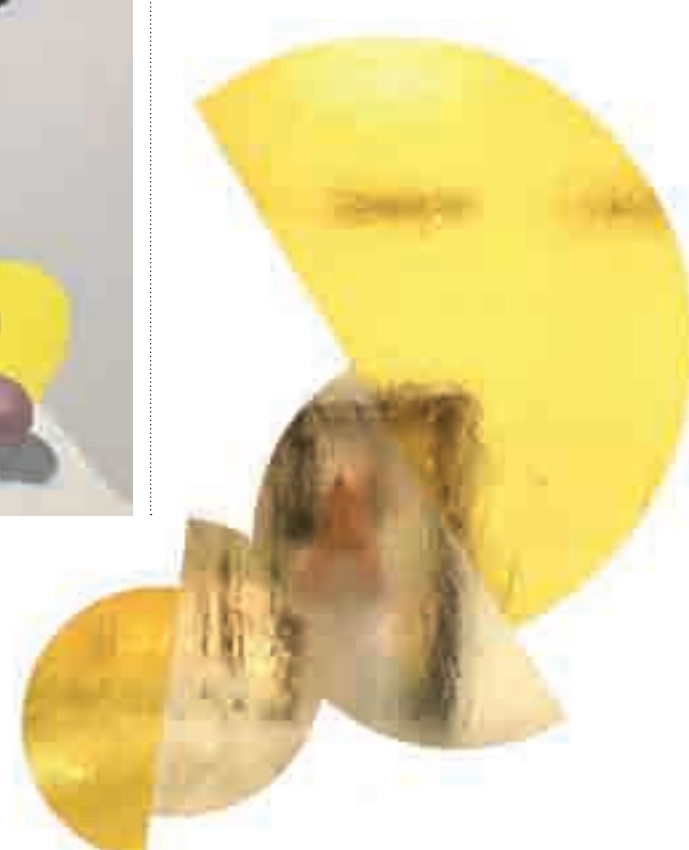
Cristina Ruiz Guinazu, «La pierre»

Azul Andrea Circulos, «Couvertures de survie»

Mateo Andrea, «Mascaras»

INFO

Ομαδική έκθεση All 4 Art, με τους καλλιτέχνες Pat Andrea, Cristina Ruiz Guinazu, Mateo Andrea και Azul Andrea. Εγκαίνια: Πέμπτη, 23 Σεπτεμβρίου | 18:30 - 22:00 Διάρκεια έκθεσης: 23/9 - 30/10 Γκαλερί ΑΛΜΑ: Υψηλάντου 24, Κολωνάκι | 2114003160

ΣΤΟ ΜΥΑΛΟ ΤΩΝ

Amy & The Spiff

ΘΑ ΗΤΑΝ
ΠΟΛΥ
ΚΑΛΥΤΕΡΑ
ΑΝ ΚΑΘΕ
ΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΑΚΟΥΓΕ ΤΙ
ΕΧΟΥΝ ΝΑ
ΤΟΥ ΠΟΥΝ
ΟΙ ΑΛΛΟΙ

- AMY
TAYLOR

e fets

Η Amy Taylor και ο Doc Martens μιλούν αποκλειστικά στην **ATHENS VOICE** για το νέο τους άλμπουμ **«Comfort To Me»** και την ηλεκτρισμένη ενέργειά τους

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΛΩΡΑΚΗ

Ενάντια ποτέ τους έντονους ανθρώπους. Εκείνους που φώναζαν καθώς μιλούσαν, εκείνους που θύμωσαν, εκείνους που η εσωτερική τους ενέργεια τους ανάγκαζε να σκαρφάζουν στους τοίχους και να ροκανίζουν τα σίδερα. Έτσι, ακόμη κι αν ο ήχος των Amy & The Sniffers μου άρεσε πολύ από το πρώτο κιόλας album, δεν θα άντεχα ούτε λεπτό δίπλα στην Amy Taylor. Παίρνοντας το mail με τις απαντήσεις περίμενα μία ακόμη περίπτωση του στιλ «απαντάω αλλά είναι σαν να μην απάντησα γιατί είμαι πολύ punk για να μπω στην ουσία των πραγμάτων». Κι όμως, Η Amy μοιάζει τρυφερή ακόμη κι όταν απαντάει σχεδόν μονολολεκτικά. Ο δίσκος της –χωρίς να μπορεί να χαρακτηριστεί ακριβώς τρυφερός– έχει όλα εκείνα τα στοιχεία που μπορούν να σε αναγκάσουν να συνδεθείς συναισθηματικά μαζί του. Και ναι, τελικά αυτό είναι πολύ σπάνιο για ένα punk δίσκο...

AMY TAYLOR

«Θα κρατούσα τον ήλιο και τον μεγάλο ανοιχτό ουρανό»

Είσαι θυμωμένη. Τι σε κάνει να θυμώνεις πολύ;

Το αυτοκίνητό μου που χαλάει και πρέπει να πληρώσω για να το φτιάξω. Το Τέξας που απαγορεύει ξανά τις αμβλώσεις. Πιο πολύ όμως είναι η ενέργεια που έτσι κι αλλιώς έχω.

Εκτός από τον θυμό για ποια άλλα πράγματα τραγουδάς;
Για τη γεύση της ζωής, για όλα τα ταπεινά πράγματα, για τους άλλους ανθρώπους. Και ναι, μπορείς να γελάσεις όσο θέλεις αλλά είμαι ένα καλό κορίτσι που απλώς μου τη σπάει να περιορίζομαι στον τρόπο που σκέφτομαι.

Το πρώτο album πήγε πολύ καλά. Το περιμένετε;

Δεν το περιμέναμε αλλά δεν περιμέναμε να πάει και άσχημα. Πολλοί άνθρωποι δούλεψαν σκληρά γι' αυτό.

Τι σχέδια είχατε για την μπάντα, όταν ξεκινήσατε;

Θέλαμε απλώς να παίζουμε σε ιδιωτικά πάρτι.

Τραγουδάς «I see I don't like misery». Υπάρχει πολλή δυστυχία; Πού;

Υπάρχει! Παντού. Μέσα μου. Στις απαίσιες πόλεις.

Μου φαίνεται παράξενο το εξώφυλλο του δεύτερου δίσκου. Πώς το διαλέξατε;

Βρήκαμε έναν καλλιτέχνη που θέλαμε να δουλέψουμε μαζί του. Δεν το νιώθω παράξενο, αντικατοπτρίζει τον τρόπο που μου ακούγεται ο δίσκος. Το album είναι ένας καθρέφτης του τρόπου με τον οποίο δουλεύει το μυαλό μου και το εξώφυλλο συνοψίζει ακριβώς αυτό.

Τι θα άλλαζες στον κόσμο. Και τι θα κρατούσες;

Θέλω να πάει να γαμωθεί ο Covid, θέλω οι άνθρωποι να μένουν σταθεροί, θέλω οι συντηρητικοί να αλλάξουν απόψεις. Ο κόσμος φαίνεται να ηγιάζει κατά διαόλου. Θα ήταν πολύ καλύτερα αν κάθε άνθρωπος άκουγε τι έχουν να του πουν οι άλλοι άνθρωποι. Θα κρατούσα τον ήλιο, τον μεγάλο ανοιχτό ουρανό, τα πουλιά, τις ιδρωμένες συναυλίες, τη μουσική, τα γυμναστήρια, τις παραλίες, τον ζεστό καιρό, τον καφέ, το καλό φαγητό κάπου όμορφα το βράδυ, τις όμορφες στιγμές που έτσι κι αλλιώς ζούμε...

Νιώθω ότι έχεις πολλά κοινά στοιχεία με τη Wendy O' Williams. Σου αρέσει;

Τη λατρεύω, λέμε!

Ποιες αυστραλέζικες μπάντες σου αρέσουν;

Λοιπόν: Cold Chisel, SWAB, E.Bobby G, Pist Idiots, The Saints, Thought Criminals C.O.F.F.I.N, Cosmic Psychos, Cold Chisel, NASHO

Πώς πρέπει να είναι μια frontwoman;

Εριστική!

Ποιες σου αρέσουν πιο πολύ;

Οι Plasmatics, η Dolly Parton, οι Junglerussy, η Alice Bag.

Τι περιμένεις από τους μουσικούς της μπάντας σου; Τι θα άλλαζες σ' αυτούς;

Θα ήθελα να είναι φίλοι μου και να κάνουν λίγο περισσότερες πρόβες απ' ό,τι κάνουν. Θα άλλαζα τα t-shirts τους. Σκυλοβρωμάνε!

Τι σ' αρέσει στη Μελβούρνη; Τι δεν σ' αρέσει;

Μ' αρέσουν τα πάρκα, οι άνθρωποι, μ' αρέσει ακόμα και η αθλιότητα. Μ' αρέσει πολύ να περπατάω στην πόλη. Δεν μ' αρέσουν τα μοδάτα καφέ και οι μεγάλοι χειμώνες.

Νιώθεις κομμάτι μιας συγκεκριμένης σκηνής;

Είμαι κομμάτι μιας ευρύτερης σκηνής, ολόκληρης της ανατολικής ακτής, που δεν αφορά ένα μουσικό είδος και μόνο. Η Αυστραλία είναι μικρή, πάνω-κάτω όλοι γνωρίζομαστε μεταξύ μας, μου αρέσει να γνωρίζω τόσους μουσικούς, όλοι είναι πολύ θετικοί αλλά δεν νιώθω μέρος μιας πολύ συγκεκριμένης σκηνής. Μου αρέσει που είμαστε φίλοι με τους C.O.F.F.I.N για παράδειγμα αλλά και με τις Camp Coe ή την Alice Skye. Αγαπάω τους καλούς ανθρώπους και μ' αρέσει να τους έχω γύρω μου. Μετά από ένα χρόνο απραξίας, θέλω πραγματικά να δω ποιοι είναι αυτοί που επέζησαν αλλά και ποιοι εμφανίστηκαν τώρα.

Σου άρεσε που συμμετείχες στο album των Sleaford Mods;

Πολύ! Δεν πήγα στην Αγγλία, εδώ ηχογράφησα αλλά είναι πολύ ωραίοι τύποι και μου άρεσε πολύ να είμαι μέρος αυτού του δίσκου.

Τι να περιμένουμε στο άμεσο μέλλον;

Ό,τι ξέρεις, ξέρω. Ίσως να έρθουμε στην Ελλάδα για συναυλίες και να τρώμε το απίθανο φαγητό που έχω ακούσει ότι έχετε...

DOC MARTENS

«Δεν είμαι από τους ανθρώπους που θυμώνουν»

Περιμένεις ότι θα πάει τόσο καλά το πρώτο σας album;

Ήταν έκπληξη για μένα που τόσο πολλοί άνθρωποι σε ολόκληρο τον κόσμο αγόρασαν τον δίσκο μας!

Πώς γράφετε τα τραγούδια σας;

Συνήθως εγώ ή κάποιο από τα παιδιά ερχόμαστε μ' ένα riff, τζαμάρουμε, και μόλις πάρει μια καλή μορφή έρχεται η Amy και βάζει από πάνω τους στίχους και τη μελωδία της φωνής.

Είσαι κι εσύ θυμωμένος όπως η Amy;

Μπα, καθόλου! Δεν είμαι από τους ανθρώπους που θυμώνουν.

Πώς θέλεις να είναι η Amy; Τι θα άλλαζες σ' αυτήν;

Περιμένω να είναι θυμωμένη! Η Amy είναι κοντή. Θα την έκανα κάπως ψηλότερη.

Τι δίσκοι σου άρεσαν πρόσφατα;

Το album των Turnstiles μου άρεσε πολύ!

Ποιες αυστραλέζικες μπάντες σου αρέσουν;

Οι AC/DC, οι Rose Tattoo και οι Cold Chisel.

Τι να περιμένουμε από εσάς;

Ό,τι πάντα θα προσπαθούμε σκληρά! **A**

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ ΣΕ ΔΙΠΛΟ ΤΑΜΠΛΟ

Και στην Πειραιώς 260, με διεθνείς μετακλήσεις και νέες παραγωγές, και στο Θέατρο Πέτρας, με σύγχρονα αρχαιόθεμα έργα που καταφθάνουν στην πόλη μετά την επιδαύρεια πρεμιέρα τους

Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ

Η ΧΡΟΝΙΑ ΜΕ ΤΑ 13 ΦΕΤΤΑΡΙΑ

Το φιλικό έργο του Ρ. Β. Φασμπίντερ συναντά τις ανοιχτές πληγές του σήμερα: την αναζήτηση του απόλυτου έρωτα, την οδύνη της ανθρωπίνης ύπαρξης, την έμφυλη βία, τον κοινωνικό αποκλεισμό όσων δεν ταιριάζουν στο κυρίαρχο αφήγημα, την αυτοκτονία. Μέσα από τη σκηνοθετική ματιά της Κατερίνας Παννοπούλου (δουλειές της οποίας έχουμε δει παλιότερα στην Πειραματική Σκηνή του Εθνικού Θεάτρου και στο Βίος), η Ελβίρα, η διεμφυλική ηρωίδα της ταινίας, κάνει τα πρώτα της βήματα στη θεατρική σκηνή. **Πειραιώς 260, Ε, 24-26/9, στις 21:00**

ΤΟΠΙΑ ΧΩΡΙΣ ΧΡΩΜΑ

Η πρώτη συνάντηση της ομάδας Teatro La Resentida και του ανερχόμενου θεατρικού συγγραφέα και σκηνοθέτη Μάρκο Λαγέρα με το ελληνικό κοινό με όχημα ένα έργο που επιδιώκει να σπάσει τη σιωπή και να κάνει το θέατρο αντίδοτο στον φόβο. Επί σκηνής, εννέα έφηβες από τη Χιλή μιλούν για τη βία κατά των γυναικών αντλώντας

υλικό από συνεντεύξεις με περισσότερα από εκατό κορίτσια και νεαρές γυναίκες που έζησαν καταστάσεις κακοποίησης, είτε ως θύματα είτε ως μάρτυρες. **Πειραιώς 260, Η, 27-28/9, στις 21:00**

ΒΙΑ

Πώς μετασχηματίζεται η παιδική αθωότητα στο σκοτάδι της ενηλικίωσης; Η Καναδή ηθοποιός, σκηνοθέτις και συγγραφέας Μαρί Μπρασάρ στοχάζεται πάνω στην έννοια του χρόνου και τη σταδιακή εξοικείωση του ανθρώπου με τη βία σε μια περφόρμανς - φόρο τιμής στην παιδική φαντασία. Ένα έργο υβριδικό, που συνδυάζει στοιχεία από τον κινηματογραφικό ρεαλισμό και το εξπρεσιονιστικό θέατρο, τις ηχητικές τέχνες και τα εικαστικά, και μας ταξιδεύει στα όνειρα των παιδιών και τις αντιξοότητες που συναντούν. **Πειραιώς 260, Δ, 24-25/9, στις 21:00**

WAKATT / Η ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ

Δέκα χορευτές και τρεις μουσικοί της άφρο-τζαζ μας ταξιδεύουν στο πληθωρικό σύμπαν του Serge Aimé Coulibaly. Αντλώντας έμπνευση από την Α-

φρική και παντρεύοντας την κίνηση με τον ρυθμό, ο Μπουρκινέζος χορογράφος εστιάζει στις προσπάθειες των ανθρώπων να δημιουργήσουν ένα βιώσιμο αύριο. **Πειραιώς 260 Δ, 29-30/9, στις 21:00**

ΓΑΛΑ, ΑΙΜΑ

Η συγγραφέας Αλεξάνδρα Κ' Ξαναδιαβάζει τη Μήδεια, ο Πάννος Περγλέγκας σκηνοθετεί και η Έλενα Τοπαλίδου ερμηνεύει τον πρωταγωνιστικό ρόλο της Ξένης. Καλοκαίρι του 1958, η ηρωίδα βρίσκεται σε ένα χωριό της ελληνικής επαρχίας, εγκαταλελειμμένη από τον άντρα της, ο οποίος ετοιμάζεται να παντρευτεί μία νεότερη γυναίκα. Βλέποντας τις κόρες της να οδηγούνται στην ίδια ακριβώς ζωή με τη δική της, τις σκοτώνει για να τις απελευθερώσει από τα μελλοντικά δεινά τους. **Θέατρο Πέτρας, 23/9, στις 21:00**

ΚΡΕΟΥΡΓΙΑ

Με αφητηρία τις Βάκχες του Ευριπίδη και το σκοτάδι του πιο τελετουργικού έργου της αρχαίας θεατρικής γραμματείας, ο Πάννης Μαυρισάκης

παρέδωσε στον σκηνοθέτη Γιώργο Σκεύα μια ιστορία, στην οποία όλα εκτυλίσσονται σε μια εικονική πραγματικότητα, όπου κυριαρχεί ο έλεγχος και η παρακολούθηση. «Σ' αυτή τη "ζώνη", όπου τα όρια μεταξύ των δύο φύλων, μεταξύ του ανθρώπινου και του θεϊκού, συνθλίβονται, συντελείται η μεταμόρφωση» σημειώνει ο σκηνοθέτης. Επί σκηνής οι: Μάξιμος Μουμούρης, Γιώργος Νούσης, Κόρα Καρβούνη, Αγγελική Παπαθεμελή, Γιώργος Ζιόβας, Γιώργος Φριντζήλας. **Θέατρο Πέτρας, 25/9, στις 21:00**

Η ΦΑΙΔΡΑ ΚΑΙΓΕΤΑΙ

Στον αντίποδα της ενοχικής ηρωίδας του αρχαίου μύθου και των κλασικών μεταγραφών της, η σύγχρονη εκδοχής της, όπως την εμπνεύστηκε η Αμάντα Μιχαλοπούλου, αναλαμβάνει την ευθύνη της επιθυμίας της και αντιμετωπίζει τον ερωτισμό της ως κάλεσμα ζωής. Στην παράσταση που σκηνοθετεί ο Γιάννης Καλαβριανός, η πλοκή διαδραματίζεται καλοκαίρι σε ένα εξοχικό στην Πελοπόννησο. Τη Φαίδρα ερμηνεύει η Άννα Μάσχα και τον Ιππόλυτο ο Νίκος Λεκάκης. **Θέατρο Πέτρας, 27/9, στις 21:00**

© ΕΛΙΝΑ ΓΙΟΥΝΑΝΗ

© ΘΩΜΑΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

© NICOLAS CALDERON

Επιμέλεια:
ΤΑΝΙΑ ΔΕΛΗ

Look

☞ KIKO Milano, Αγγέλου Μεταξά 41, Γλυφάδα, @kikomilanogreece

Τα **KIKO Milano** κατεβαίνουν Γλυφάδα

▶ Αέρας Μιλάνου φύσηξε στα Νότια Προάστια, με το νέο κατάστημα του κορυφαίου ιταλικού brand καλλυντικών στην οδό Αγγέλου Μεταξά. Ένας μοντέρνος, μίνιμαλ χώρος με τις χαρακτηριστικές αποχρώσεις λευ-

κό και μοβ της μάρκας, γεμάτος προϊόντα περιποίησης και μακιγιάζ με υψηλή ποιότητα και χαμηλές τιμές. Όλα όσα χρειάζεσαι για να λάμψεις βρίσκονται εδώ και σε περιμένουν να τα δοκιμάσεις.

5 ελληνικά brands με χειροποίητα καλλυντικά

KARL LAGERFELD
Γυναικεία sneakers €214,95

SOPHIA ENJOY THINKING
Σημειωματάριο €12

MAHJONG BOUTIQUE

Ημερολόγιο Moleksine €19,90

LANCÔME
Γυναικείο άρωμα Idôle Aura

ROXY
Φούτερ για κορίτσι

SWATCH
Ρολόι Sari Madras, από τη συλλογή Swatch x Supriya Lele €120

PUBLIC

Σακίδιο φαγητού €25,90

CONVERSE

Unisex sneakers, Chuck 70 HI €99,90

Βόλτα στις νέες βιτρίνες με τα φθινοπωρινά (ενώ την Κυριακή 19/9 πήγαμε για μπάνιο)

BODY SHOP
Σαμπουάν με shea για ξηρά, εύθραυστα μαλλιά €7,50

ADIDAS

Σακίδιο πλάτης Adicolor €30

Sapon

Δύο πράγματα θέλει κανείς από τα καλλυντικά του: να φροντίζουν το δέρμα του και να μυρίζουν υπέροχα. Εδώ θα τα βρεις και τα δύο και μάλιστα σε προϊόντα με φυσικά συστατικά. Σαπουνία από ελληνικό παρθένο ελαιόλαδο, βότανα, εσπεριδοειδή και έλαια με τη διαδικασία της ψυχρής σαπωνοποίησης. Καλλυντικά με ελεγμένα συστατικά και πρώτες ύλες με ενυδατικές και θεραπευτικές ιδιότητες. Ανέφερα ότι μυρίζουν τέλεια;

→ Μπακνανά 19, Νέος Κόσμος, 2109390563, sapon.gr

Laouta

Μια οικογενειακή επιχείρηση με εμπειρία στον χώρο των καλλυντικών και αγάπη για τη φύση. Χειροποίητα και σε μικρές ποσότητες, με βάση το εξαιρετικό παρθένο ελαιόλαδο και τα εκχυλίσματα των άγριων βοτάνων είναι μερικά από τα στοιχεία που αγαπάμε στα laouta natural products. Προσωπικό αγαπημένο το Ξηρό λάδι «Deep Hydrating Glowing Body Oil», ενυδατικό, λαμπερό, με ωραίο άρωμα.

→ Νοταρά 44, Πειραιάς, 2111846679, laoutashop.com

Alchemia

Ένα brand που δημιουργήθηκε μέσα στην καραντίνα και μέσα σε λίγους μήνες μεγαλούργησε! Σαπουνία και καλλυντικά φτιαγμένα με αγνά υλικά σε υπέροχα σχήματα που θυμίζουν βότσαλα, όπως αυτά που μαζεύουμε το καλοκαίρι από την παραλία για ενθύμιο. Ευκαιρία να μετατρέψεις το σπίτι σου σε spa.

→ Παρίση 38, Νέο Ψυχικό, 2163002119, alchemiasoaps.com

Natural Cosmetics

Όταν είδα πρώτη φορά τα προϊόντα που φτιάχνει η Εμμανουέλα δεν ήμουν σίγουρη αν κοίταζα καλλυντικά ή λαχταριστά γλυκά! Τα βότανα που χρησιμοποιεί στα καλλυντικά της είτε τα καλλιεργεί είτε τα προμηθεύεται από πιστοποιημένους παραγωγούς στη μαγευτική Κρήτη, όπου βρίσκεται και η ίδια. Αλλά αυτό που θα σε κάνει πραγματικά να τα αγαπήσεις είναι ο τρόπος της να τα διακοσμήσει σαν ολόφρεσκες πάστες ή γλυκά που μόλις βγήκαν από το φούρνο. Να κεράσουμε;

→ Instagram: na_co_...

In Handmade Soaps

Πού αλλού θα βρεις σαπουνία ονομασμένα από τους 12 μήνες του χρόνου, ανάλογα με τα βότανα που περιέχουν και τον μήνα ανθοφορίας τους; Όλα τα προϊόντα είναι φτιαγμένα από φυτικά συστατικά, σε μίνιμαλ συσκευασίες αλλά με υπέροχα αρώματα και χρώματα. Εδώ θα βρεις και ανδρικά προϊόντα, όπως χειροποίητο λάδι περιποίησης γενειάδας που θα λατρεύσει ο αγαπημένος σου.

→ www.inhandmadesoaps.com

-ΕΛΕΝΗ ΜΠΕΖΙΡΙΑΝΟΓΛΟΥ

BENETTON
Γυναικείο πλεκτό €69,95

POLAROID
Γυναικεία γυαλιά οράσεως

REEBOK
Αθλητικά παπούτσια Leather Legacy AZ €100

MAC

Κραγιόν Ruby Woo, από τη σειρά Botanic Panic

CITY GUIDE

«Επέστρεψε στην ποίηση»

Αφιέρωμα στον Μίκη Θεοδωράκη

Με τον λόγο των μεγάλων μας ποιητών ανοίγει ο Οκτώβριος στο Μέγαρο. Μια μουσική παράσταση αφιερωμένη στον Μίκη Θεοδωράκη, με τη Μαρία Φαραντούρη και τον Δημήτρη Καταλειφό.

Από τη Σαπφώ στον Κάλβο και τον Καρυωτάκη, από τον Ελύτη και τον Σεφέρη στον Ρίτσο, τον Αναγνώστακη, τον Καμπανέλλη και τον Καρούζο. Στίχοι που αγαπήσαμε κι έχουμε τραγουδήσει, η έμπνευση των μεγάλων μας ποιητών θα δώσει τον τόνο στην Αίθουσα Δημήτρης Μητρόπουλος του Μεγάρου, 1 και 2/10/2021, σε δυο βραδιές με τίτλο «Επέστρεψε στην ποίηση» - Μια μουσική παράσταση αφιερωμένη στον Μίκη Θεοδωράκη».

Δύο σημαντικοί καλλιτέχνες, που χρόνια τώρα έχουν χτίσει ισχυρούς δεσμούς με την ποίηση, θα προσφέρουν στο κοινό ένα απάνθισμα του ελληνικού ποιητικού λόγου, αυτούσιου και μελοποιημένου από τους Μίκη Θεοδωράκη, Μάνο Χατζιδάκι και Σταύρο Ξαρχάκο. Η Μαρία Φαραντούρη στο τραγούδι, η οποία, άλλωστε, έχει μια γόνιμη ερμηνευτική σχέση με τη σύγχρονη ελληνική αλλά και διεθνή πνευματική

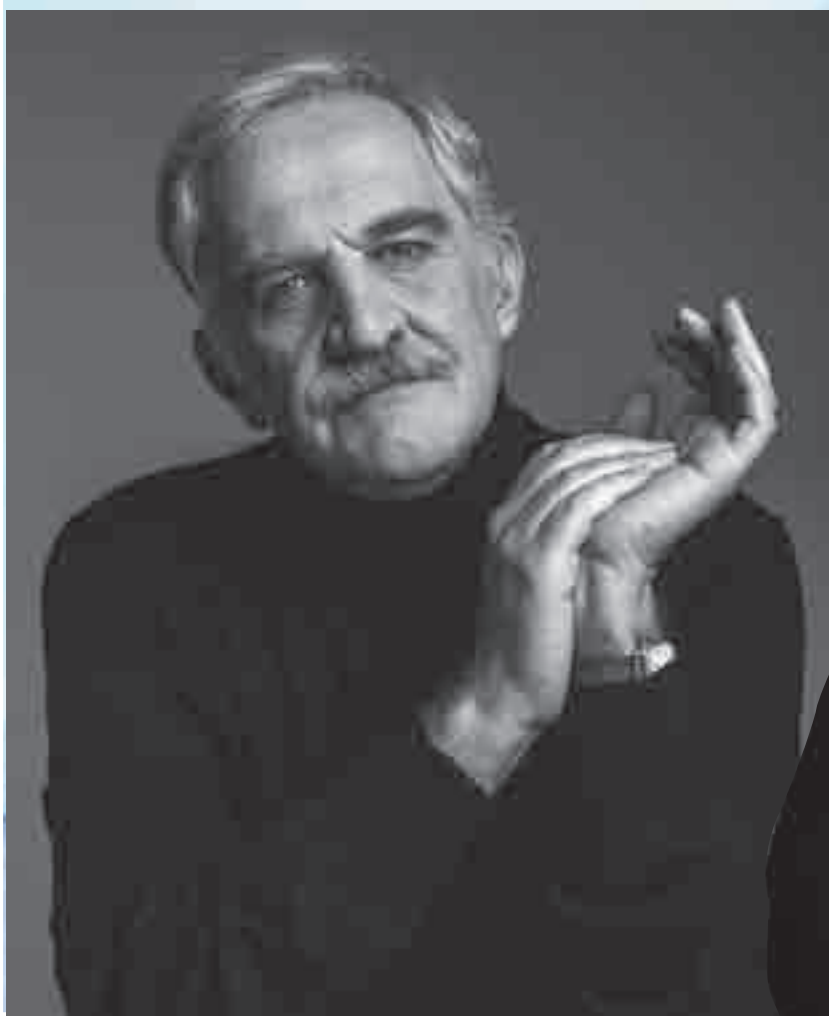
δημιουργία ταξιδεύοντάς τη με τη φωνή της στις μεγαλύτερες αίθουσες του κόσμου, και στην απαγγελία ο ηθοποιός Δημήτρης Καταλειφός, για τον οποίο η ποίηση αποτελεί, μαζί με τη μουσική, την ύψιστη μορφή τέχνης.

Στην παράσταση συμμετέχει ο Βασίλης Γιοδάκης. Μαζί τους οι μουσικοί: Τάκης Φαραζής (ενορχηστρώσεις, πιάνο), David Lynch (σαξόφωνο, φλάουτο), Ηρακλής Ζάκκας (μπουζούκι, μαντολίνο), Μιχάλης Πορφύρης (βιολοντσέλο).

Στις 28/9, η Μαρία Φαραντούρη και ο Δημήτρης Καταλειφός θα συνομιλήσουν για τη μελοποίηση Ελλήνων ποιητών σε μια εκδήλωση με ελεύθερη είσοδο (με δελτίο προτεραιότητας, απαιτείται ηλεκτρονική κράτηση).

Πριν από την έναρξη των δύο μουσικών παραστάσεων, στις 19:00, θα πραγματοποιηθούν έκτακτες ξεναγήσεις στην έκθεση «Ο γαλαξίας μου: Μίκης Θεοδωράκης», την οποία διοργανώνει το ΥΠΠΟΑ, σε συνεργασία με το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και τη Μουσική Βιβλιοθήκη «Λίλιαν Βουδούρη» του Συλλόγου Οι Φίλοι της Μουσικής.●

Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Βασ. Σοφίας & Κόκκαλη, 1-2/10, 20:30
Εισιτήρια στο www.megaron.gr

ΓΕΥΣΗ

Επιμέλεια
NENEΛΑ
ΓΕΩΡΓΕΛΕ

Café Femenino

Ο καφές που στέκεται δίπλα στις γυναίκες

Το πρώτο κατάστημα της ΜΚΟ στον κόσμο μόλις άνοιξε στην Αθήνα

Café Femenino: η οργάνωση που στηρίζει τις γυναίκες του καφέ σε όλο τον πλανήτη μόλις απέκτησε το πρώτο της κατάστημα στη Νέα Ερυθραία.

«Δισεκατομμύρια τόνοι καφέ παράγονται στον πλανήτη κάθε χρόνο. Πρόκειται για μια τεράστια αγορά και έναν χώρο που παραδοσιακά ήταν ανδροκρατούμενος. Παρόλο που το 90% της συγκομιδής και το 70% της επεξεργασίας γίνεται από γυναίκες...

ΠΟΥ ΤΡΩΜΕ
Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ
ΒΝΑΤΣΙΟΥ

Κι όμως, στις περισσότερες χώρες οι γυναίκες δεν έχουν το δικαίωμα να έχουν γη ή έστω να διαχειρίζονται μια φάρμα καφέ. Δουλεύουν ατέλειωτες ώρες, συχνά χωρίς να πληρώνονται». Η Μαριλένα Κουίδου μιλάει ήρεμα κάτω από τη μάσκα της. Δίπλα της η Κλαίρη Κατσιβελα γνέφει αργά στα λόγια της. Οι δυο τους, μαζί με την Έλενα Μπαρμπαλιά, μετρούν

μόλις λίγες εβδομάδες που άνοιξαν το Café Femenino στη Νέα Ερυθραία. Ένα μικρό, χρωματιστό μαγαζάκι, που όμως είναι τόσα πολλά παραπάνω από ακόμη ένα café...

Η ιστορία αυτή στα αλήθεια αρχίζει το 2003 στο Περού τη στιγμή που μια cooperativa 464 γυναικών αποφασίζει να αποσχιστεί από τους άντρες και να πάρει τη διαχείριση της φάρμας

καφέ στα χέρια της. Στην πορεία τους αυτές οι θαρραλέες γυναίκες βρήκαν σύμμαχο μια канаδεζική εταιρεία, η οποία στη συνέχεια έφτιαξε μία μη κερδοσκοπική οργάνωση με σκοπό να ενώσει τις γυναίκες του καφέ σε όλον τον κόσμο. Κάπως έτσι γεννήθηκε το "Café Femenino".

Όπως μου εξηγούν η Μαριλένα και η Κλαίρη, «η οργάνωση στοχεύει στην ισοσύτητα, αλλά γνωρίζει ότι τα πάντα ξεκινούν από την ποιότητα». Έτσι, θέλοντας να διασφαλίσει την ποιότητα του καφέ η οργάνωση ξεκινά εκπαιδεύοντας τις γυναίκες κι έπειτα τις υποπειρώνει, πολλές φορές βοηθώντας τις να αποκτήσουν και δικαίωμα κτήσης. Το Café

Femenino αγοράζει την παραγωγή των γυναικών και στη συνέχεια την πουλάει σε όλο τον κόσμο (σ.σ. φυσικά και ο καφές έχει πιστοποίηση fair trade). Οι εταιρείες που αγοράζουν τον καφέ μπορούν, αν θέλουν, να αναλάβουν και την ολοκλήρωση διάφορων έργων που χρειάζονται οι γυναίκες στις χώρες του καφέ, όπως για παράδειγμα μια αντλία για νερό και διάφορες άλλες παρόμοιες υποδομές. Η Κλαίρη και η Μαριλένα αυτή τη στιγμή έχουν αναλάβει το Early Education Center στην κοινότητα Cajamarca στο Περού.

Αξίζει να πούμε ότι το Café Femenino στη Νέα Ερυθραία είναι το πρώτο σε ολόκληρο τον κόσμο που έχει το δι-

καίωμα να χρησιμοποιεί την ονομασία του brand, αλλά και να πουλάει τον Café Femenino στη λιανική αγορά! Εδώ λοιπόν μπορείς να απολαύσεις υπέροχο, οργανικό καφέ, που έρχεται κατευθείαν από τις cooperativas αυτές των γυναικών στο Περού, τη Βραζιλία, τη Βολιβία, τη Γουατεμάλα, την Κολομβία, τον Άγιο Δομίνικο, τη Νικαράγουα, τη Ρουάντα και την Ινδονησία.

Για να συνοδεύσεις τον καφέ σου, θα βρεις διάφορα προϊόντα (που επίσης φτιάχνονται από γυναίκες χέρια) όπως vegan bites, cookies, muffins, granola, αλμυρές μπάρες, σπιτικές μαρμελάδες και σάντουιτς με αλαντικά από το γειτονικό, γνωστό κρεοπωλείο Carnicero.

Στην τελευταία γουλιά ενός υπέροχα αρωματικού espresso και λίγο πριν φύγω, ρωτάω τη Μαριλένα και την Κλαίρη γιατί αποφάσισαν να ανοίξουν το Café Femenino. Απαντούν: «Θέλαμε να κάνουμε κάτι για την κοινωνία, κάτι καινοτόμο. Θέλαμε να βοηθήσουμε τον κόσμο, να βοηθήσουμε τις γυναίκες. Πρέπει όλοι να βοηθήσουμε στην ισότητα των φύλων. Αν ο καθένας βάλει ένα λιθαράκι, ο κόσμος θα γίνει καλύτερος».

Λ. Κηφισίας 324, Νέα Ερυθραία,
210 8019376, Fb: @cafefemenino.greece,
Instagram: @cafefemenino.greece

ΚΡΙΤΙΚΗ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ /
ΠΡΟΣΩΠΑ /
ΑΦΙΞΕΙΣ /
ΣΥΝΤΑΓΕΣ /
TIPS ΓΕΥΣΗΣ

ΒΙΒΛΙΟ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΛΗ

ΠΡΟΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Στέφανος Τσιτσόπουλος Τα χλωμά σιντριβάνια της Φωκίωνος Νέγρη

Σε λίγες μέρες κυκλοφορεί στα βιβλιοπωλεία όλης της χώρας, από τις εκδόσεις Οξύ, ένα μυθιστόρημα φόρος τιμής στον πιο νουάρ και ροκ'ν'ρολ πεζόδρομο της Αθήνας. Του «δικού μας» δημοσιογράφου και συγγραφέα Στέφανου Τσιτσόπουλου. Μια ηδονοθηρική τοιχογραφία εποχής που ανακαλεί, αναπλάθει και δοξάζει τη Φωκίωνος Νέγρη. Στο βιβλίο περιλαμβάνονται 37 έργα του ζωγράφου Ανδρέα Κοντέλλη, που συλλαμβάνει την Κυψέλη του τότε και του τώρα με τρόπο μοναδικό.

Εκείνη τη μέρα του Μαΐου του 1989, η Φωκίωνος Νέγρη, όσο κι αν άχνιζε σαν τη θερμή Νέα Υόρκη, του θύμιζε περισσότερο Λος Άντζελες. Λίγοι οι φοιηκίκες, λίγο και ο κουλ σωματαράς, φουσκωμένος σαν τον Σβαρτζενέγκερ, που τον πήρε το μάτι του στο εξώφυλλο του περιοδικού του περίτερου δίπλα στο σιντριβάνι με τις πάπιες, του επέτειαν αυτήν την αλλόκομη αίσθηση. Βαλκανική παραλλαγή των δικών τους μάρκετ που πουλάνε τσιπς, τσίχλες, μπίρες και εφημερίδες. Ένωσε μαγεμένος με τη θέα των περιπτέρων της Νέγρη αλλά και με τη ρώμη του Στρατή Μπουρνάζου, του ντουλαπένιου ήρωα της γειτονιάς. «Εδώ κοντά είναι το σιδεράδικό του» είπε ο Τζόνι Ροκέτ, ο Γάτος της Βικτώριας. «Τι θέση παίξεις στην ιεραρχία της συμμορίας σας;» τον ρωτά ο Τζόι. «Χαμπλά είμαι, ασκούμενο πουλί, δόκιμο μέλος. Θα αποφασίσουν ο αρχηγός Πέρι και η υπαρχηγός Τίτα αν θα ανέβω στα ψηλότερα κλιμάκια». Κάνει Μάιο του 1989, άνοιξη ο καιρός στην παραίσθηση του Τζόι, μα ξαφνικά προσεληνώνεται πάλι στη Νέα Υόρκη. Πάνε όλα αυτά, στέρεψαν τα κάποτε κραταία και τα υραιά του, συνεχίζει να παραληρεί ο Τζέφρι Ρος Ραμόουν, που σε λίγο θα εξατμιστεί όπως εξαυλώθηκαν τα νιάτα του. Λίαν συντόμως δε, όπως του μίνυσε κι ο Άγγελος, θα χαθούν και τα γεράματά του. Δεν θα τα προλάβει. Εδώ περιμένει το τέλος, στο Πρεσβυτεριανό νοσοκομείο του Μήλου. 15 Απριλίου του 2001 δείχνει το ημερολόγιο απέναντι από το κρεβάτι του. Μέσα του όμως δεν είναι

σίγουρος τι χρονιά κάνει, έτσι που ανακαλεί άτακτες σεκάνς από περασμένες μήνες. Τώρα φινίτο η λα μούζικα, πασάτες και οι λα φιέστες του. Η κόπωσή του από το λέμψωμα είναι διαρκής. Φτερούγισαν πριν από αυτόν πρώτα τα μακριά μαλλιά του, η διάσημη ατάσθαλη τριχιά του που μια ζωή στις συναυλίες έκρυβε από το μάτι του τον κόσμο και τους κόσμους από τα μάτια του. Τα είχε προ πολλού σαρώσει όλα η αλωπεκία, ο καρκίνος, ασύδοτος μπαρμπέρης, τον θέρισε γουλί λες και την άλλη μέρα θα πήγαινε να πολεμήσει στο Ιράκ αντί για τα πεδία μάχης του Ακατονόμαστου. Τα στερεοειδή που τον ντόπαραν οι νοσοκόμες έπαψαν να κάνουν δουλειά. Και οι ειδικοί εύκαμπτοι φλεβοκαθετήρες Hickman line που του πέρασαν στον θώρακα για να μην πονάει, όπως χύνονταν μέσα του σαν κώνιο οι χημειοθεραπείες, τον έκαναν να μοιάζει με ρομποτάκι ανδροειδές παρά με παιδί στην ηλικία που καθλώνονται όσοι διαλέγουν για επάγγελμα το ροκ εν ρολ. Τότε ήταν που ξανάρθε μες στην πα-

ραίσθηση εκείνο το Ελληνάκι, ο ροκαμπιλάκος ο Τζόνι Ροκέτ, το ομορφόπαιδο από τους Γάτους της Βικτώριας, τώρα όμως δεν ήταν μόνος. Πατί παρέα του έφευγε και τον σκύλαρο. Εκείνο το περήφανο αγαλμάτινο Σκυλί που έστεκε φύλακας φρουρός και κυάλαρε τη Νέγρη ελέγχοντας την κίνηση και έχοντας τα κοντρόλ. «Πολύ χρόνια βρίσκεται εδώ, από το 1940 που του έφτιαξε το άγαλμα ένας κάποιος γλύπτης Τόμπρος, που ήθελε να τιμήσει τον αληθινό σκύλο. Αυτόν που μια μέρα πετάχτηκε κι έγινε θυσία στη μέση του δρόμου για να προστατέψει το κούτσικο: το διερχόμενο αυτοκίνητο θα την κομματιάζε, η μικρούλα δεν κοίταξε το Φορντ που ερχόταν με φόρα να πέσει πάνω της...». «Από το 1940, ε; Δηλαδή τώρα είναι σαρανταεννιά χρονών και ο σκύλος, όμοια με μένα» έκανε τον υπολογισμό ο Τζόι σε ανθρώπινα χρόνια. «Αν και στην αρχή, ξέρεις, Τζόνι Ροκέτ, νόμισα πως το Σκυλί το φτιάξατε για να τιμήσετε κι εσείς οι Έλληνες φαν τον πιστό Χάτσικο. Τον όγδοο ευοίωνο πρίγκιπα. Παρόμοιο σκυλίσιο άγαλμα έχω δει και στην πόλη Οντάτε της Ιαπωνίας. Λ

Στέφανος Τσιτσόπουλος
«Τα χλωμά σιντριβάνια της
Φωκίωνος Νέγρη»
εκδ. Οξύ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ένας μεσημεριανός καφές με την **ΟΛΓΑ ΜΠΑΚΟΜΑΡΟΥ**

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ, ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ATHENS VOICE, Χαριλάου Τρικούπη, ενταύθα. Ωραίο, γλυκό, μεσημεριανό αποκαλόκαιρο. Ζεστός και μελιστάλαχτος καιρός, άσχετα αν εμένα με ζώνουν σύγκρου και ρίγος.

Ανταμώνουμε με αφορμή το βιβλίο της «Οικογένειες (Παπανδρέου - Μπτσοτάκη) - 20 συνεντεύξεις», που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Αρμός. Υπογραφή: Όλγα Μπακομάρου. Εξού και το ρίγος. Είκοσι συνεντεύξεις, όπως τις κατέγραψε κάποτε το κασετόφωνό της και έγιναν εξώφυλλα στο περιοδικό «Γυναίκα» και πρωτοσέλιδα στην εφημερίδα «Ελευθεροτυπία». Με τον Ανδρέα, τη Μαργαρίτα, τον Γιώργο και τη Σοφία Παπανδρέου, τον Κώστα και τη Μαρίκα Μπτσοτάκη και την Ντόρα Μπακογιάννη. Δεν ήταν λίγες οι φορές που τους συνάντησε. «Οικογένειες» που κυριάρχησαν και κυριαρχούν ακόμα στη μεταπολιτευτική πολιτική σκηνή της Ελλάδας.

Με πιάνει ένα δέος καθώς η γυναίκα-θύλος της ελληνικής δημοσιογραφίας όχι μόνο μου κάνει απλόχερα την τιμή της συνάντησης αλλά πίνει τον καφέ της καθισμένη στο γραφείο μου. Yes! Μα τον Θεό, θέλω να πάρω τηλέφωνο τη μαμά μου στην Ξάνθη. Δεν θα το πιστέψεις, να της πω, η Όλγα Μπακομάρου κάθεται στο γραφείο μου. Μην γελάτε καθόλου. Θα της ζητούσα μετά να περάσει το ακουστικό στον μπαμπά μου για να τα πω και με αυτόν, όμως ακόμα τα smartphones δεν μπορούν να συνδεθούν με τον Παράδεισο. Καθόλου να μη γελάτε. Οι γονείς μου όπως και όλη η Ελλάδα των δεκαετιών '70, '80, '90 και οος, διάβαζαν φανατικά τα δύο έντυπα, «Γυναίκα» και «Ελευθεροτυπία», που για δεκαετίες ήταν το σπίτι, ας το πω, της κυρίας Μπακομάρου. Και τις συνεντεύξεις της πάντα τις συζητούσαν στο μεσημεριανό τραπέζι. Μαζί με τους γονείς μου, «περιδρόμιαζα» αυτά τα έντυπα και εγώ. Στα δεκαπέντε μου κρυφά και σιγανά, από μέσα μου, πολύ ονειρευόμουν μια μέρα να καταφέρω να γίνω γενναίος Μπακομάρος (όπως λέμε Τουπαμάρος!), έγκριτος δηλαδή, μαχητής γραφιάς. Να παίρνω συνεντεύξεις με ανθρώπους-πρωταγωνιστές και να βλέπω το όνομά μου τυπωμένο δίπλα στα λόγια τους στο χαρτί. Ψωνάρα ξεψωνάρα, το λέω και ευθύνη φέρω.

ΤΗΣ ΤΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΟΥΜΑΙ ΟΛΑ ΑΥΤΑ, Ο ΑΓΥΡΤΗΣ: «Σας μελετούσα. Τις ερωτήσεις σας, τον τρόπο σας, διψούσα να μάθω τα μυστικά της δουλειάς...». Με διακόπτει. «Πρώτον, θα μιλάμε στον ενικό. Και δεύτερον, με σφάζεις με το βαμβάκι, υπενθυμίζοντάς μου εμμέσως τα χρόνια μου!» Κατακοκκινίζω. Κάθε άλλο. Για γενιές

και γενιές δημοσιογράφων, του τότε και του σήμερα, τα πορτρέτα της Όλγας παραμένουν αξεπέραστα, ο αρχετυπικός ορισμός της συνέντευξης-παρουσίασης. Ποια «Interview», «Life», αμερικάνικο «Esquire», «New York Times» και «Washington Post»; Είτε τότε που ήμουν «πουλί» είτε τώρα που έμαθα (κάπως) την τέχνη, συνεχίζω να ξεκοκαλίζω τις παλιές της συνεντεύξεις και να ανατρέχω στην τεχνική της. Λιτή, δωρική, απέρριπτη. Νομίζω πως η διατύπωση του Αντώνη Σαμαράκη ήταν ιδανική: Διαβάζοντάς την, είναι σαν να βλέπεις τους πρωταγωνιστές να ποζάρουν σαν σε μια καλοφωτισμένη, καθαρή φωτογραφία που αποτυπώνει πεντακάθαρα τη στιγμή. Οι λέξεις της μεταγράφουν τη σωματική, διανοητική και ψυχική κατάσταση του συνεντευξιαζόμενου με τρόπο μοναδικό. Η ζωή τους, όπως την εξομολογούνταν, και οι ζωές μας, όπως συνευρισκονταν στις σελίδες, έφτιχναν μια όσμωση μαγικά συγκινητική και συγκινητικά μαγική: one moment in time.

Ο τρόπος με τον οποίο διεύθυνε τη συζήτηση, η ισορροπία μεταξύ στοχασμού και αυτοσχεδιασμού της στιγμής, το ταλέντο της Όλγας να αντιμετωπίζει στην ευθεία τον συνομιλητή της, ίση προς ίσο, η ταπεινότητά της να μην κλέβει την παράσταση (θα μπορούσε λόγω κύρους), όπως και το να παραμένει ευγενικά συμμετοχή και φιλοπερίεργη, είναι μερικές από τις χαρακτηριστικές ιδιότητες και ποιότητες που εξακολουθούν να ορίζουν το ύψος του πήχη του «αθλήματος».

«Όντως δεν υπήρξε συνέντευξη σου με ερωτήσεις που πρώτα πέρασαν από έγκριση;» Της το ρωτώ καθώς πλέομαι ο μεγαλύτερος αριθμός των συνεντεύξεων με κάθε είδους πρωταγωνιστές από οποιονδήποτε χώρο γίνεται κατά συρροή ιντερνετικά. Ακόμα και όταν το «πρόσωπο» δεχθεί να μιλήσει face to face, οι ερωτήσεις περνούν από ένα κάρο εγκρίσεις, ή, ως τις πιο καλύτερα, λογοκριτικές ματιές, που ρίχνουν οι ενδιαμέσοι: σύμβουλοι επικοινωνίας, υπεύθυνοι δημοσίων σχέσεων, μάναντζερ, παρατρεχάμενοι κάθε λογής που δουλειά τους είναι να μην αφήσουν το «είδωλο» να τσακαλωθεί ή να πει κάτι λάθος εν τη ρύμη. «Μάλλον συνταξιοδοτήθηκα τη σωστή στιγμή» λέει, καθώς της ακτινογραφώ τη νέα συνθήκη του επαγγέλματος. «Ολες οι συναντήσεις μας ήταν κατά πρόσωπο και ποτέ κανένας, είτε οι ίδιοι είτε κάποιος από το περιβάλλον τους, δεν μπήκαν σε διαδικασία διαπραγμάτευσης. Μία φορά μόνο, όταν θέλαμε στη "Γυναίκα" να φιλοξενήσουμε μια συνέντευξη-πορτρέτο του Φλωράκη, μου ζήτησαν ο Χαρίλαος να απαντήσει μέσω "κοιταγμένων" ερωτήσεων. Όμως ο Ευάγγελος Τερζόπουλος έδωσε ακυρωτικό. Αρνήθηκε τέτοιου είδους φιλτραρισμένη, ας την πω, συνέντευξη». Πώς τα κατάφερε ένα κορίτσι από το χωριό Πούλιθρα της Αρκαδίας να φτάσει να γίνει η πιο δεινή, έγκριτη και αμάσητη interviewer της χώρας; Δεν υπάρχει τρανός Έλληνας που δεν της μίλησε και δεν της αποκαλύφθηκε, και δεν μιλώ μόνο για τις «Οικογένειες», που είναι το δεύτερο βιβλίο της, αλλά και για το «Ωσει Παρόντες». Το «Ωσει» (εκδόσεις Αρμός) κυκλοφόρησε το 2019 και περιλαμβάνει 26 συνεντεύξεις από τις εκατοντάδες που έχει στο αρχείο της, πάντα από τα χρόνια της «Γυναίκας» και της «Ελευθεροτυπίας». Ο Μάνος, η Μελίνα, ο Τσαρούχης, ο Ιόλας, η Λαμπρέτη, ο Χορν, ο Κουν, οι Καζαντζίδης, Άκης Πάνου και Μπιθικιώτης, η Ζωγράφου, ο Καμπανέλλης, ο Λουντέμης και ο Βρεττάκος, οι Κακογιάννης και Αγγελόπουλος, άπειροι και... στοπ. Υπάρχει θρύλος που δεν κάθισε απέναντί της με το κασετόφωνό της να τον καταγράφει; Μην το ψάχνεις, θα χάσεις, δεν λείπει κανένας πνευματικός άνθρωπος. Θα αν στα δυο βιβλία της οι σελίδες είναι αφιερωμένες σε πολιτικούς, λογοτέχνες και καλλιτέχνες, αυτό δεν σημαίνει πως στο αρχείο της δεν υπάρχουν και αθλητές. Δομάζος και Νεστορίδης φερειπείν. Η Όλγα μετέφερε τον παλμό μιας Ελλάδας all over, για να ξαναχρησιμοποιήσω μίαν έκφραση κατά βάση αθλητική, αφού ως δημοσιογράφος κάλυψε όλο το «γίπεδο».

Ακούστε όμως τώρα το πρόβλημά μου. Ενώ συζητάμε και η Μπακομάρου, για να σπάσει ο πάγος και να γνωριστούμε καλύτερα, και θυμάται, και μου ανοίγεται, και γελάμε, και μου αποκαλύπτει μερικά από τα ντεσού ε-

κείνων των συναντήσεων, μόλις κάνω να ανοίξω το δικό μου κασετοφωνάκι, αυτόματα αλλάζει η χροιά του προσώπου της. Μεταμορφώνεται. Μπαίνει σε φάση αμχανίας. «Αν είναι να σε φέρνω σε δύσκολη θέση, τότε δεν θα το ανοίξω το μηχανάκι μου» την κατευνάω. «Θα βάλω τα δυνατά μου να κρατήσω με τη μνήμη την κουβέντα μας, επικεντρώνοντας σε λέξεις-κλειδιά που θα σημειώνω. ΟΚ;» «Ούτε δόθηκε σμηνή θέλω να σ' το παίξω ούτε δύσκολη. Αλλά δεν μπορώ να καταλάβω γιατί πρέπει να μιλώ για τον εαυτό μου. Ένας ενδιαμέσος ήμουν. Βέβαια, πήγαινα διαβασμένη. Και πάντα με καλή διάθεση για να γνωρίσω τον συνομιλητή μου καλύτερα, με καλοκάγαθη περιέργεια και τακτ. Και, φυσικά, σκοπός μου ήταν να μεταφέρω μετά την απομαγνητοφώνηση, με κατά το δυνατόν μεγαλύτερη ζωντάνια και ακρίβεια, τις στιγμές που πέρασα μαζί τους. Τίποτα περισσότερο, τίποτα λιγότερο. Για τα Πούλιθρα Αρκαδίας, που λες, και την εξέλιξή μου στην Αθήνα, ούτε κι εγώ ξέρω πώς έγινε. Φοιτήτρια Νομικής ακόμα, κατάφερα να μπω στη "Γυναίκα". Μετά τη δικτατορία, που η πολιτική ήταν το άλφα και το ωμέγα που απασχολούσε τον κόσμο, πρότεινα στον Ευάγγελο Τερζόπουλο να διευρύνουμε τη θεματολογία του περιοδικού και να φιλοξενούμε εκτός από καλλιτέχνες και συνεντεύξεις πολιτικών. Κι εκείνος, με πολλή δυσκολία, δέχτηκε».

Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΠΟΥ ΦΙΛΟΞΕΝΗΘΗΚΕ είναι και η πρώτη από τις είκοσι του βιβλίου «Οικογένειες»: Ανδρέας Παπανδρέου, Μάιος 1977. Όλως τυχαίως μια φωτογραφία του προσωπικού της αρχείου από εκείνη τη συνάντηση φιλοτεχνεί το εξώφυλλο του «Ωσει Παρόντες». Κι όταν της λέω πως αυτή δεν είναι μια σκέπη φωτογραφία, αλλά μια ΜΥΘΙΚΗ φωτογραφία, ρωτά να μάθει το γιατί. Πατί ένας αδιαιφιλόνικητος γοητευτικός πολιτικός άντρας, ένας καταγεγραμμένος τζέντλεμαν και λάτρης του ωραίου φύλου, σπκνεται από τη θέση του και της ανάβει το τσιγάρο. Εκείνη απέναντί του λάμπει όπως η Σούζαν Σόνταγκ απέναντι στον Κένεντι και η Οριάννα Φαλάτσι αντικριστά με τον Βίλι Μπραντ. Ένα κάδρο γεμάτο ευγένεια, σεβασμό και τσιγάρα, ενθύμιο μιας εποχής που με ένα τσιγαράκι έσπαγε ο πάγος αλλά και διευκολύνονταν η εγγύτητα... Η κυρία Μπακομάρου μου ανατιάζει τη φαντασίωση τόσο βροντερά, όπως ένα μασούρι με δυναμίτη ανοίγει τρύπα σε ένα βουνό: «Ωραία τα λες, κολακευτικά,

αλλά θα σε προσγειώσω. Πρώτον, δεν κάρηνα ποτέ μου! Δηλαδή προσπάθησα χρόνια πριν από αυτή τη φωτογραφία με κάτι πακέτα Παλλάς, αλλά δεν μου βγήκε, γιατί δεν το άντεχα. Άρα στη φωτογραφία είμαι άκαπνη. Έλα όμως που ο Παπανδρέου μου προσφέρει τσιγάρο και εγώ από ντροπή, αν θέλεις, ή αμχανία, το παίρνω. Για να μην τον προσβάλω. Όσο για τη Φαλάτσι, ουδέμια σχέση, Στέφανέ μου. Η Οριάννα ήταν μια τεράστια δημοσιογράφος που της άνοιγαν όλες οι πόρτες λόγω του ταλέντου αλλά και του ακριβού ονόματος και των επαφών με σύμπασα την παγκόσμια σφαίρα. Θυμάμαι να διαβάζω ένα μεταφρασμένο άρθρο της στη "Γυναίκα" με τίτλο "Γράφει και κεντά η Οριάννα Φαλάτσι". Ήμουν στο χωριό ακόμα, τότε μου μπήκε στο μυαλό πως κι εγώ θα μπορούσα να γίνω δημοσιογράφος και να παίρνω συνεντεύξεις».

ΛΙΑΒΑΖΕ ΠΟΛΥ; «ΝΑΙ, ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ. Και έγγραφα καλές εκθέσεις, ιδεών που λένε. Ως εκεί όμως. Τα υπόλοιπα τα έμαθα κι εγώ στην πράξη, στην πορεία, στο ψήσιμο της δουλειάς. Μετά βρίσκεις τον δρόμο σου. Αλλά ποτέ το πράγμα δεν έγινε είτε εύκολο είτε αγγαρεία είτε χαλάρωση. Πες με και ψυχαναγκαστική, αλλά το άγχος μου κάθε φορά που πήγαινα να συναντή-

σω κάποιον ήταν το ίδιο». Αυτή είναι η Όλγα Μπακομάρου, φίλτατοι: σεμνή. Δεν της λείπει η δουλειά; Δεν τη νοσταλγεί; Να, σκέφτομαι, ας πούμε, δεν είναι πρόκληση για εκείνη να πάρει μια συνέντευξη τώρα από τον Κυριάκο Μητσοτάκη ή τον Αλέξη Τσίπρα; Δεν μπαίνει στον πειρασμό να τους γνωρίσει από κοντά για να μετρήσει κατ' ιδίαν το αληθινό τους μέγεθος; Και τι γνώμη, άραγε, να έχει γι' αυτούς; «Δυο νέοι άνθρωποι στο κέντρο της πολιτικής σκηνής θα μπορούσε να πει κανείς ότι είναι μια ωραία εικόνα. Από κει και πέρα όμως, επί της ουσίας, είναι πολύ λίγος ο χρόνος για να εκτιμήσουμε και πολύ λιγότερος για να αποτιμήσουμε τις επιδόσεις του καθενός στον ρόλο του πρωταγωνιστή. Είμαστε ακόμα στην αρχή ή, αν θέλετε, πολύ μακριά από το τέλος του παιχνιδιού. Πάντως, δεν το έχω σκεφτεί, δεν παίρνω πλέον συνεντεύξεις. Μάλιστα, δεν ξέρω αν θα μπορούσα, γιατί για μένα συνέντευξη σήμαινε –και σημαίνει πάντα– μια όσο το δυνατόν πιστή φωτογραφία των προσώπων με τα οποία συνομιλούσα, βγαλμένη ενώπιος ενωπίω από τον τρόπο και τον λόγο τους. Το να μπορέσω να φωτίσω τα πρόσωπα αυτά και πέρα και πίσω από τη δημόσια εικόνα τους, τη φιλοτεχνημένη σύμφωνα με τις ανάγκες (ή απαιτήσεις;) του ρόλου τους. Σήμερα το τοπίο στην επικοινωνία –και όχι μόνο– έχει αλλάξει. Δεν χρειάζεται να μπει κανείς σε αυτή τη διαδικασία, να κάνει όλον αυτόν τον κόπο. Τι μπορώ να ρωτήσω, ας πούμε τον κύριο Τσίπρα ή τον κύριο Μητσοτάκη και τι νόημα θα έχει να προσπαθήσω να τους "φωτογραφίσω", όταν τα μίντια, με κορυφαία την τηλεόραση, μας κατακλύζουν νυχθημερόν με εικόνες, χιλιάδες, εκατομμύρια "φωτογραφίες" με όλες τις απαντήσεις που μας ενδιαφέρουν ή θεωρούν ότι μας ενδιαφέρουν, άμεσα από τους ίδιους ή από τους "αντ' αυτών" τους». Χμ, κάνω από μέσα μου, αυτό θα μπορούσε να είναι ένα ιδανικό κλείσιμο και μια ζουμερή διαπίστωση για τη δημοσιογραφία του καιρού μας. Με τέτοια καθημερινή τοποθέτηση των πάντων επί παντός του επιστητού, ίσως να μην υπάρχει χώρος για ερωτήσεις. Τα σόσιαλ μίντια και η δημοσιογραφία των παρατρεχάμενων κάθε είδους μπορεί και να σκότωσαν την περιέργεια και τη... γάτα.

Τέσσερις ώρες τα λέγαμε στο γραφείο μου. Τέσσερις ώρες, επαναλαμβάνω, που όλο σκέφτομαι να τη διακόψω και να την παρακαλέσω, αν έχει την καλοσύνη, να πει ένα γεια στη μάνα μου. Ήμουν σίγουρος πως, αν το κατάφερα, επιτέλους θα άκουγα τη «δύσκολη» κυρία Τοιτισοπούλου να με επιβραβεύει: «Τώρα μάλιστα! Αφού καταδέχτηκε να σου μιλήσει η κυρία Όλγα Μπακομάρου, καλά τα κατάφερες, τελικά έγινες κάπως δημοσιογράφος». Έμπαση στο «κάπως». Για τις κάπως που δεν είδαν τους γιους τους να δικηγορούν μετά τη Νομική, ό,τι και να κάνουμε θα είναι «κάπως». Όμως, μάνα, για να ξέρεις, ούτε και η κυρία Μπακομάρου άσκησε τη δικηγορία. Πολύ δυνατή υπερασπιστική μου γραμμή, θεωρώ. Τη συνοδεύω στην έξοδο. «Θα δουλέψεις κι άλλο;» με ρωτά. «Μπα, θα πάρω ταξί για Νέα Σμύρνη. Εσύ»; Θα επέστρεφε στο σπίτι της κάπου στην Πλάκα. Είπα του οδηγού να κάνει μια στάση στην αρχή της Αρεοπαγίτου για να κατεβεί η κυρία. «Ο επόμενος καφές δικός μου», λέει και με αποχαιρετά. **Α**

Επάνω, το πρώτο και, κάτω, το δεύτερο και πιο πρόσφατο βιβλίο της. Και τα δύο κυκλοφορούν από τις εκδ. Αρμός

Το Zatopek

και η νέα μόδα των βιβλιοπωλείων-καφέ-μπαρ-ρεστό

Ήπιαμε καφέ με τον Δημήτρη Ανανιάδη και την Εύη Γεροκόστα, ιδιοκτήτες και εμπνευστές του νέου hot spot της πόλης στην Καλλιθέα, και μάθαμε για τη νέα τάση που θέλει τα βιβλιοπωλεία εξωστρεφή και χαρούμενα

Της ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΓΚΡΟΥΣ

Π

αρασκευή βράδυ ημέρα εγκαινίων, κόσμος πολύς στα τραπέζια στον πεζόδρομο δίπλα στο πάρκο Ιλισού στην Καλλιθέα, μουσική, ευχές για μακρομέρευση, μαργαρίτες και πίτσες, ατμόσφαιρα γιορτής – κι όσο ωραία κι αν είναι έξω, μπαίνεις μέσα και δεν θέλεις να βγεις. Όπου και να κοιτάξεις, από τις πολυθρόνες και τα τραπέζια, μέχρι τους τίτλους των βιβλίων, όλα όμορφα και στη θέση τους.

Τετάρτη μεσημέρι, έχουμε έρθει να μάθουμε την ιστορία του καφέ-βιβλιοπωλείου με το παράξενο όνομα Zatopek. Καθόμαστε στο τραπέζι με τον Δημήτρη, θα έρθει και η Εύη, και όσο ξεκινάμε την κουβέντα μάς προτείνουν το σάντουιτς με μορταδέλα Δράμας, κατσικίσιο τυρί Γαλλίας, τσάντνεϊ ντομάτας και μία δροσιστική μπουκιά με δυόσμο, μαϊντανό, ντοματίνια στο φούρνο και γούστερος. Συζητάμε για τα social media και πώς μαθαίνουμε να ζούμε στις φούσκες μας, αλλά και πόσο πολύτιμοι είναι οι φίλοι στο Fb μια που μέσω αυτών μαθαίνουμε για ωραία, καινούργια πράγματα. Ήμουν ένα από τα 250 αιτήματα φίλης που μου λέει ο Δημήτρης ότι έλαβε τις προηγούμενες μέρες. «Πολλοί φίλοι που ήρθαν στα εγκαινία έκαναν αναρτήσεις, μετά κοινοποιήθηκε κι από ανθρώπους που δεν ήξερα, έψαχνα να βρω ποιοι έκαναν share να τους ευχαριστήσω...»

Δεν είναι μόνο ότι είναι τόσο όμορφος ο χώρος που αξίζει έτσι κι αλλιώς την προσοχή μας, έχει εξαιρετικό ενδιαφέρον και αυτή η ιδέα, ότι πας σε ένα μέρος για καφέ ή ποτό, για να φας κάτι, και μαζί να διαβάσεις ή να αγοράσεις βιβλία. Όπως λέει ο Δημήτρης υπάρχουν μερικά ακόμα καφέ-βιβλιοπωλεία στην Αθήνα, το αγαπημένο **Little Tree** στο Κουκάκι (απ' όπου και οι ίδιοι ξεκίνησαν), τα δραστήρια **Free Thinking Zone** στο Κολωνάκι και **Booktalks** στο Φάληρο, το πανέμορφο **Kafka** στην Αλεξανδρούπολη, αλλά σαν κόνσεπτ δεν είναι ακόμα συννηθισμένο στην Ελλάδα.

Βιβλία, ποτό ή καφές;

Έρχονται να πιουν καφέ ή ποτό, και μπορεί να αγοράσουν ή απλώς να διαβάσουν τα οπισθόφυλλα, να περιηγηθούν στα ράφια. «Σε τέτοιου είδους χώρους το βιβλίο απομακρύνεται από το αυστηρό πλαίσιο του αμιγούς βιβλιοπωλείου – παρότι όλοι

μας περάσαμε άπειρες ώρες στο υπόγειο του Βιβλιοπωλείου της Εστίας ή στην Πολιτεία-, ωστόσο εδώ τα βιβλία αποκτούν μια εξωστρέφεια, συνδυάζονται με χαρούμενα πράγματα».

Τα βιβλία κομμάτι της ζωής, ανάμεσα σε φίλους και παρέες. «Είναι πολύ ωραίο να βλέπεις να πιάνουν κουβέντα θαμώνες από διαφορετικά τραπέζια, ή να σπκώνονται, ας πούμε, δύο από μια παρέα για να χαζέψουν τα βιβλία, ίσως αγοράσουν κάτι ή και όχι, κουβεντιάζοντας για τίτλους και συγγραφείς, και μετά να συνεχίζουν το κρασί τους». Άσε που με ένα βιβλίο ανά χειράς δημιουργείται η ευκαιρία για γνωριμίες/φλερτ (!), σχολιάζουμε γελώντας. Εξάλλου, ο χώρος είναι φιλικός και για ανθρώπους που προτιμούν τη μοναξιά τους, έναν ήσυχο καφέ συνοδεία κάποιου από τα βιβλία που θα βρουν στα ράφια. «Πολλοί το κάνουν», λέει η Εύη. «Στο **Little Tree** είχαμε κόσμο που ερχόταν και τέλειωνε το βιβλίο πίνοντας κάτι – δεν πειράζει, κι αυτό μας

δίνει χαρά, αν δεν έχει τη δυνατότητα αγοράς ας το διαβάσει εκεί, αρκεί να αντιμετωπίσει το αντίτυπο με σεβασμό. Κάποιοι, θυμάμαι, διάβαζε τα άπαντα του Γκανά σε δύο καφέδες!»

Πες μας, Δημήτρη, για το Little Tree. «Όπως έγραψε κάποιος στο fb, με το Zatorpek κάναμε το επόμενο βήμα. Το ξεκινήσαμε πριν 6 χρόνια με τρία φιλικά ζευγάρια, είναι κοινωνική συνεταιριστική επιχείρηση. Ο ίδιος χώρος, προηγουμένως, στέγαζε τις εκδόσεις Little Tree». Η ιστορία που μας διηγείται είναι μια ιστορία της πόλης και των ανθρώπων της στα χρόνια της κρίσης. Ο Δημήτρης εργάστηκε ως επιμελητής εκδόσεων, συγγραφέας Travel Guides και εκδότης των τουριστικών εκδόσεων Little Tree, μία προσπάθεια που, παρά την επιτυχία της σε πωλήσεις, έληξε άδοξα μετά τις διαδοχικές πτωχεύσεις μεγάλων αλυσίδων του χώρου. Τότε ήρθε η ιδέα να το μετατρέψουν σε καφέ - βιβλιοπωλείο.

Η νέα τάση θέλει εξωστρέφεια και σχέση με τον βιβλιοπώλη

Σήμερα, στο εξωτερικό ανοίγουν όλο και περισσότερα βιβλιοπωλεία-καφέ, είναι μία σχετικά νέα τάση. Σχολιάζουμε ότι σχετίζεται και με την επέλαση της εικόνας, μέσω Pinterest ή και Instagram, όταν άρχισε να δημιουργείται ένα ολόκληρο αισθητικό σύμπαν από βιβλιοθήκες και πολυθρόνες δίπλα σε ουσία και καφέδες που συνδύαζε τα βιβλία με μια comfort αίσθηση. Ο Δημήτρης αναφέρει ότι υπάρχει μια γενικότερη τάση στο εξωτερικό περιορισμού των τεράστιων αλυσίδων και ανόδου των ανεξάρτητων βιβλιοπωλείων. Εδώ δεν έχει φανερό ακόμα, ωστόσο παρατηρείται και στην Ελλάδα, με ανεξάρτητα βιβλιοπωλεία εξαιρετικής ποιότητας και αισθητικής που αποκτούν ολοένα και μεγαλύτερο μερίδιο στην αγορά του βιβλίου. «Ενδεικτικό της νέας αυτής τάσης είναι και η εξαγορά των αλυσίδων Waterstones της Βρετανίας και Barnes & Noble της Αμερικής από μεγάλη επενδυτική εταιρεία, που σχεδιάζει τη μετατροπή των βιβλιοπωλείων τους από τις τεράστιες βιβλιοθήκες των δεκάδων χιλιάδων τίτλων σε μικρότερους χώρους, στη λογική της εκδοτικής πρότασης και της χαλαρότητας που μπορεί να προσφέρει ένα ζεστό ρόφημα ή ένα σνακ ανάμεσα στα ράφια».

Το βιβλίο πρέπει, λοιπόν, να γίνει πιο ελκυστικό. Αυτό σημαίνει την επαναδημιουργία μιας σχέσης με τον βιβλιοπώλη, οι περισσότεροι χρειαζόμαστε καθοδήγηση. «Η προσωπική επαφή με τον βιβλιοπώλη θεωρείται ως ο πιο σημαντικός παράγοντας για την άνοδο των ανεξάρτητων βιβλιοπωλείων», λέει ο Δημήτρης. «Και έχουμε τέτοια μικρά βιβλιοπωλεία στις γειτονίες της Αθήνας που επιτρέπουν αυτή τη σχέση, όπως για παράδειγμα η **Κουκίδα** στη Νέα Σμύρνη, το **Λεμόνι** στο Θησείο, οι **Πλειάδες** και το **Λεξικοπωλείο** στο Παγκράτι, ο **Σπόρος** στην Κηφισιά, το **Επί Λέξει** και ο **Ναυτίλος** και πολλά άλλα, και φυσικά η **Πολιτεία**, το πληρέστερο ανεξάρτητο βιβλιοπωλείο. Σε αυτούς τους χώρους εργάζονται άνθρωποι που αγαπούν το βιβλίο και το ξέρουν, που μπορείς να τους πεις αν σου άρεσε αυτό που σου πρότειναν ή να τους ρωτήσεις τι άλλο να διαβάσεις και που γνωρίζουν τις προτιμήσεις σου». Να και κάτι αισιόδοξο, μέσα από το χάος των κοινωνικών δικτύων δημιουργείται εκ νέου η ανάγκη για επαφή και σχέση.

Σκανδιναβικό design και προσωπική εργασία

Δεν γίνεται να μη μιλήσουμε για τα έπιπλα του Zatorpek, το ένα πιο όμορφο από το άλλο, και όμως παραδόξως η συζήτηση προκύπτει από την ερώτηση: Οι δυσκολίες ποιες είναι; «Οι δυσκολίες είναι οικονομικές. Αν δεν έχεις αρκετά χρήματα είσαι αποκλεισμένος από τον τραπεζικό δανεισμό, οπότε πρέπει να βρεις κεφάλαια από το πουθενά, άρα γίνονται όλα με πολλή πίεση και άγχος, και με άπειρη προσωπική εργασία, σχεδόν αποκλειστικά, για να συμπίσει το κόστος». Να μια ακόμα ωραία ιστορία. Ο Δημήτρης και η Εύη παρήγγειλαν τα υλικά και έστησαν τις βιβλιοθήκες, χρειάστηκε να γκρεμίσουν, να τρίψουν, να βάψουν και να βερνικώσουν, έκαναν τα βασικά υδραυλικά και πλε-

κτρολογικά. Δεν μπορείς παρά να σκεφτείς πως είναι δύο πάρα πολύ ικανοί άνθρωποι. «Δεν γινόταν αλλιώς, ότι δεν ξέραμε χρειάστηκε να το μελετήσουμε στο Youtube, how to build... a bar, ατελείωτες ώρες προσωπικής εργασίας. Οπότε ό,τι μερμερία χρειαζόσαστε... αυτό είναι το plan b!» λέει ο Δημήτρης και γελάει.

Και τα έπιπλα; Αυτές οι τέλειες σκανδιναβικές πολυθρόνες που χαζεύαμε το βράδυ των εγκαινίων; «Έχω ένα πάθος με τους παλιατζήδες και τα παζάρια. Κάτι που μπορεί να στοιχίζει 200 ευρώ σε μία αντικερί μπορεί να το βρεις σε ένα παζάρι 10 ευρώ, μετά χρειάζεται τρίψιμο, βερνίκια... κάθε τι που βλέπεις χρειάζεται πολλή δουλειά. Όσο για τα σκανδιναβικά, που λες, μου αρέσουν πολύ, έχουμε 3-4 κομμάτια, danish design έπιπλα που τα βρίσκεις πανάκριβα στο ebay». Και ο τεράστιος φίκος άμστελ που δεσποζει στο χώρο; «Πάντα ήθελα να έχω ένα δέντρο μέσα στο μαγαζί. Το ήθελα οπωσδήποτε, είναι το πιο ακριβό από τα της διακόσμησης».

Τα καλύτερα πιάτα και κοκτέιλ

Το σάντουιτς που τρώμε όσο μιλάμε είναι φανταστικό, όπως και το Zatorpek Breeze, ένα δροσιστικό aperitif που μας προσφέρει ο Άγγελος Ταλεντζάκης ο οποίος κάθεται μαζί μας λίγο στο τραπέζι. Ο Άγγελος, μας λέει ο Δημήτρης, είναι σημαντική προσθήκη, έχει δουλέψει πολλά χρόνια στο χώρο της εστίασης, έχει σπουδάσει μόδα και φωτογραφία, αλλά επίσης αγαπάει πολύ αυτό που κάνει, για 11 χρόνια ζούσε και εργαζόταν στο Λονδίνο. «Είναι φίλος, έχει ενθουσιαστεί με το κόνσεπτ, και με τον Άγγελο στο μπαρ θα έχουμε σίγουρα τα καλύτερα πιάτα και κοκτέιλ στην περιοχή, ενώ ο ίδιος έχει πάντα κάποιες ιδέες για τα πιάτα που τα απογειώνουν». Στον κατάλογο έχουν 3-4 είδη σάντουιτς, μία τάρτα λαχανικών, πίτσες, μία σαλάτα, ποικιλία τυριών, όλα με υλικά από επιλεγμένους παραγωγούς, ένα εξαιρετικό λαδόψωμο ωρίμανσης με προζύμι, και επίσης κρουασάν, κέικ, μπλόπιτα για τον καφέ, γλυκά ημέρας. Σχεδιάζουν κυριακάτικο brunch, ίσως με κάποιο live, και στο μέλλον θέλουν να προσθέσουν και ένα δυο πιάτα ημέρας. Έχουν μεγαλόπνοια σχέδια, κι όλα αρχίζουν και τελειώνουν στον ενθουσιασμό και την αγάπη τους για αυτό που κάνουν.

«Καλορίζικο, καλές δουλειές!»

Δεν είπαμε για το όνομα! «Ο Zatorpek ήταν Τσεχοσλοβάκος μαραθωνοδρόμος, πολύ ενδιαφέρουσα προσωπικότητα. Το χαρακτηριστικό του ήταν ότι έτρεχε πολύ άταστα, στους Ολυμπιακούς του 1952 πήρε τρία χρυσά στα 5, 10 κλμ. και στον Μαραθώνιο τρέχοντας με αυτό τον ετοιμόρροπο τρόπο». Όσο μιλάμε κόσμος περνάει, μπαίνουν να δουν τον χώρο, «τι όμορφο! καλές δουλειές!», «καλορίζικο, τη Δευτέρα κλείνετε!». Προς το παρόν! Θα μπορούσε να είναι πολύ ωραίο και χωρίς τα βιβλία, όμως ο Δημήτρης και η Εύη δεν ήθελαν να κάνουν ένα μπαρ-καφέ. Η προσδοκία τους είναι ο χαρακτήρας του βιβλιοπωλείου να είναι έντονος, και για αυτό δεν αρκεί να πουλάνε βιβλία στα ράφια, σκοπεύουν να το συνοδεύουν με μια βιβλιοφιλική εξωστρέφεια που θα φέρει και τον κόσμο.

«Θα κάνουμε παρουσιάσεις βιβλίων, θα φέρνουμε συγγραφείς και εκδόσεις που αγαπάμε, ανθρώπους του χώρου, θα γίνονται συζητήσεις, δρώμενα, και ήδη συζητάμε για μουσικά live από τον Οκτώβριο».

Ο Δημήτρης σε μία ώρα πιάνει απογευματινή βάρδια, κι όταν τους λέω «έχετε φτιάξει ένα χώρο με αγάπη και αυτό το εισπράττει αυτός που έρχεται, νιώθει οικεία και ζεστά» με ευχαριστούν με την ίδια ευγένεια και ειλικρίνεια που νιώθεις παντού γύρω. Όσο για μένα, προτού φύγω μπαίνω μέσα και κάθομαι σε ένα από τα τραπέζια, το μυαλό μου τρέχει στις πιο κρύες μέρες και νύχτες που έρχονται, τι ωραία που θα είναι να βλέπεις από τα μεγάλα παράθυρα έξω τα δέντρα, να ακούς αυτή την ωραία μουσική και με μια παρέα ή και μόνος/η να ξεφυλλίζεις ένα βιβλίο πίνοντας ένα ζεστό ρόφημα. Ακούγεται ινσταγκράμμπολ, ακόμα πιο πολύ, όμως, παρηγορητικό. **Α**

Τα βιβλία κομμάτι της ζωής, ανάμεσα σε φίλους και παρέες

Interreg
Greece-Bulgaria
My Caves

Ταξιδέψτε στα αθέατα μυστικά της Μακεδονικής Γης με την τεχνολογία!

Ανακαλύψτε το μοναδικό για την ομορφιά και βιοποικιλότητά του **Σπήλαιο Αλιστράτης Ιερρών** με τη χρήση καινοτόμων τεχνολογικών εφαρμογών.

Αλλάξτε τον τρόπο με το **Ρεμπότ - Ξεναγό**, θα αναγείτε εικονικά στα πιο απρόσιτα σημεία του και εξερευνήστε σαρωώντας κώδικες στο κινητό ή το τσάμπει.

Το σπήλαιο αποτελεί ένα από τα 100 καλύτερα του κόσμου.

Δήμος Νέας Ζίχνης

Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας

Επένδυση με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Κοινωνική Επιχειρηματικότητα

Επένδυση με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Επένδυση με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Επένδυση με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Επένδυση με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

PORTFOLIO & International Baccalaureate
προετοιμασία φακέλου για σπουδές στο εξωτερικό

FINE ARTS - ARCHITECTURE - DESIGN
preparational studies

art.edu workshop
Καρνάλια 34-36
Κολοσσό
με τη
Εταιρεία

+30 6974 08 6384
elisavet.di@gmail.com
fr:Fine Arts and Architecture

www.art.edu.gr
@portfoliomaking

Η Ιαπωνία είναι ο αγαπημένος μου πλανήτης

Του ΑΡΗ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Στο Παρίσι έμελε πριν χρόνια να ερωτευτώ μια κοπέλα που ήθελε να γίνει ηθοποιός και κατέληξε επιχειρηματίας. Με είχε πάει απέναντι από το Λούβρο να δοκιμάσω την πιο γευστική σοκολάτα της ζωής μου. Θυμάμαι ακόμα το όνομα του ζαχαροπλαστέιου: Ανζελινά. Το ρόφημα σοκολάτα ήταν πράγματι θεσπέσιο κι έκτοτε έχω βαλθεί όποτε επισκέπτομαι την Πόλη του Φωτός (και της Παρί Σεν Ζερμαίν) να περνάω από εκεί για να θυμάμαι τον απλωσθέντα μου έρωτα και να πενθώ πάνω από μια κούπα ζεστή σοκολάτα –κάτι σαν τον Προυστ με τις μαντέν του.

Βρήκα ξανά το ζαχαροπλαστέιο εκείνο στο μυθιστόρημα της Μπαρμπερύ, «*Η κομψότητα του σκαντζόχοιρου*». Η ηρωίδα της, μια θυρωρίνα σε πολυτελές μέγαρο στην καρδιά του Παρισιού, πηγαίνει εκεί ένα απόγευμα για να απολαύσει τη σοκολάτα. Την ίδια στιγμή, ο αναγνώστης του βιβλίου απολαμβάνει μια γραφή εξάισια, περίτεχνη, κομψή κι αισθητικά άψογη σαν τα γλυκά που φτιάχνουν οι Ιάπωνες στη χώρα τους.

Η Ιαπωνία, ως γνωστόν, είναι ο αγαπημένος μου πλανήτης. Και δεν αναφέρομαι μόνο στο σούσι, τον Καβαμπάτα ή τον Κουροσάβα. Μιλώ για τη χώρα καθαυτήν. Προφανώς σε κάποια προηγούμενη ζωή μου έχω υπάρξει αν όχι ένας σεγκούν εκεί, τουλάχιστον κάποιος σαμουράι – ή, έστω, γκέισα. Οπότε, τι ευχάριστη έκπληξη διαβάζοντας το μυθιστόρημα της Μπαρμπερύ να πέσω πάνω όχι μόνο σε δυο ηρωίδες που αγαπούν την Ιαπωνία, αλλά και σ' έναν εστέτ Ιάπωνα που μας ξεναγεί στην ανατολίτικη κουζίνα.

Το βιβλίο –και εύγε στη μεταφράστρια Μήνα Πατεράκη-Γαρέφνημας μεταφέρει σε σφαίρες υψηλής διανοήσης (μάλιστα, ακόμη και μια θυρωρίνα μπορεί να φιλοσοφεί και να χλευάζει τον Λακάν) την ίδια στιγμή που δεν χάνεται καθόλου η επιθυμία του αναγνώστη να μάθει τι θα συμβεί παρακάτω.

Στις σελίδες του μυθιστορήματος περιφέρεται μια έφηβη που από την αρχή κιόλας μας δηλώνει ότι έχει αποφασίσει να εγκαταλείψει τον μάταιο τούτο κόσμο καθώς έχει απελπιστεί από τη ρηχότητα της αδελφής της, τη ματαιότητα της μάνας της και την επιπολαιότητα του πατέρα της. Ταυτόχρονα εκφράζει τις απόψεις της με χαϊκί που κοσμούν την αρχή κάθε κεφαλαίου και λειτουργούν ως

μίτος στον λαβυρινθώδη κόσμο του νεαρού κοριτσιού.

Ο εγκέφαλος του αναγνώστη οφείλει πλείστες νέες νευρωνικές συνάψεις στον άρτιο –και κομψό, επιμένω– λόγο της συγγραφέως. Και επειδή ενίοτε (εννοώ, πάντα) ο συγγραφέας είναι ο καλύτερος πλοηγός στο έργο του, σας παραθέτω μερικές αράδες για ντεγκουστασιόν:

«Όταν βαδίζουμε εμείς οι Δυτικοί, και επειδή η κουλτούρα μας το θέλει έτσι, προσπαθούμε, μέσα απ' το συνεχές μιας κίνησης που τη συλλαμβάνουμε ως αδιάλειπτη, να αποκαταστήσουμε αυτό που πιστεύουμε ότι είναι η ίδια η ουσία της ζωής: την απρόσκοπτη αποτελεσματικότητα, την αβίαστη υψηλή επίδοση, το αδιάρρηκτο της ζωτικής ορμής μέσω της οποίας εκπληρώνονται τα πάντα. Εμάς ο κανόνας είναι ο γατόπαρδος εν δράσει... Αλλά όταν οι Γιαπωνέζες θρυμματίζουν με τα κοφτά βήματά τους τη δυναμική ανέλιξη της φυσικής κίνησης, κι ενώ θα έπρεπε να δοκιμάζουμε την οδύνη που κυριεύει την ψυχή μπροστά στο θέαμα της παραβιασμένης φύσης, δημιουργείται αντιθέτως μέσα μας μια παράξενη ευδαιμονία, ωσάν η ρήξη να παρήγαγε την έκσταση και ο κόκκος άμμου την ομορφιά».

Διότι και ο σκαντζόχοιρος έχει την κομψότητά του.

Μυριέλ Μπαρμπερύ,
Η κομψότητα του σκαντζόχοιρου
(εκδ. Πατάκη)

Jarvis Cocker: Στα γαλλικά είναι τέλειος!

➤ Δεν ξέρω πότε αγάπησες τον **Jarvis Cocker**. Μπορεί να ήταν την εποχή των **Pulp**, τότε που έβγαине το "His and Hers" ή πάνω στο "Different Class", που ήταν μεγάλο album. Ή μπορεί να ήταν τότε που ξεκίνησε τα προσωπικά του και κατάλαβες –κάπως αργά– ότι έχει σπάνιο χάρισμα να γράφει pop τραγούδια. Ή όταν έκανε το ντεμπούτο του με την Deutsche Grammophon μαζί με τον Chilly Gonzales ή, ακόμη, όταν ο Geoff των Portishead τον έπεισε να ηχογραφήσει όσα είχε αποκρυσταλλώσει με τους JARVIS. Καθώς ακούω ξανά και ξανά τη δισκογραφία του στο "Aline", το τραγούδι που είχε πρωτοτραγουδήσει ο Christophe, παίρνω μια καινούργια γεύση της σπουδαίας pop προσωπικότητας του Cocker. Διαλέγει να τραγουδήσει πιο χαμηλά, κάπου ανάμεσα στον Gainsbourg και τον Iggy Pop, κι έχεις την αίσθηση ότι έχει βιώσει το chanson από την πρώτη μέχρι την τελευταία του νότα. Το τραγούδι θα υπάρχει στη μουσική της νέας ταινίας του **Wes Anderson** "The French Dispatch", που βγαίνει στους κινηματογράφους αυτή τη σεζόν και περιλαμβάνει ιστορίες από ένα αμερικανικό περιοδικό που κυκλοφορεί σε μια φανταστική πόλη της Γαλλίας. Ο Jarvis επηρεασμένος από τη συνεργασία με τον Anderson, κυκλοφορεί στα μέσα του Οκτώβρη το "Chansons d'Ennuie Tip-Top", ολόκληρο στα γαλλικά, όπου θα περιλαμβάνεται και το "Aline". Η προ-παραγγελία για το βινύλιο έγινε και περιμένω εναγωνίως.

➤ Αν η Γαλλία αναδίδει ένα ρομαντικό άρωμα, ειδικά στα χείλη ανθρώπων όπως Christophe και ο Jarvis Cocker, η Βρετανία και πόλεις

όπως η Γλασκώβη, ειδικά στις αρχές της δεκαετίας του '80, παρουσιάζει αρκετά θλιβερή. Ανεργία, αγώνες για την επιβίωση, γκρίζες ζωές κι ένα συνεχές γλιστρήμα στη χειρότερη δυνατή λύση, τον αλκοολισμό. Αν αυτή είναι η ιστορία της Άγκνες Μπένι στο πρώτο μυθιστόρημα του **Douglas Stuart**, ο **Σάγκι Μπένι**, ο γιος της που δίνει το όνομά του στον τίτλο του βιβλίου, μέσα από την αγωνιώδη του προσπάθεια να αποκρυσταλλώσει τη σεξουαλική του ταυτότητα, δεν σταματάει να ελπίζει ότι τα πράγματα θα γίνουν καλύτερα, ότι η μαμά του θα συνέλθει κι ότι το φως θα νικήσει το

Σημειώσεις Ενός Μονομανούς LXXXIX

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΛΩΡΑΚΗ

γκρίζο μισοσκόταδο των απογευμάτων της Σκωτίας. Με ρεαλισμό αλλά και τρυφερότητα, ο Stuart έρχεται στο «Σάγκι Μπένι» να μιλήσει για την αγάπη σ' ένα βιβλίο που θέλει και μπορεί να σε συντροφεύσει με τον πιο ζεστό τρόπο αυτό το φθινόπωρο. Κυκλοφορεί από το **Μεταίχμιο** σε μετάφραση της **Σταυρούλας Αργυροπούλου**.

➤ "If you are feeling sinister, go off and see a minister, he'll try in vain to take away the pain of being a hopeless unbeliever", ξελαρυγγιάζουν στην ταχύτητα που το κάνει ο **Stuart Murdoch** σ' εκείνο το απίθανο ντεμπούτο των **Belle and Sebastian**, πίσω από το 1996. Μια άλλη Σκωτία υπάρχει εδώ, μελαγχολική και πάλι αλλά μ' ένα τεράστιο παράθυρο που φέρνει φρέσκο αέρα στο δωμάτιο. Ίσως αυτή να ήταν η Γλασκώβη που οραματιζόταν να ζει ο Σάγκι. Ο δίσκος επανакυκλοφορεί σε κόκκινο βινύλιο καθώς η μπάντα γιορτάζει 25 χρόνια από την κυκλοφορία του δίσκου, που, εκτός από το να ξελαρυγγιάζομασε, μας έκανε να δακρύσουμε με στίχους όπως "With a winning smile, the poor boy with naivety succeeds, at the final moment, I cried, I always cry at endings". (Πάλι στο μυαλό σου ο Σάγκι)...

➤ Να 'τος πάλι ο **Paul Weller** που αυτή τη φορά διαλέγει τρία tracks της **Motown** και τα ηχογραφεί αποκλειστικά για την **Third Man** του Jack White, η οποία όπως και η Motown, εδρεύει στο Detroit. Πρόκειται για τα "Going to a Go-Go", "Road Runner" and "What Does it Take?", που κυκλοφορούν στα τέλη του Σεπτεμβρίου σε περιορισμένο κίτρινο single. Μια μικρή επιστροφή στις υπέροχες soul ημέρες των Style Council...

P.S. Η **Martina Topley Bird**, που λατρέψαμε δίπλα στους Massive Attack και τον Tricky, επιστρέφει με τον τέταρτο δίσκο της, μετά από αρκετά προβλήματα υγείας που αντιμετώπισε τα χρόνια που πέρασαν. Η είδηση είναι ότι στο "Forever I Wait" που προγραμματίζεται να κυκλοφορήσει σε βινύλιο στις αρχές του 2022, συμμετέχει και ο **Robert del Naja** των Massive Attack.

Πενήντα 5 χρόνια ένας νέος υλοποιεί ένα όνειρο! Είχε μια ανάγκη στην αγορά και βρήκε τον καταλλήλο τρόπο να την ικανοποιήσει. Ο **Στέλιος Μαστοράκος** Τετάρτη 14 Σεπτεμβρίου 2016 στα εγκαίνια της πρώτης ιδιωτικής Σχολής Κρεοπώλων είδε την ημιτοπορία του ιδέα να υλοποιηθεί. 5 χρόνια μετά, ο στόχος του για ουσιαστική και μεθοδική εκπαίδευση παραμένει σταθερός με όραμα τον Κρεοπώλη του αύριο.

Στη **MEAT PRO** δεν χρειάζεται να είσαι μάγειρας για να σπουδάσεις, ούτε να έχεις προϋπηρεσία σε κάποιο συγκεκριμένο κλάδο. Οι φοιτητές το μόνο που χρειάζεται για να παρακολουθήσουν το πρόγραμμα σπουδών είναι το απολυτήριο του γυμνασίου. Το βασικό Πρόγραμμα σπουδών έχει διάρκεια 2 μήνες στους οποίους δίδονται θεωρητικά αλλά και εργαστηριακά μαθήματα.

Η **MEAT PRO** συνεργάζεται με τις δύο μεγαλύτερες σχολές του εξωτερικού, την **Ecole Professionnelle de la Boucherie** στο Παρίσι και το **Danish Meat**, το κολέγιο κρεάτων της Δανίας. Οι αποφασίζουμε με την πιστοποίηση που λαμβάνουν στο τέλος του 2μηνου προγράμματος σπουδών μνησούν να εργαστούν σε Ελλάδα αλλά και σε εξωτερικό με άμεση επαγγελματική αποκατάσταση.

Ο Κρεοπώλης σήμερα είναι επιχειρηματίας, αγοραστής, αποσκευτής, πωλητής, τεμαχιστής, μεταφορέας, εργοδότης. Προετοιμάζουμε τον Κρεοπώλη του αύριο με Ευρωπαϊκές προδιαγραφές. Οι σπουδαστές μας δεν μαθαίνουν μόνο να κόβουν κρέας αλλά και πώς να το μαγειρεύουν, δεν μαθαίνουν μόνο πώς να φτιάξουν εντυπωσιακά παρασκευάσματα αλλά και πώς να τα προωθήσουν στη βιτρίνα τους και πώς να φέρουν εις πέρας μια επιχειρημένη πώληση. Το επάγγελμα του Κρεοπώλη έχει εξελιχθεί τόσο με την παροχή του χρόνου που πλέον εν έτη 2021 Κρεοπώλης δεν γίνεται από ανάγκη, γίνεται από επιλογή και είναι ένα επάγγελμα με όλη ανεργία! Σπουδάζοντας 2μήνες στην **MEAT PRO** επενδύεις σε ένα μέλλον με προοπτικές εξέλιξης.

Κοινωνικό Κέντρο 34, Πέρισσος, 2113110355.
 info@meatpro.edu.gr, website: www.meatpro.edu.gr
 Facebook: @meatpro.gr, Instagram: meatpro_edu

5 YEARS **MP** **MEAT PRO**
 Εξειδίκευση στο κρέας

Κατηγορία **5.532** Μεριδες Κρέατος
 σε συνεργασία με το **Μπορούμε**

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

- 30 Νύκτες Κρήτας
- 44 Κινητήρες
- 124 Εξοπλισμένα Συναρμολογημένα
- 3.534 Εργαστηριακά (όλα Μουσών)
- 526 Πιστοποιημένοι Κρεοπώλες

Συνεργασίες 5 χρόνων
 12 Υπεροχές Κρεάτων
 222 Συναρμολογημένα Κρεατοκέντρα

Υποτροφίες
 4 Φοιτητές με Υποτροφία στο Εξωτερικό
 20 Διεθνών Υποτροφίες στην Ελλάδα

Εκπαιδεύουμε
και στηρίζουμε
τον Κρεοπώλη
του αύριο!

Το λυσάρι... και ξεμπέρδεις!

Κυκλοφορεί στα βιβλιοπωλεία & στο e-shop του **lisari.gr**!

Δημοτικό

Γυμνάσιο

Εκδόσεις Λυσάρι

ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ

ΝΑ ΒΡΕΙΣ...

ΣΤΕΓΗ

Τι διαλέξαμε από το **νέο** **πρόγραμμα** του **Ιδρύματος Ωνάση** για τη σεζόν **2021-2022**

Της **ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ**

1. Ο «Προμηθέας» του Νίκου Καραθάνου

Με αφετηρία το όψιμο έργο του Αισχύλου, ο γνωστός σκηνοθέτης και ηθοποιός ερμηνεύει τον ήρωα μέσα από την ανάγνωση του οικείου. Θα τον δούμε σ' ένα σπίτι που αιωρείται στον χωροχρόνο να ζει, ως συγγενής, και να «κοσμογονεί» με το Κράτος και τον Ερμή (Χρήστος Λούλης), τη Βία και την Ιώ (Γαλήνη Χατζηπασάλη), τον Ήφαιστο και τον Ωκεανό (Γιάννης Κότσιφρας). **10-31/10, Τετ.-Κυρ., στις 20:30**

2. Ο Steve McQueen για έναν αγωνιστή-σύμβολο

Ο διάσημος video artist και οσκαρικός σκηνοθέτης του «12 χρόνια σκλάβος», αποτίνει με την εγκατάσταση «End credits, 2012-ongoing» φόρο τιμής στον Αφροαμερικανό καλλιτέχνη, κοινωνικό ακτιβιστή και αστέρα του αμερικανικού ποδοσφαίρου Paul Robeson (1898-1976), ο οποίος τη δεκαετία του 1950 βρέθηκε στη μαύρη λίστα του FBI για τον αγώνα του κατά του ρατσισμού. **24/9 - 24/10, 16:00-22:00**

3. Οι τοίχοι της Ρένας Παπασπύρου

Στο ισόγειο της Στέγης, η γνωστή καλλιτέχνης της γενιάς του '70 και παλιά καθηγήτρια της ΑΣΚΤ ανασυστίνει έναν τοίχο από μια κατεδαφισμένη κατοικία στο Παγκράτι επιδιώκοντας να αναδείξει την αθέατη εξωτερική της όψη. Ένα αλληγορικό έργο, που αντλεί από τον γυναικείο ψυχισμό, την παρατεταμένη ανησυχία και τη συνθήκη της κοινωνικής απόστασης που βιώνουμε. **Φθινόπωρο 2021**

4. Η διπλωματία της **ουροδόχου κύστης**

Τι σχέση έχουν οι τομάτες με τον πόλεμο; Πατάτες, βλαβε-

Ο «Προμηθέας» του Νίκου Καραθάνου

Ιζαμπέλ Ινέρ,
«Γυάλινος Κόσμος»

© ΠΑΝΟΣ ΚΕΦΑΛΟΣ

© JAN VERSWELD

Γκας βαν Σαντ,
«Andy (Γουόρχολ)»

© BRUNO SIMAO

«Δημήτρης Παπαϊωάννου,
«Εγκάρσιος προσανατολισμός»,

© JULIAN MOMMENT

ρά ζιζάνια και γεωπολιτικά παιχνίδια πρωταγωνιστούν στην αγροτική σάτιρα του Λιβανέζου εικαστικού Ziad Antar με τη μορφή διάλεξης-περφόρμανς. Μια προσπάθεια να διερευνήσει τις παρεμβάσεις στη φύση και τις διατροφικές συνήθειες που έχει σπείρει στην Ανατολική Μεσόγειο η παγκοσμιοποιημένη αγροτική οικονομία, αλλά και την ανθεκτικότητα των ιθαγενών σπόρων. 16-17/10

5. «Παράδεισος»

της Κατερίνας Γιαννοπούλου

Ένα πανκ ορατόριο για τον πλανήτη μας που χάνεται κάτω από τα σκουπίδια, με αφητηρία την «Τριλογία για το Κλίμα» του Αυστριακού βραβευμένου δραματουργού Thomas Köck. Η ανερχόμενη σκηνοθέτιδα, που αυτή την εβδομάδα περιμένουμε και στο Φεστιβάλ Αθηνών, αναζητά τα ίχνη της αποτυχίας του Δυτικού κόσμου από τις φυτείες καουτσούκ του Αμαζονίου τον 19ο αιώνα μέχρι τις συρράξεις της εποχής μας για τον έλεγχο των φυσικών κοιτασμάτων. 29/10 - 7/11

6. «Stones and Bones»

από τους Rootless Root

Πέντε ερμηνεύτριες, με συνοδεία τη μουσική του Βασίλη Μαντζούκη, έρχονται αντιμέτωπες με την αινιότητα του μαρμάρου σ' έναν χορευτικό στοχασμό για την εύθραυστη φύση της ανθρώπινης ύπαρξης. Η νέα πρόταση του Πόζεφ Φρούτσεκ και της Λίντας Καπετανέα, σε συνεργασία με τον Άγγλο γλύπτη Peter Randall-Page, μετά την ονλάιν πρεμιέρα της συναντά το κοινό στην Κεντρική Σκηνή. 3-7/11

7. Η Ιζαμπέλ Ινέρ στον

«Γυάλινο κόσμο» του Ίβο βαν Χόβε

Όταν η Γαλλίδα στάρ της υποκριτικής συναντά έναν θρυλικό ρόλο στο πιο προσωπικό έργο του Τενεσί Ουίλιαμς και υπό τη σκηνοθετική μπαγκέτα του Ίβο βαν Χόβε, η υπόθεση μυρίζει (τουλάχιστον) sold out. Παραγωγή του παρισινού Οντέον, σε συνεργασία με τη Στέγη, ζωντανεύει «έναν κόσμο χωρίς ορατό ηρωισμό, που τον κατοικούν εύθραυστοι άνθρωποι. Ήρωες γεμάτοι αμφιβολίες, ουλές και μυστικά», όπως αναφέρει ο διάσημος σκηνοθέτης. 13-14/11

8. Ροκ μινιμουσική από τον Ράεντ Γιασίβ

Το μαύρο χιούμορ μάλλον δεν θα λείψει στο εσατολογικό «Η θάλασσα ανάμεσα στην ψυχή μου» του Λιβανέζου καλλιτέχνη. Ούτε και το αντισυμβατικό καστ, με τη νευρική φωνή του Άλαν Μπίσοπ (των Sun City Girls) και ταριχευμένα ζώα να τραγουδούν τον θάνατό τους και να αποκαλύπτουν μια μακρά ιστορία φόνων στη Μεσόγειο. 19-21/11

9. Το νέο έργο του Δημήτρη Παπαϊωάννου

«Εγκάρσιος προσανατολισμός» είναι ο λόγος για τον οποίο τα έντομα πετούν προς ό,τι λάμπει. Είναι, φυσικά, και η καινούργια δουλειά του σημαντικού Έλληνα χορογράφου που θέλει να μας εκτοξεύσει με εικόνες, κινήσεις και ήχους στη σφαίρα της φαντασίας και της δικής μας αλήθειας προς το φως. Η διεθνής κριτική την αποθεώνει: «Αν ο Μιχαήλ Άγγελος ζούσε τώρα, μια τέτοια δουλειά δεν θα μας παρέδιδε». 22/12/21 - 16/1/22

10. «Gener8ion» από τον Ρομέν Γαβρά

Μια pop, πολυμεσική εγκατάσταση για ένα μέλλον που θυμίζει το παρόν, με σέρφερ, αντάρτες αλλά και τη Σαρλιζ Θέρον φέρνει στην Αθήνα ο Ελληνογάλλος σκηνοθέτης – ο οποίος έχει στο βιογραφικό του και τη δημιουργία βιντεοκλίπ για τον Kanye West, τη Μ.Ι.Α, τον Jay-Z και τους Justice. 8/1 - 27/2/2022

11. «Χαλεπάς» διά χειρός Αργυρώς Χιώτη

Μετά το πρόσφατο επιδαύρειο ντεμπούτο της, η γνωστή σκηνοθέτιδα περπατά τον δύσβατο δρόμο του Τίνιου γλύπτη, ανάμεσα στη σιωπή και στο παράλογο, στην αδράνεια και στη δημιουργία. Μια μουσική τραγωδία με λιμπρέτο του Αλέξανδρου Βούλγαρη (The Boy), μουσική του Jan Van Angelopoulos και σκηνικό χώρο της Ερην Μπίρμπα. 10-27/2/2022

11. Συνάντηση με τη Fran Lebowitz

Από το «Pretend it's a city» που κέρδισε το κοινό του Netflix στην κεντρική σκηνή της Στέγης, η αντισυμβατική Νεοϋορκέζα συγγραφέας (που δεν θέλει να γράφει) συζητά με τη Διευθύντρια Πολιτισμού του Ιδρύματος Ωνάση, Αφροδίτη Παναγιωτάκου. Αναμένεται βροχή από... αιχμηρές ατάκες. 15/3/2022

12. Andy (Γουόρχολ) του Γκας βαν Σαντ

Από τα κινηματογραφικά πλατό του «Milk», του «Ο ξεχωριστός Γουίλ Χάντινγκ» και του «Ελέφαντα» στο θεατρικό σανίδι με τον «Andy». Ο βραβευμένος με Χρυσό Φοίνικα στις Κάννες και υποψήφιος για Όσκαρ Αμερικανός σκηνοθέτης επιχειρεί επί σκηνής ένα αντισυμβατικό μουσικό πορτρέτο του πάπα της pop art. 18-20/3/2022

13. Στα βήματα του Χρίστου Παπαδόπουλου

Τρία χρόνια μετά την παγκόσμια πρεμιέρα εδώ του «Ιόν», ο χορογράφος επιστρέφει στη Στέγη και φλερτάρει μέσα από το «Larsen C» με την κίνηση του ελαχιστού και την αθόρυβη μετάβαση των σωμάτων. Για τον ίδιο αποτελεί «μια μεταφορά της ζωής που, ακατανίκητη, προχωρά». 30/3 - 3/4/2022

14. «Weather Engines» Κι ο καιρός... εκτίθεται

Τα φυσικά φαινόμενα, η κλιματική αλλαγή, παλιότερες και σύγχρονες στρατηγικές μηχανικής του καιρού γίνονται αφητηρία για μια καλλιτεχνική έκθεση και ένα πρόγραμμα εργαστηρίων, ομιλιών και αναγνώσεων σε επιμέλεια της Δάφνης Δραγώνα και του Φιλανθικού Θεωρητικού των μέσων και πανεπιστημιακού Jussif Arikka. 1/4 - 18/5/2022

15. Έξι «συναντήσεις» με τον Γιάννη Χρήστου

Ο σκηνοθέτης Μιχαήλ Μαρμαρινός και έξι συνθέτες του σύγχρονου μουσικού θεάτρου συναντιούνται με τα μη ταξινομημένα αρχεία έργων του Έλληνα συνθέτη της πρωτοπορίας σε μια παράσταση με τίτλο «Once to be realized» που «μιάζει με αρχαίο δράμα αλλά και με κοινωνικό γλυπτό». 15-17/4/2022

16. Bruno Beltrão: χορός κόντρα στη βία

Βλέπουν την τέχνη τους ως κίνηση και κίνημα αντίστασης. Από το Ρίο ντε Τζανέιρο, ο Βραζιλιάνος χορογράφος και η ομάδα του προσπαθούν να κατανοήσουν τον βίαιο κόσμο που τους περιβάλλει και να απαντήσουν μέσα από τη δουλειά τους στην κυβέρνηση Μπολσονάρο και στις πρακτικές καταστολής της. 29-30/4/2022

17. «Φράνκενσταϊν» της Λένας Κίτσου

Αντλώντας από το εμβληματικό μυθιστόρημα τρόμου, θα επιδιώξει στο νέο της θεατρικό εγχείρημα να μιλήσει για τα τέρατα της σημερινής καθημερινότητας: τη μοναξιά, τον ναρκισσισμό, την απελπισία, τη βία, τους ηθικούς αυτουργούς που θεωρούνται αθώοι, τον χαμένο παράδεισο της νιότης καθώς και για τη φύση της δημιουργίας. 14/5 - 10/6/2022

Και αλλού στην πόλη...

● Ένα ταξίδι στο σύμπαν του Γιώργου Απέργη, βραβευμένου με το φετινό Ernst von Siemens Music Prize, έρχεται στο Ωδείο Αθηνών με παράσταση μουσικού θεάτρου, masterclass και συναυλίες (17-20/3/2022)

● Xenakis Alive Η πολύπλευρη ενέργεια του πρωτοπόρου Ιάκωβου Ξενάκη προσφέρει αφητηρία δημιουργίας για μουσικούς της πειραματικής και ηλεκτρονικής σκηνής (25/5/2022)

● Στη Στοά Ματάλα στην Πατησίων δημιουργείται ένα καινούργιο σύμπλεγμα που εστιάζει στο φαγητό, τη μουσική και θα φιλοξενεί εκθέσεις από καλλιτέχνες διαφόρων εθνικοτήτων.

● Το Αρχείο Καβάφη σε καινούργιο χώρο στο κέντρο το 2022.

● Νέο ραντεβού έρχεται στο Πεδίο του Άρεως τον Μάιο, σε συνέχεια του φεστιβάλ You and AI.

● Περισσότερη τέχνη στον αστικό χώρο θα φέρει το πρόγραμμα δημοσίων παρεμβάσεων On Athens. Ο εικαστικός Ιώκο Ιωάννης Κοτιδής παρουσιάζει στο Αθηναϊκό Θέατρο στη Διονυσίου Αρεοπαγίτου ένα «Έργο για Έναν Άνθρωπο Μονάχα», εμπνευσμένο από τα υπερρεαλιστικά ποιήματα της Μάτσης Χατζηλαζάρου.

● Μια καινούργια στέγη για καλλιτεχνικό πειραματισμό γεννιέται σ' ένα πρώην εργοστάσιο πλαστικών στο Ρέντη. Πρώτοι «κάτοικοι» του Onassis Renti ο ηθοποιός και σκηνοθέτης Βασίλης Μπισμπίκης με την ομάδα του. ●

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Μπλε βάλτος (BLUE BAYOU) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζάστιν Τσον ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Τζάστιν Τζον, Αλίσια Βικάντερ, Μαρκ Ο' Μπράιεν

JUST THE FACTS

Μπλε βάλτος ***

Δράματα στους βάλτους της Νέας Ορλεάνης

Μια Τετάρτη του Μαΐου ***

Το σκηνοθετικό ντεμπούτο του Βακίντ Τζαλιβάντ

Δρόμος από πάγο **½

Ο Λίαμ Νίσον βάζει φωτιά και στον παγωμένο Καναδά

No Heroes **½

Ένας διαφορετικός αγώνας μπάσκετ

Ένας θρίαμβος ***

Ο κινηματογραφικός Γκοντό του Σάμουελ Μπέκετ

Εξαφάνιση ανηλίκου **

Γονικές αγωνίες, επίπεδα ριμέικ

Εκρηκτικό κοκτέιλ -

Γυναικαία υπερδύναμη

Ενας αμερικανο-κορεάτης που μεγάλωσε από 3 ετών στη Λουιζιάνα εργάζεται σκληρά για να χαρίσει μια καλή ζωή στην οικογένειά του. Έχει παντρευτεί τη γυναίκα που ερωτεύτηκε παράφορα και παλεύει να είναι υποδειγματικός πατέρας. Όμως θα κληθεί να αντιμετωπίσει τα φαντάσματα του παρελθόντος όταν ο κίνδυνος της απέλασης θα γίνει κάτι παραπάνω από ορατός.

Το σκληρό μελόδραμα του Τζάστιν Τσον χαρίζει ενενήντα λεπτά αμείωτης έντασης και υψηλών συναισθημάτων. Προκειμένου να μη χάσει την οικογένειά του και να μην έρθει αντιμέτωπος με τον τρόπο της απέλασης, ο παγιδευμένος σε μια αόρατη φυλακή ήρωας θα πρέπει να ξεπεράσει τον εαυτό του. Τα σπασμένα κομμάτια της ύπαρξής του καθρεφτίζουν εικόνες και αναμνήσεις από τα πρώτα κιάλα βήματά του, τότε που, όταν ήταν ακόμη μικρό παιδί, η Κορεάτισσα μητέρα του αναγκάστηκε να τον αποχωρήσει (;) στα νερά ενός ποταμού. Η συγκινητική ιστορία του Αντόνιο, τον οποίο υποδύεται ο ίδιος ο σκηνοθέτης και σεναριογράφος, είναι από εκείνες που σε καθλώνουν, σε ταλαιπωρούν, σε αρπάζουν από τα μούτρα και δεν σε αφήνουν να πάρεις ανάσα. Ο Τζάστιν Τσον επι-

τυγχάνει μια αξιοθαύμαστη ισορροπία μεταξύ όλων των εκφραστικών του μέσων, διατηρώντας τον απόλυτο έλεγχο σε υψηλά επίπεδα. Αυξομειώνει την ταχύτητα και την ένταση ανάλογα με τις λεπτομέρειες του εσωτερικού τοπίου της ψυχής του ήρωά του. Οι αποθνημένες αναμνήσεις που κουβαλά θα γίνουν το καύσιμο για μια τελευταία περιπέτεια στην οποία θα έχει απρόσμενη συνοδοιπόρο όχι την αμερικανίδα γυναίκα του (η Αλίσια Βικάντερ σε μια πειστική και ψυχωμένη ερμηνεία) αλλά μια Βιετναμέζα που έχει τα δικά της προβλήματα. Το τατουάζ που θα της σχεδιάσει ο Αντόνιο θα είναι εκείνο που θα επισφραγίσει τη σχέση τους. Είναι προφανές ότι ο Τσον επιδιώκει πρωτίστως να αναδείξει το πρόβλημα της μετανάστευσης –και της απέλασης– στη ρατσιστική αμερικανική κοινωνία και δευτερευόντως να προβληματίσει αλλά και να συγκινήσει. Όμως η δύναμη της ιστορίας δεν του αφήνει και πολλά περιθώρια. Κατασκευασμένος με υλικά ενός ατόφιου λυρισμού, ο «Μπλε βάλτος» στέκεται ταπεινά στο κάρμα ενός ανθρώπου που έζησε σε ένα εχθρικό κι αφιλόξενο περιβάλλον κι όσο κι αν μόχθησε να αλλάξει τη μοίρα του στο τέλος πάντα έβρισκε κλειστές πόρτες και γυρισμένες πλάτες.

Η «Εξαφάνιση ανηλίκου» (My Son) ** του Κριστιάν Καριόν, με τους Τζέιμς ΜακΑβόι και Κλερ Φόι, φέρνει δύο απεγνωσμένους γονείς στην αναζήτηση του εξαφανισμένου γιου τους. Αγγλόφωνο ριμέικ μιας πρόσφατης γαλλικής ταινίας (σε σκηνοθεσία του ίδιου του Καριόν) που εκτελείται με επαγγελματική συνέπεια αλλά όχι και το ερέθισμα

για να δοθεί μια ουσιαστική, φρέσκια ματιά στην ιστορία. ▶▶ Το «No Heroes» **½ του Πιόργου Βιτσαρόπουλου είναι ένα επιμορφωτικό, συνεπές αλλά και δυναμικό ντοκιμαντέρ για την ομάδα μπάσκετ με αμαζίδιο του Αθλητικού Συλλόγου Κινητικά Αναπήρων (ΑΣΚΑ) στο Μαρούσι, το οποίο προσφέρει αρκετές από τις συγκινήσεις ή τις εντάσεις που συναντάμε σε

κορυφαία αθλητικά ντοκιμαντέρ καθώς παρουσιάζει με ειλικρίνεια και εντιμότητα τις εσωτερικές διεργασίες των μελών της ομάδας. ▶▶ Το «Εκρηκτικό κοκτέιλ» (Gunpowder Milkshake) - του Ναβότ Παπουσάντο είναι μια φεμινιστική περιπέτεια με τις Κάραλ Κουτζίνο, Λένα Χίντι, Μισέλ Γεό και Άντζελα Μπάσετ σε ρόλους πληρωμένων δολοφόνων.

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
 ** ΜΕΤΡΙΑ
 *** ΚΑΛΗ
 **** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
 ***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

The Crown: Ο βασιλιάς των EMMY στον θρόνο του

Δρόμος από πάγο (THE ICE ROAD) **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζόναθαν Χένσλι ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Λίαμ Νίσον, Μπέντζαμιν Γούοκερ, Άμπερ Μιντθάντερ, Μάρκους Τόμας

Μετά την κατάρρευση ενός απομονωμένου ορυχείου διαμαντιών στον μακρινό βόρειο Καναδά, ένας οδηγός φορτηγού καλείται να ηγηθεί μίας αταίριαστης ομάδας, για να σωθούν οι εγκλωβισμένοι εργάτες.

Εκρήξεις, χιονοθύελλες, πάγοι που σπάνε, νταλίκες που διπλώνουν, αγώνες με τον χρόνο. Το σασπένς που ηηγάζει κυρίως από τις θανάσιμες παγίδες που κρύβει το απaráμιλλο παγωμένο τοπίο είναι αμείωτο. Με εξάισια πλάνα πάνω και κάτω

από τον παγωμένο δρόμο του τίτλου, η αποστολή των διαφορετικών οδηγών είναι να ξεπεράσει όχι μόνο τους φυσικούς κινδύνους αλλά και τα σκοτεινά συμφέροντα που βάζουν εμπόδια στην αποστολή τους, προκειμένου να φτάσουν έγκαιρα στον προορισμό τους και να σωθούν οι εγκλωβισμένοι εργάτες. Ο Λίαμ Νίσον στον ρόλο του αντίρωα της διπλανής πόρτας, ο Λόρενς Φίσιπερν σε μικρό αλλά καθοριστικό ρόλο, τα σχόλια για τις κακές πολυεθνικές και τις ασφαλιστικές εταιρείες κόντρα στο φιλότιμο των απλών ανθρώπων. Καλογυρισμένο και ενίοτε καθηλωτικό.

Μια Τετάρτη του Μαΐου

(CHAHARSHANBEH, 19 ORDIBEHESH) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βαχίντ Τζαλιβάντ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Νίκη Καρίμι, Αμίρ Αγκάι, Σαχρόκ Φορουτανιάν

Διαφήμιση σε εφημερίδα του Ιράν ανακοινώνει ότι θα δοθεί σε όποιον έχει ανάγκη ένα μεγάλο ποσό για οικονομική βοήθεια. Αμέσως, κάτω από τη διεύθυνση που έχει αναγραφεί για να κάνει το κοινό τις αιτήσεις του, επικρατεί το αδιαχώρητο και σύντομα η αστυνομία συλλαμβάνει τον υπεύθυνο.

Με την πρώτη κιόλας ταινία του ο Ιρανός σκηνοθέτης φανερώνει την αφηγηματική δεινότητα του μοντέρνου ιρανικού σινεμά, που δεν σταματά να περιγράφει τη ζοφερή πραγματικότητα μιας χώρας βουτηγμένης στον

θρησκευτικό φανατισμό και τον αυταρχισμό της πατριαρχικής κοινωνίας. Κομμένη στα δύο είναι ουσιαστικά η ταινία και συνδέονται με μια επιδέξια αφηγηματική χροιά. Ο Βαχίντ Τζαλιβάντ ξετυλίγει ένα και αποκαλυπτικό χρονικό όπου οι καταπιεσμένες στις ισλαμικές κοινωνίες ηρωίδες θα κάνουν ό,τι περνά από το χέρι τους για να απελευθερωθούν.

Ένας θρίαμβος (UN TRIOMPHE) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εμανουέλ Κουρκόλ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Καντ Μεράντ, Νταβίντ Αγιάλα, Καμίλ Κισκό

Ο θεατρικός ηθοποιός Ετιέν δουλεύει ως υπεύθυνος ενός θεατρικού εργαστηρίου σε μια φυλακή και σκοπεύει ο ασυνήθιστος θιασός του που αποτελείται αποκλειστικά από κρατούμενους για να ανεβάσει το διάσημο έργο του Σάμιουελ Μπέκετ «Περιμένοντας τον Γκοντό».

Η ευκαιρία ζωής για τον ήρωα συναντά την πεμπτουσία του αζεπραστού κειμένου του Μπέκετ. Δεν είναι τυχαίο ότι το φιλμ βασίζεται σε ένα αυθεντικό περιστατικό που συνέβη στη Σουηδία το 1980 –στη δημόσια πρεμιέρα της παράστασης οι κρατούμενοι απέδρασαν– και όταν το έμαθε ο Μπέκετ ήταν ενθουσιασμένος δηλώνοντας πως αυτό είναι το πραγματικό νόημα του έργου! Μια κωμωδία χωρίς φιοριτούρες και περιττά κολάκια που μιλά για την ανθρώπινη κωμικοτραγωδία της ζωής και το νόημα της αναμονής ενός γεγονότος που δεν έρχεται ποτέ.

Ο ΛΟΥΚΑΣ ΚΑΤΣΙΚΑΣ ΜΑΣ ΜΙΛΑ ΓΙΑ ΤΙΣ 27ες ΝΥΧΤΕΣ ΠΡΕΜΙΕΡΑΣ

Αρχίζει ο κινηματογραφικός θεσμός της Αθήνας και μέχρι τις 3 Οκτωβρίου η πόλη θα κινείται στους ρυθμούς του. Ποια είναι τα μυστικά όμως της φετινής διοργάνωσης; Ο καλλιτεχνικός διευθυντής Λουκάς Κατσίκας έχει τον λόγο.

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

Έχω προσέξει, Λουκά, και μου αρέσει πολύ το γεγονός ότι συχνά αναφέρεσαι στον Γιώργο Τζιώτζιο, τον άνθρωπο που οραματίστηκε και έφτιαξε τις Νύχτες Πρεμιέρας. Ναι, κι όχι μόνο επειδή ήταν ο εμπνευστής του φεστιβάλ αλλά κι επειδή ό,τι και να πω για τον Γιώργο είναι πολύ λίγο. Τον γνώριζες κι εσύ καλά και ξέρεις για τι ακριβώς μιλάω. Ο Γιώργος ήταν το είδος του χαρισματικού και γενναιοδωρου ανθρώπου που δεν μπορείς να συνοψίσεις σε λέξεις. Του χρωστώ όλη μου σχεδόν την επαγγελματική καριέρα. Και παρότι έχει φύγει 11 χρόνια από κοντά μας, τον αισθανόμαστε συνέχεια δίπλα μας και το φεστιβάλ οφείλει να αναγνωρίζει την συμβολή του σε αυτό που όπως έλεγε χαρακτηριστικά «ο εθισμός που έγινε τελικά θεσμός».

Το φετινό πρόγραμμα είναι πολύ δυνατό: Φαραντί, Ντιουν, Ρίντλεϊ Σκοτ, Χρυσός Φοίνικας, Χρυσή Άρκτος με αυτόν τον φοβερό Ρουμάνο σκηνοθέτη του «Aferim». Αλλά και προσθήκη νέων αισουών, όπως το Δημοτικό Θέατρο Πειραιά. Το περσινό υβριδικό φεστιβάλ έγινε με τρομερά εμπόδια. Να φανταστείς ότι όταν τυπώναμε το τελικό ωρολόγιο πρόγραμμα αποφασίστηκε να κλείσουν οι κλειστές αίθουσες και μέσα σε 24 ώρες τρέχαμε να ξαναφτιάξουμε τον προγραμματισμό, με θερινά μόνο σινεμά. Φέτος, που είπαμε να το ρισκάρουμε, πήγαμε πίσω στις αγαπημένες μας κλειστές αίθουσες. Η λογική και το πιστεύω μας πίσω από το φετινό φεστιβάλ είναι η επιστροφή του κόσμου στις αίθουσες.

Ποιες θεωρείς ότι θα είναι οι εκπλήξεις του φετινού φεστιβάλ; Θα υπάρξει νέο «Nomadland» ή «Παράσιτα»; Φέτος είναι πιο δύσκολα τα πράγματα και δεν μπορούν να γίνουν προβλέψεις. Ο Χρυσός Φοίνικας, π.χ., το «Titane» της Γαλλίδας Ζουλιά Ντικουρνό είναι μια δύσκολη ταινία που τόλμησαν να βραβεύσουν στις Κάννες και δεν νομίζω ότι θα φτάσει στα mainstream επίπεδα των Όσκαρ. Δεν πιστεύω καν ότι θα είναι η πρόταση της Γαλλίας για τα Όσκαρ. Υπάρχουν όμως κάποιες που ξέρουμε ότι θα είναι επίσημες υποψηφιότητες κάποιων χωρών, όπως π.χ. το «Luzzu» με έναν Μαλτέζο ψαρά, που έχουν τα φόντα να αγαπηθούν από το κοινό.

Από τα βαριά όπλα, τύπου «Dune» ή «Γαλλική αποστολή» του Γουές Άντερσον, που θα προβληθούν στο φεστιβάλ, τι να περιμένουμε; Καθώς δεν υπάρχει μεγάλο φαβορί για τα Όσκαρ, ίσως δούμε τις συγκεκριμένες ταινίες να μαζεύουν κάποιες υποψηφιότητες. Σε ένα πιο δίκαιο κόσμο θα ήταν σίγουρα υποψήφιος

και ο Σον Μπέικερ («FloridaProject») αλλά και ο υπέροχος πρωταγωνιστής του Σάμιον Ρεξ, με το «Redrocket». Αυτή η μικρή, χειροποίητη και ανεξάρτητη αμερικανική ταινία, που δεν θα βγει στις ελληνικές αίθουσες, είναι ευκαιρία να την δει κάποιος στο φεστιβάλ μας.

Η πανδημία προφανώς έχει περιορίσει τη λίστα των καλεσμένων του φεστιβάλ. Ναι, σε αυτό τον τομέα μετράμε ζημιές. Δυστυχώς περιμέναμε πολλούς από την Αμερική, όπως τον Μπέικερ που προαναφέραμε ή τον Τοντ Χέινς που θα ερχόταν για το ντοκιμαντέρ του «Velvet Underground», οι οποίοι τελικά λόγω της πανδημίας δεν θα έρθουν. Αλλά χαίρομαι που θα έρθει ένας παλιός και αγαπημένος μας γνώριμος, ο Άρι Φόλμαν για το σπουδαίο φιλμ κινουμένων σχεδίων «Where is Anne Frank», που συγκίνησε τις Κάννες και μπήκε την τελευταία στιγμή στο πρόγραμμά μας. Περιμένουμε και μια έκπληξη ακόμη που ίσως γίνει γνωστή την Παρασκευή. Επίσης στους επισκέπτες μας υπάρχει ο Αντρέας Φοντάνα με το «Azot», την πρώτη του μόλις ταινία που συμμετέχει στο διεθνές διαγωνιστικό, ένας σκηνοθέτης που ανυπομονούμε να δούμε τι θα κάνει στο μέλλον, αλλά και ο Αυστριακός Σεμπάστιαν Μάιτσε που υπογράφει ένα γκέι δράμα φυλακής με τίτλο «Μεγάλη απόδραση» που βρίσκεται κοντά στο σινεμά του Ζενέ ή του Φασμίντερ κι επίσης είναι υποψήφιος για τη Χρυσή Αθηνά.

Και η δική σου αγαπημένη ταινία, καθώς κι εκείνη η ταινία που σε πείραξε που δεν την πήρατε τελικά στο φεστιβάλ; Το «Memoria» του Ταϋλανδού σκηνοθέτη Απιτσαπόνγκ Βερασεθακούλ με την Τίλντα Σουίντον είναι μια ταινία που αγάπησα από την πρώτη στιγμή. Είναι μια ταινία αγγλόφωνη και ισπανόφωνη από τον σκηνοθέτη που είχε κερδίσει πριν από χρόνια τον Χρυσό Φοίνικα με το «Ο Θεός Μπούνιμ θυμάται τις προηγούμενες ζωές του» κι αφορά ένα είδος σινεμά που δεν συναντάμε συχνά επειδή το κοινό έχει συνηθίσει σε διαφορετικούς τρόπους αφήγησης. Πιστεύω ότι για πολλούς αυτή η ταινία που θέλει απόλυτη προσοχή και συμμετοχή από εκείνους που θα την παρακολουθήσουν, θα είναι σκέπη αποκάλυψη. Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος της ερώτησης, λόγω συγκυριών περισσότερο κι όχι επιλογών, με στενοχώρησε που δεν θα μπορούσαμε να προβάλουμε την νέα ταινία του Πέδρο Αλμοδοβάρ. Κυρίως επειδή είναι κάτι σαν παράδοση για μας κάθε ταινία του Ισπανού να προβάλλεται στις Νύχτες Πρεμιέρας. Φέτος είναι λίγο παράξενο που δεν τον φιλοξενούμε και είναι απογοητευτικό και για το κοινό μας, που λατρεύει το σινεμά του Αλμοδοβάρ. ●

«Αυτοί μόνο ξέρουν τι σημαίνει αναμονή» (Ένας θρίαμβος)

Κάποιος σε ψάχνει. Ψάξε τον κι εσύ και επικοινωνήσε μαζί του στο www.athensvoice.gr/stiles/se-eida.

ΕΙΔΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ ΣΤΗ ΜΑΡΙΝΑ ΦΛΟΙΣΒΟΥ

Σε είδα αστραπιαία στη Μαρίνα Φλοισβου, με κοίταξες στα μάτια. Ξανθιά με πανέμορφα μάτια. Φορούσα τζόκεϊ και γυαλιά ηλίου. Μεγαλύτερός σου. Στείλε μου να ξαναδώ τα μάτια σου.

ΣΕ ΕΙΔΑ ΣΤΟ ΚFC ΣΤΗ ΓΛΥΦΑΔΑ, ΟΜΟΡΦΙΑ ΜΟΥ

Σε είδα στο ΚFC στη Γλυφάδα με φίλους σου, έτρωγες δίπλα μου, μετά ήσουν στο παγκάκι. Και κοιταχτήκαμε στα μάτια παρά τη διαφορά μας. Στείλε μου, ομορφιά μου.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΦΟΡΟΥΣΕΣ ΜΠΟΡΝΤΟ VANS

Σε είδα στο ΚFC στη Γλυφάδα με φίλους σου, έτρωγες δίπλα μου, μετά ήσουν στο παγκάκι. Και κοιταχτήκαμε στα μάτια παρά τη διαφορά μας. Στείλε μου, ομορφιά μου.

ΦΑΝΑΡΙ, ΑΠΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΓΙΑ ΙΕΡΑ ΟΔΟ, 8.00 Π.Μ., ΕΡΩΤΕΥΤΗΚΑ

Υπερπανέμορφη κοπέλα σε μηχανάκι, φορούσες κράνος και έψαχνες κάτι στην τσάντα σου! Πιστεύω στον έρωτα με την πρώτη ματιά!

ΠΛΑΚΑ: ΜΕΣΗΜΕΡΙ ΣΤΙΣ ΕΣΠΕΡΙΔΕΣ

Έτρωγες μόνος σου στις Εσπερίδες, στη Μνησικλέους. Όταν έφευγα με την παρέα μου από το Αναφιοτικά cafe, μείναμε για λίγο απέναντί σου και διασταυρώθηκαν τα βλέμματά μας. Θέλω να σε ξαναδώ.

ΙΟΣ ΧΩΡΑ, ΙΟΣ ΧΟΡΑ, ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ, PHARMACY, ΜΠΛΕ ΜΑΤΙΑ, BLUE EYES

Περιμένεις έξω από το Φαρμακείο στη Χώρα της Ίου, δίπλα στην εκκλησία. Ήμουν με ένα μικρό αγοράκι, όχι δικό μου. Δεν μιλήσαμε αλλά τα μάτια μας τα είπαν όλα. Να ξανάβλεπα αυτά τα πανέμορφα γαλαζοπράσινα μάτια σου. Γύρισα μετά από 2 λεπτά, αλλά δυστυχώς είχες φύγει. You were waiting outside the pharmacy in Chora. I was accompanied by a little boy, a family friend. You were both stunned and we could not take our eyes off each other. I would love to see your beautiful smile and blue-green eyes, again. I came back after a while, unfortunately but you were left. Send me a mail....

ΣΕ ΕΙΔΑ ΣΤΟ ΑΓΙΑ ΟΛΓΑ, ΣΤΗ ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

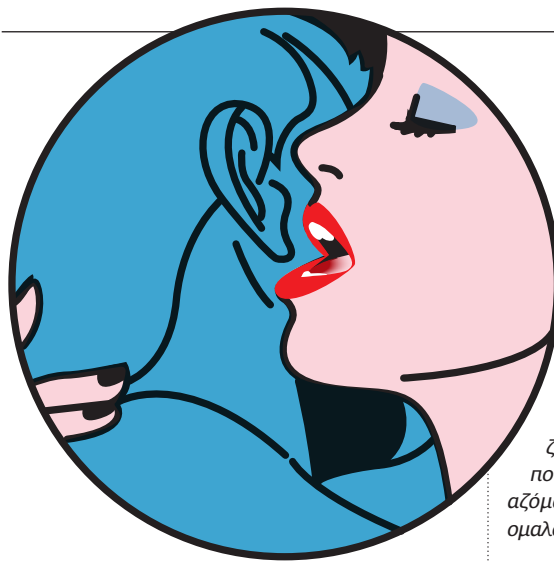
Σε είδα στο παθολογικό εφημερίας. Ψηλός μελαχρινός με τα πράσινα και έπαιζες με το κινητό σου. Καθόσουν στο γραφείο και πέρασα πολλές φορές από δίπλα σου για να με δει ο καρδιολόγος. Σε κοίταζα, μου φάνηκε τόσο οικεία η μορφή σου... Η μελαχρινή με τα μακριά μαλλιά και τη ροζ εσάρπα.

ΑΝΔΡΟΣ - ΡΑΦΗΝΑ, ΣΤΟ SUPER FERRY

Επιβιβαστήκαμε μαζί και ερωτεύτηκα το αρκουδάκι που είχες στη βαλίτσα σου. Μετά είδα κι εσένα. Πόσο γλυκούλης... Σχεδόν 2 ώρες κοιταζόμασταν, αλλά κατάλαβα ότι δε γινόταν να μιλήσουμε. Έκοβα βόλτες στο κατάστρωμα μήπως και σπκωθείς κι εσύ αλλά μπα... #ροζμαγιώ

ΣΕ ΕΙΔΑ ΣΤΟ ΚΟΥΚΑΚΙ ΑΡΧΕΣ ΙΟΥΛΙΟΥ

Αρχές Ιουλίου περπατώντας προς τον σταθμό του μετρό συναντήθηκαν τα βλέμματά μας. Είμαι η κοπέλα με το μωβ τζιν, το έθνικ μπλουζάκι, τα σανδάλια και τα σκουρό μαλλιά. Αν το δεις, στείλε!

φλάει να μείνετε μαζί, πολύ φοβάμαι πως είναι αναπόφευκτη μια πιο βαθιά συζήτηση για να βρείτε το σημείο τομής σας. Μπορεί να μην έτοιμος, μπορεί να μην το έχει ξανακάνει και να φοβάται, μπορεί είναι βολεμένος στις ανέσεις του σπιτιού του και μη θέλει να τις αποχωριστεί, μπορεί να είναι οικονομικοί οι λόγοι, μπορεί να δυσανασχετούν οι δικοί του ή να χρειάζονται μια έξτρα βοήθεια. Δεν το ξέρω. Αυτό που ξέρω είναι ότι μερικές φορές απλά χρειάζομαστε μια σαφή απάντηση και όλα κυλούν ομαλότερα.

Κάθε μέρα, ξυπνάω το πρωί και λέω στον εαυτό μου «σήμερα θα γραφτώ στο γυμναστήριο». Πάω στη δουλειά, με διαλύουν οι πελάτες και απλά γυρνάω στο σπίτι το απόγευμα και βουλιάζω στον καναπέ και στο Netflix. Την επόμενη μέρα πάλι τα ίδια. Πώς θα βρω το κίνητρο να ενεργοποιήσω το σώμα μου, όταν όλη μέρα τρέχω σαν τη τρελή και γυρίζω στο σπίτι μου κομμάτι;

Καταρχάς, δεν πρέπει να γραφτείς σε κανένα γυμναστήριο σώνει και ντε, επειδή είναι αρχές Σεπτεμβρίου και "συνθίζονται", επειδή το κάνουν οι φίλοι σου ή επειδή το είδες στο Instagram και στο TikTok. Αν θες συνειδητά να ενεργοποιήσεις το σώμα σου, άκου τις ανάγκες του/σου και διάλεξε πώς, πού και πόσο σου αρέσει να γυμνάζεσαι. Τι αρέσει σε σένα, τι χρειάζεσαι εσύ. Σίγουρα, όπως πολύ καλά τα γράφεις, το θέμα γίνεται ζόρικο, ειδικά όταν δουλεύεις σαν τρελή όλη μέρα. Το νιώθω κι εγώ.

Κάθε τέτοια εποχή, λέω θα κάνω κολύμπι και μετά λέω θα γραφτώ πάλι χορό και μετά μου λέει μια φίλη πάμε yoga και μετά μπαίνω με τα μπουβιά στην καθημερινότητα και άντε βρες με. Πάμε, λοιπόν, στα πρακτικά. Το γυμναστήριο μπορεί να μη σου ταιριάζει. Υπάρχει τόση ποικιλία στην άθληση, μήπως να κοιτάξεις και κάτι άλλο στη γειτονιά σου; Δεύτερον και κομβικότερον, υπάρχει και θα υπάρχει πάντα αυτή η δυσκολία να σπκωθούμε από τον καναπέ. Το αποδέχομαι. Έτσι είναι. Είναι δύσκολο έως και ακατόρθωτο πολλές φορές. Για μένα, ο σημαντικότερος λόγος, που μου αρέσει να ενεργοποιώ το σώμα μου είναι η ευεξία. Το συναίσθημα που ακολουθεί της γυμναστικής είναι ασύγκριτο. Οποτε, λοιπόν, κάνω το κίνητρό μου (που συμβαίνει πολύ συχνά), μου υπενθυμίζω πάλι αυτή την αίσθηση απλά, γλυκά και κατανοητά χωρίς επιβολή, όπως θα τα εξηγούσα σε ένα μικρό παιδάκι. Αρκετά συχνά πετυχαίνει! Και το σημαντικότερο, προσπαθώ να μη βάζω μεγαλεπήβολους στόχους. Το πάω μέρα με τη μέρα. Ακούω το σώμα μου, μου υπενθυμίζω τους λόγους που αρέσει σε μένα να ενεργοποιώ το σώμα μου και προσπαθώ να ξεκλέψω 30 λεπτά για μια ήπια άσκηση, όπου και όπως με βολεύει. Αν δεν την παλεύω, θα κάνω έναν ωραίο περίπατο τις καθημερινές ή μια πεζοπορία δίπλα στη φύση τα ΣΚ.

Νομίζω ότι είδα το αγόρι της κολλητής μου να φιλιέται με μια άλλη. Το σίγουρο είναι ότι ήταν απειλητικά κοντά ο ένας στο μάγουλο του άλλου. Η φίλη μου γενικά δεν τον υποπετεύεται, είναι πολύ αγαπημένοι και μου λέει ότι περνάει καλά. Τι να κάνω; Να της μιλήσω; Κι αν δεν είδα καλά;

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, που «νομίζεις» ότι τον είδες να φιλάει μια άλλη, θα σου πρότεινα να σιγουρευτείς καλά πριν πεις κάτι, γιατί -όπως καταλαβαίνεις- η αποκάλυψη σου αυτή θα φέρει τεράστια τρικυμία στη σχέση τους.

Εγώ, προσωπικά, αν είχα την οικειότητα ίσως έκανα και μια χύμα ειλικρινή συζήτηση μαζί του για το τι είδα και θα ήθελα πολύ να ακούσω τον αντίλογό του. Το μόνο σίγουρο είναι ότι αργά ή γρήγορα, αν ο τύπος είναι τόσο ασυγκράτητος να ξαναδώσει δείγματα γραφής. Γι' αυτό, δεν σου προτείνω να μπεις στον ρόλο του ντετέκτιβ, αυτό που σου προτείνω να κάνεις είναι να είσαι δίπλα στη φίλη σου, όποτε εκείνη σου ζητήσει βοήθεια.

Καλοσπέρα Τζένη, θέλω κι εγώ να σου μιλήσω για το πρόβλημα, που με απασχολεί και θα ήθελα να ακούσω την άποψή σου. Ο φίλος μου (με τον οποίο είμαστε μαζί 9 μήνες) μένει με τους γονείς του. Εγώ μένω μόνη μου εδώ και πολλά χρόνια. Του έκανα, λοιπόν, μια συζήτηση στις διακοπές, αν θέλει να φέρει όλα του τα πράγματα σε μένα και να μείνουμε μαζί να δούμε πώς θα πάει. Δεν έλαβα ποτέ σαφή απάντηση. Σαν να το προπέρσες. Πώς είναι δυνατόν να προτιμάει να κοιμάται στο παιδικό του δωμάτιο απ' το να έρθει να ζήσουμε σαν ενήλικες άνθρωποι; Τι με συμβουλεύεις να κάνω; Μήπως δεν είναι έτοιμος για ώριμη σχέση;

Καταλαβαίνω πως για σένα είναι η σωστή ώρα να κάνετε το επόμενο βήμα. Πιστεύω, όμως, πως για να μη σου έδωσε ποτέ σαφή απάντηση, ίσως εκείνος δεν είναι και τόσο έτοιμος. Αν περνάτε καλά και μπορείς να προσπεράσεις τη διαφορετικότητάς σου σε αυτό τον τομέα, έχει καλώς. Σε αντίθετη περίπτωση, που εσένα σε καίει και σε τσουρου-

© JOHN HOLMES

Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρώμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιακό τραγούδι στο Athens Voice Radio 102.5

Μικρές αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00) Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω... 61χρονος ελληνογαλλικής καταγωγής, επιστήμων, με διδακτορικό και μεταπτυχιακό, ευπαρουσίαστος, ευκατάστατος, με ακίνητα στην Αθήνα και στο εξωτερικό, ευγενής, φιλότεχνος, κοινωνικός, επιθυμεί κυρία ευπαρουσίαστη χωρίς υποχρεώσεις. «ΠΑΠΠΑΣ» Ομήρου 38, Κολωνάκι, 3ος όροφος, 210 3620.147, www.pappas.gr

HOT HOT HOT HOT HOT HOT

ΚΑΥΤΕΣ ΓΝΩΡΙΜΙΕΣ
90 91 92 1144

ΑΚΟΥΣΕ ΤΩΡΑ ΤΙΣ ΠΙΟ ΕΣΥ ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ
90 91 92 1949

Μην διατιάζεις... Τηλεφωνήστε τώρα!
90 91 92 1173

ΚΑΥΤΗ ΑΠΟΛΑΥΣΗ!
90 91 92 9152

Παιχνίδια για όλα τα ρούστα!
90 91 92 9127

Στενές Επαφές! Μην αργείς!
90 91 92 1162

HOT HOT HOT HOT HOT HOT

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Η εβδομάδα ξεκινά με μια Πανσέληνο στους Ιχθείς (21/9), έντονα συναισθηματική αλλά όχι τόσο αρνητική, αν την αξιοποιήσεις σωστά. Η ψυχολογική της επίδραση έγκειται στο ότι σε καλεί «να τραβήξεις μια κόκκινη γραμμή» στο παρελθόν και στις πληγές που αυτό κουβαλά, αφήνοντάς το να φύγει και να πάει στο καλό, πρεμύνοντας σώμα και πνεύμα από τον συνεχή μπρुकασμό των ιδίων και των ίδιων καταστάσεων. Ως τότε θα πληγώνεις και θα θυματοποιείς τον εαυτό σου, προσπαθώντας ασυνείδητα να τον προστατέψεις από παλιές απορρίψεις, τοξικούς ανθρώπους, συναισθηματικές ανωριμότητες κ.λπ. Σταμάτα να δικαιολογείς τους πάντες, συγχώρεσε αυτούς που πρέπει βάζοντας τελεία όπου χρειάζεται. Η είσοδος του Ήλιου απέναντί σου στον Ζυγό (22/9) εστιάζει την ενέργειά σου στη διατήρηση μιας εσωτερικής ισορροπίας στις συναναστροφές σου με τους άλλους, γιατί η υπερβολική υποχωρητικότητα δεν σου ταιριάζει και σε καθλώνει ως προς τη δράση σου. Ταυτόχρονα βέβαια, ίσως ξυπνήσουν μέσα σου ανασφάλειες και συναισθήματα αποδέσμευσης από καταστάσεις που σε ζορίζουν στα ερωτικά με την αντίθεση Αφροδίτης-Ουρανού (23/9), αλλά ενδεχομένως να υπάρξουν και ξαφνικά σκαμπανεβάσματα στα οικονομικά.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Με την Πανσέληνο στους Ιχθείς την Τρίτη είναι η κατάλληλη στιγμή να κάνεις μια ανασκόπηση των στόχων σου στα επαγγελματικά, τσεκάροντας το πού βρίσκεσαι, κάνοντας τροποποιήσεις, θέτοντας ενδεχομένως και καινούργιους, ποντάροντας περισσότερο στις συμμαχίες που μπορούν τώρα να λειτουργήσουν προς όφελός σου. Νέα άτομα μπορούν να σου προσφέρουν στο επόμενο διάστημα τη στήριξή τους, ανοίγοντάς σου πόρτες ή να εξελίξουν τη σκέψη σου αναφορικά με το πώς να κινηθείς μακροπρόθεσμα. Η είσοδος του Ήλιου στον Ζυγό (22/9) έρχεται να ανεβάσει τις φιλοδοξίες σου στα εργασιακά αλλά και να «απαιτήσει» καλύτερο προγραμματισμό της καθημερινότητας σου προκειμένου να καταφέρεις να ανταποκριθείς επαρκώς στην αυξανόμενη πίεση. Προσοχή χρειάζεται η αντίθεση της Αφροδίτης με τον Ουρανό από το ζώδιό σου την Πέμπτη, που έρχεται να ανατρέψει το τοπίο σε σχέσεις και συνεργασίες (2ο δεκαήμερο). Εκδηλώνεις μια δυσφορία για ό,τι σε καταπιέζει και σε περιορίζει, αιφνιδιαζόντας τους γύρω σου ακόμα και με αιφνιδιαχτικές ενέργειες. Αν είσαι ελεύθερος, δεν αποκλείεται να υπάρξει μια νέα γνωριμία από το πουθενά που σε εξιτάρει!

ΔΙΔΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Στο ξεκίνημα της εβδομάδας, η Πανσέληνος στους Ιχθείς φέρνει σε πρώτο πλάνο τα θέματα της καριέρας σου, δημιουργώντας πιθανές θετικές εξελίξεις. Επιδιώκεις την άνοδο και τη σταθεροποίηση της φήμης σου, κάνοντας ενέργειες που προωθούν τα σχέδιά σου, και μπορεί να υπάρξουν ευκαιρίες για να αποδείξεις την αποτελεσματικότητά σου, ενδεχομένως σε ένα άλλο πόστο, ενώ αν είσαι στο ψάξιμο για δουλειά, χρειάζεται να δράσεις με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση. Βέβαια αυτό το φεγγάρι μπορεί να επηρεάσει και τα οικογενειακά, με την έννοια ότι το focus στα επαγγελματικά ίσως προκαλέσει δυσαρμονία και παράπονα στο σπίτι, είτε γιατί νιώθεις πιεσμένος και βγάζεις ένα attitude ότι όλα αφορούν εσένα χωρίς να τους συμπεριλαμβάνεις, είτε γιατί σε πιάνει το ενοχικό σου, σκεφτόμενος ότι τους παραμελείς. Κανείς δεν είναι τέλειος, φίλε Δίδυμε, και εκεί κοντά στην Πέμπτη χρειάζεται να το θυμίσεις στον εαυτό σου, αφού η αντίθεση Αφροδίτης-Ουρανού (2ο δεκαήμερο) σε βγάζει εκτός προγραμματισμού, με απρόοπτα που φέρνουν σπασμένα νεύρα. Το θετικό είναι ότι η είσοδος του Ήλιου στον Ζυγό (22/6) σε ανανεώνει και σε γεμίζει ενέργεια και δημιουργικότητα, ώστε να αντιμετωπίσεις τα πάντα όλα πιο χαλαρά.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Τον τελευταίο καιρό, ενώ ίσως δεν συμβαίνει κάτι «τραγικό», έχεις πέσει κάπως ψυχολογικά, βλέποντας τα πράγματα μάλλον βαρετά και χωρίς όρεξη. Θάρσει όμως τέκνον Καρκίνε, καθώς με την Πανσέληνο στους Ιχθείς (21/9) σαν να ξυπνά και πάλι η διάθεσή σου για περιπέτειες, ταξίδια και πνευματικές προκλήσεις, ενώ παράλληλα φαίνεται πως θα υπάρξουν ευκαιρίες για να πραγματοποιήσεις τα όνειρά σου ακόμα και στο εξωτερικό, ειδικά αν ανήκεις στο 3ο δεκαήμερο. Με αυτό το φεγγάρι όλα είναι πιθανά, αρκεί να το πιστέψεις και να αρχίσεις να δουλεύεις με σχέδιο τόσο για τα επαγγελματικά, όσο και για τις σπουδές σου, τους γενικότερους στόχους ζωής σου, αλλά και κάποια νομικά ζητήματα που σε απασχολούν. Σημαντικό να κρατήσεις δίπλα σου συνοδοιπόρους μόνο αυτούς που σε στηρίζουν και σε ενθαρρύνουν, κάνοντας στην άκρη τη μιζέρια. Ιδιαίτερα την Πέμπτη με την αντίθεση Αφροδίτης-Ουρανού (2ο δεκαήμερο) μπορεί να σου βγει κάπως απότομα όλο αυτό, παίρνοντας αποφάσεις από φιλίες ή σχέσεις που σε καταπιέζουν, αντιμετωπίζοντας παράλληλα ενδεχομένως και ακρότητες από την άλλη πλευρά.

ΛΕΩΝ (22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Αρκετά κουραστική η εβδομάδα που ξεκινά, φίλε Λέοντα, σε πολλά επίπεδα. Αρχικά, με την Πανσέληνο στους Ιχθείς (τέλος 3ου δεκαήμερου) τα ημερώματα της Τρίτης έχεις μια εσωτερική υπερένταση που σε κάνει πιο «μη μου άπτο» του συνηθισμένου. Σε απασχολούν σημαντικά τα προσωπικά σου, μπαίνοντας στη διαδικασία να εξετάσεις την ποιότητα της σχέσης σου, την ικανοποίηση (και τη σεξουαλική) που εισπράττεις από αυτήν και το πόσο εμπιστεύεσαι τον άλλο, προχωρώντας ίσως και σε συζητήσεις που αποσαφηνίζουν τα πράγματα. Ακόμα, οικονομικά ζητήματα που αφορούν τράπεζες, κληρονομικά, επενδύσεις, επιχειρήσεις κ.λπ. χρειάζονται προσοχή και πιθανώς αλλαγή πλευσης ως προς την διαχείρισή τους. Και αν και η είσοδος του Ήλιου στον Ζυγό (22/9) σε «σπιντάρει» περισσότερο επικοινωνιακά, φαίνεται πως τα οικογενειακά και τα θέματα σπιτιού θα σε βγάλουν ενδεχομένως «έξω απ' τα ρούχα σου» εξαιτίας της αντίθεσης Αφροδίτης-Ουρανού (2ο δεκαήμερο). Σε «τρελαίνει» το γεγονός ότι κοντινά σου άτομα αδυνατούν να σεβαστούν τα όριά σου και όσα επανειλημμένως έχεις τονίσει ότι σε ενοχλούν, ενώ εντάσεις μπορεί να προκύψουν και λόγω των επαγγελματικών.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Η εβδομάδα ξεκινά με μια Πανσέληνο στον άζονά σου, στους Ιχθείς, που κάνει focus στις σχέσεις και τις συνεργασίες σου, αποτελώντας το turning point για ορισμένες από αυτές, ειδικά αν ανήκεις στο τέλος του 3ου δεκαήμερου. Εξετάζεις πώς λειτουργεί το «μερείς» σε συνάρτηση με το προσωπικό σου equilibrium και αν το αποτέλεσμα είναι αρνητικό, με τη σχέση να μη στηρίζεται σε γερεβάσεις και εσένα να κοντεύεις να χάσεις τον εαυτό σου, μπορεί να παρθούν σημαντικές αποφάσεις, που τερματίζουν την όλη κατάσταση, ανοίγοντας χώρο για το καινούργιο. Αν πάλι νιώθεις ότι tout va bien, αισθάνεσαι πληρότητα, συναισθηματική σύνδεση και ισορροπία, τότε μια επισήμοποίηση της σχέσης σου, μια συγκατοίκηση ή μια θετική εξέλιξη σε μια επαγγελματική συνεργασία είναι προ των πυλών. Θα υπάρχει ακόμα ανάγκη για να βάλεις ένα πρόγραμμα στην καθημερινότητά σου και να ασχοληθείς λίγο πιο φαντακί με το κομμάτι της φυσικής σου κατάστασης. Αναστάτωση, ωστόσο, στην επικοινωνία σου μπορεί να φέρει η αντίθεση Αφροδίτης-Ουρανού την Πέμπτη (2ο δεκαήμερο), δημιουργώντας νευρικότητα και τάση για λογομαχίες με κοντινά σου άτομα, φίλους και συγγενείς, μαζί με μια τάση για απρόοπτα στις μετακινήσεις και τις συναντήσεις σου.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Χρόνια Πολλά! Το ξεκίνημα της εβδομάδας φιλοξενεί την Πανσέληνο του Σεπτεμβρίου στους Ιχθείς (21/9) που για σένα αφορά θέματα επαγγελματικών και υγείας. Πρέπει να ρυθμίσεις έτσι το πρόγραμμά σου ώστε να υπάρχει μια ισορροπία ανάμεσα στη δουλειά και στον χρόνο που απομένει για ξεκούραση, γιατί οι αντοχές του οργανισμού, αν και αυξημένες λόγω της παρουσίας του Άρη στο ζώδιό σου, έχουν ωστόσο και τα όριά τους, τα οποία πρέπει να σεβαστείς. Θετικές εξελίξεις μπορεί να υπάρξουν ωστόσο σε συζητήσεις και συμφωνίες, αλλά και σε θέματα παιδιών με το τρίγωνο Ερμή-Δία (3ο δεκαήμερο). Την Τετάρτη το βράδυ ο Ήλιος εισέρχεται στο ζώδιό σου εγκαινιάζοντας τα φετινά σου γενέθλια, ενεργοποιώντας σε περαιτέρω σε επίπεδο πρωτοβουλιών, με την αυτοπεποίθηση να σε βοηθά να διεκδικήσεις με δυναμικότητα την κάλυψη των προσωπικών σου αναγκών και επιθυμιών. Ωστόσο η μέρα μπορεί να βγάλει ζόρι σε θέματα σχέσεων στο σπίτι ή στα επαγγελματικά, ενώ και η Πέμπτη είναι απαιτητική λόγω της αντίθεσης Αφροδίτης-Ουρανού (2ο δεκαήμερο). Τα οικονομικά μπορεί να προκαλέσουν άγχος εξαιτίας απρόοπτων εξόδων ή να δημιουργήσουν εντάσεις με το ταίρι σου, αν έχετε κοινό πορτοφόλι, χωρίς πάντως να αποκλείεται και μια ξαφνική bonanza για μερικούς.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Το ξεκίνημα της εβδομάδας είναι θετικό, με την Πανσέληνο στους Ιχθείς (21/9) να στέλνει το μήνυμά της αγάπης. Πράγματι, είναι ένα ωραίο φεγγάρι για να ερωτευτείς, να παραδοθείς στο πάθος με τον σύντροφό σου, ερχόμενος πιο κοντά και στα δικά του θέλω, να διασκεδάσεις περισσότερο, ενώ ίσως υπάρξει και μια εγκυμοσύνη, ειδικά αν είσαι γεννημένος στο τέλος του ζωδίου. Η συνέχεια ωστόσο είναι πιο απαιτητική, με την Τετάρτη να βγάζει άγχος για τη δουλειά και καλό θα ήταν να αποφύγεις τους εγωισμούς και την εριστικότητα στην επικοινωνία σου. Το βράδυ της ίδιας μέρας ο Ήλιος περνά στον Ζυγό, ξεκινώντας την προπαρασκευαστική περίοδο πριν τα γενέθλιά σου, όπου θα χρειαστεί να φροντίσεις πιο εντατικά την υγεία και τη φυσική σου κατάσταση, καθώς θα κουράζεσαι πιο εύκολα και θα έχεις ανάγκη από περισσότερο προσωπικό χρόνο μέσα στην καθημερινότητα. Και η Πέμπτη χρειάζεται προσοχή, αφού η αντίθεση της Αφροδίτης από το ζώδιό σου με τον Ουρανό (2ο δεκαήμερο) φέρνει απρόβλεπτες συμπεριφορές στις σχέσεις, με ξεσπάσματα θυμού από το ταίρι σου, αλλά και ένταση από τη δική σου πλευρά, που μπορεί να οδηγήσουν σε ριζείς. Για τους αδέρμειους πάντως τα πράγματα είναι διαφορετικά και ενδεχομένως να έρθει εντελώς απρόσμενα ένας έρωτας «μπαμ και κάτω»!

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Η εβδομάδα βγάζει μια κυκλοθυμία στο ξεκίνημά της, με την Πανσέληνο στους Ιχθείς (21/9) να δείχνει ενδεχομένως και αλλαγές σε σχέση με το σπίτι και τα επαγγελματικά, επηρεάζοντας ιδιαίτερα το 3ο δεκαήμερο. Αισθάνεσαι πιο ευάλωτος συναισθηματικά, ίσως εξαιτίας καταστάσεων του παρελθόντος που αναμοχλεύονται μέσα σου, αλλά και συμπεριφορών που σε θυμώνουν, ζητώντας ακόμα και απομάκρυνση από ορισμένα άτομα του περιβάλλοντός σου. Μια μετακόμιση, μια συγκατοίκηση ή μια εγκυμοσύνη είναι επίσης κάποια από τα πιθανά σεναρία με αυτό το φεγγάρι. Με την είσοδο του Ήλιου στον Ζυγό το βράδυ της Τετάρτης ανοίγεται περισσότερο σε κοινωνικό επίπεδο, απολαμβάνοντας την παρέα και τις εξόδους με φίλους, όντας και έτοιμος για νέες περιπέτειες στα αιθερικά. Όλο τον επόμενο μήνα θα υπάρχει μεγαλύτερη εξωστρέφεια και δυνατότητα για δημόσιες σχέσεις, ωστόσο η Πέμπτη είναι tricky, με την αντίθεση Αφροδίτης-Ουρανού (2ο δεκαήμερο) να πιέζει στη δουλειά, βγάζοντας και άβολες καταστάσεις σε σχέσεις με συναδέλφους, πελάτες κ.λπ., ενώ αν εμπλέκεσαι σε «ύποπτες δραστηριότητες» στα προσωπικά, προσοχή σε αποκαλύψεις...

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Δυναμικά ξεκινά η εβδομάδα, με την Πανσέληνο του Σεπτεμβρίου στους Ιχθείς (21/9) να προσφέρεται για συζητήσεις, επαφές και συμφωνίες στα επαγγελματικά, αλλά και σχεδιασμό για το μέλλον των σπουδών σου. Υπάρχει ανάγκη να βρεις τη φωνή και τον προσορισμό σου, να μοιραστείς και να προωθήσεις τις ιδέες σου, αλλά και να δεις ίσως την αλήθεια γύρω από μια προσωπική σχέση, αφού μπορεί να υπάρξουν και αποκαλύψεις με αυτό το φεγγάρι που σε βγάζουν από το σκοτάδι. Η Τετάρτη ωστόσο χρειάζεται προσοχή, καθώς το τετράγωνο Ερμή-Πλούτωνα (3ο δεκαήμερο) φέρνει παρορμητικές αντιδράσεις και χειριστικά παιχνίδια στα επαγγελματικά, οπότε άσε τους εγωισμούς και τις δγκτικότητες και απόφυγε αποφάσεις που δεν έχεις επεξεργαστεί αναλυτικά. Η είσοδος του Ήλιου στον Ζυγό (22/9) επικεντρώνει το ενδιαφέρον στην καρέρα σου και έτσι για ολόκληρο τον επόμενο μήνα ασχολείται πλέον «φανατικά» με τα επαγγελματικά. Η αντίθεση Αφροδίτης-Ουρανού την Πέμπτη (2ο δεκαήμερο) μπορεί να φέρει ένταση με το ταίρι σου, ιδιαίτερα αν υπάρχει καταπίεση μέσα στη σχέση, αλλά ενδεχομένως και με κάποιο φίλο, χωρίς ιδιαίτερο λόγο. Αν είσαι single, μια ξαφνική γνωριμία ή ένας κεραυνοβόλος έρωτας είναι μέσα στο παιχνίδι!

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

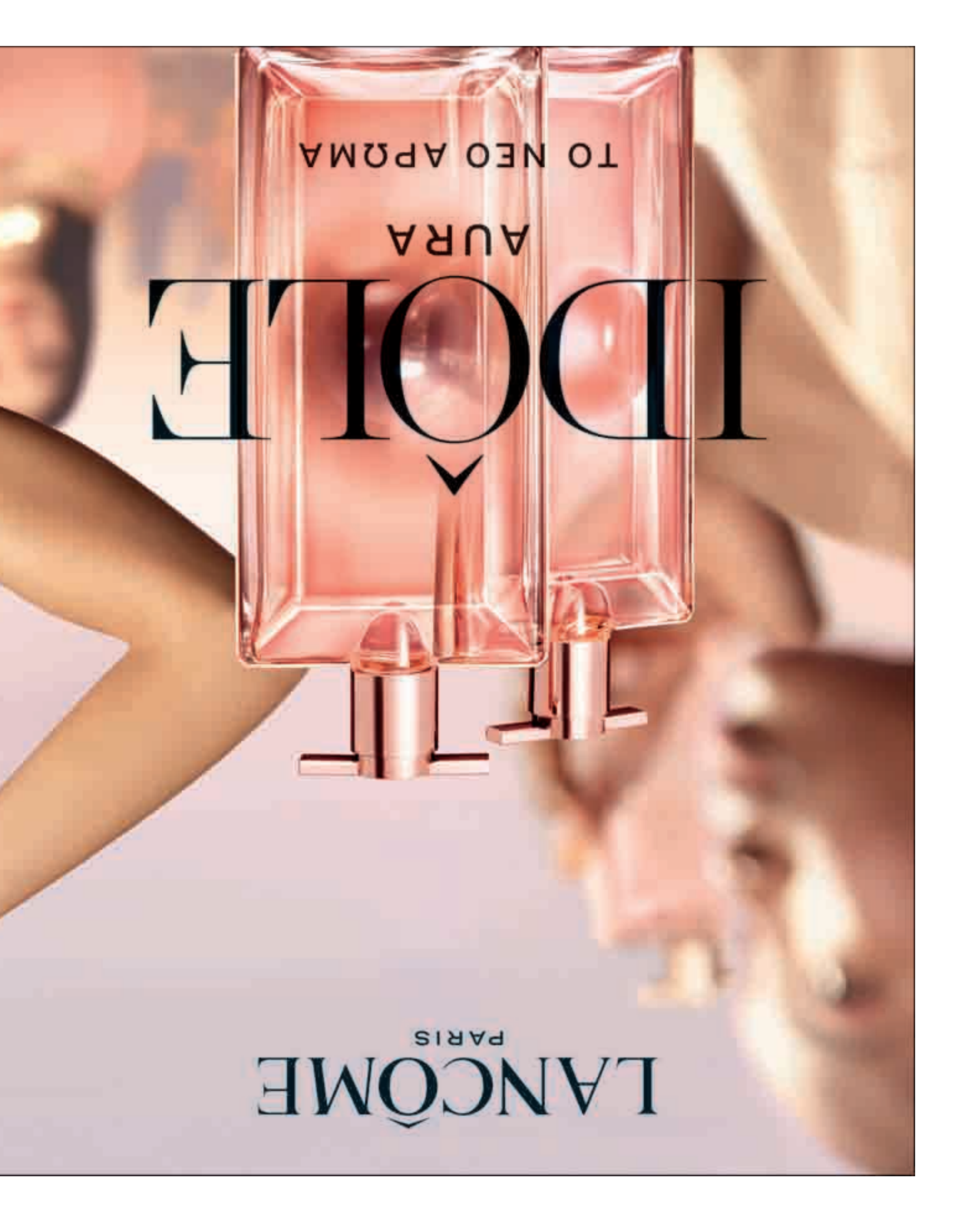
Με αισιοδοξία ξεκινά η εβδομάδα, αφού το τρίγωνο του Ερμή με τον Δία από το ζώδιό σου σε βοηθά σε συζητήσεις, επαφές και συμφωνίες, ενώ με την Πανσέληνο στους Ιχθείς (21/9) μπορεί να προκύψουν και κάποιες ευκαιρίες στα οικονομικά, ιδιαίτερα αν είσαι γεννημένος στο τέλος του 3ου δεκαήμερου. Χρηματοδοτήσεις, διακανονισμό οφελών, φορολογικά της επιχείρησής σου, αγοραπωλησίες κ.λπ. σε απασχολούν περισσότερο, μπορεί όμως και να αξιοποιήσεις π.χ. μια ευνοϊκή ρύθμιση ή να προκύψει μια πρόταση για δουλειά που αυξάνει το εισόδημά σου, αν και τα έξοδα δεν θα λείψουν. Η Τετάρτη θέλει λεπτοσείς χειρισμούς και ήρεμους τόνους σε επικοινωνίες στα εργασιακά, αποφεύγοντας αυθάδειες και εξυπνάδες που κοστίζουν ακριβά, ενώ η είσοδος του Ήλιου το βράδυ στον Ζυγό σε καλεί να δεις τη μεγάλη εικόνα των πραγμάτων στη ζωή σου, βοηθώντας σε να κοινωνικοποιηθείς, να ταξιθέψεις, να προωθήσεις σχέδια και επαφές με το εξωτερικό και να ασχοληθείς με το πλάνο των σπουδών σου. Απαιτητική ωστόσο η Πέμπτη, με την αντίθεση Αφροδίτης-Ουρανού (2ο δεκαήμερο) να προκαλεί ανισορροπία σε επαγγελματικές και προσωπικές σχέσεις, με την υπερένταση να οδηγεί σε ακρότητες και «επαναστατικά» ξεσπάσματα, απαιτώντας ψυχραιμία.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Πρωταγωνιστείς αυτή την εβδομάδα, αφού τα ημερώματα της Τρίτης σχηματίζεται η Πανσέληνος στο ζώδιό σου, φέρνοντας όπως είναι φυσικό και μια συναισθηματική αναμόχλευση, ιδιαίτερα αν ανήκεις στο 3ο δεκαήμερο. Το μήνυμά της ξεκάθαρο: κάνε ένα στοπ καρτέ στον εαυτό σου και ξεκίνα την ανασκόπηση των πραγμάτων στη ζωή σου. Είσαι ευτυχιμένος στα προσωπικά σου; Παίρνεις ικανοποίηση από τη δουλειά σου; Νιώθεις άνετα με την εμφάνισή σου και τη φυσική σου κατάσταση; Οι απαντήσεις θα κατευθύνουν και τις αποφάσεις σου, δρομολογώντας και τις σχετικές αλλαγές, όπου είναι απαραίτητο, πάντα με γνώμονα το καλό σου. Λίγο κουραστική η Τετάρτη σε επικοινωνίες με φίλους και συνεργάτες, ενώ η Φθινοπωρινή Ισημερία με το πέρασμα του Ήλιου στον Ζυγό το ίδιο βράδυ αυξάνει τη σεξουαλικότητα αλλά ταυτόχρονα και την καχυποψία σου στα ερωτικά. Καλύτερα δες πώς μπορείς να βελτιώσεις τα πράγματα σε αυτό τον τομέα, αφήνοντας αμφιβολίες και ζηλιές στην άκρη, εστιάζοντας παράλληλα και στα οικονομικά για τον επόμενο μήνα, αναλύοντας με σαφήνεια έσοδα-έξοδα. Η αντίθεση Αφροδίτης-Ουρανού (2ο δεκαήμερο) την Πέμπτη μπορεί να φέρει εντάσεις αλλά και απρόοπτα στα εργασιακά και τις σπουδές, οπότε δείξε αυτοσυγκράτηση και άσε τις κόντρες με τον περίγυρό σου. **A**

*Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάζεις και τον ωροσκόπο σου

TO NEO AP2MA

AURA

L'ÂME D'OR

LANCÔME
PARIS

TO NEO AP2MA

AURA

IDOL

LANCÔME
PARIS

ATHENS
voice